

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ
Αριθ. Πρωτ.: 3200/1-9-2025

Υπουργείο Δικαιοσύνης
Αριθ. Πρωτ: 3770/1-9-2025

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ
Αριθμ. Πρωτ.: 6458
Ημερομηνία: 1-9-2025
Τμήμα : ΔΚΟ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
«ΕΛ.ΛΑ.Σ.» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ
ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΙΣ

Ευριπίδου 57-Τ.Κ. 10554 Αθήνα -Τηλ: 210 3250220
<http://www.patriotiki-enosi.gr> **Ηλ.Ταχ: elas@otenet.gr

ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ
ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ
Αριθμ. Πρωτ.: 1918
Αθήνα 1-9-2025

Αθήνα 01^η Σεπτεμβρίου 2025
Αριθ. Πρωτοκ. 27/01-09-2025

Η Ελλάς εκπλειστηριάζεται «Εν ονόματι των Τραπεζών, των (107 Funds) Εταιρειών Διαχείρισης και των Servicers, «εταιριών κουφάρια», που δρουν ως στρατεύματα κατοχής, ανά την Ελληνική Επικράτεια».

ΑΝΑΦΟΡΑ-ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ:

1^{ον} Σύμφωνα με τις διατάξεις του **29^{ου} άρθρου** του Συντάγματος Συνταγματικού θεσμού, υπό την επωνυμία **ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΙΣ «ΕΛ.ΛΑ.Σ.»** Πολιτικού φορέως, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ευριπίδου αριθμός **57**, Τ.Κ: 10554, Α.Φ.Μ: **997186378** Δ.Ο.Υ: **ΚΕΦΟΔΕ Αττικής** και εκπροσωπείται νόμιμα,

2^{ον} **Οδυσσέα Τηλιγάδα** του **Ανδρέου**, κατοίκου Αθηνών, οδός Ευριπίδου αριθ. **57**, Τ.Κ: 10554, Επιχειρηματία-Δημοσιογράφου, Α.Φ.Μ: **009114474** Δ.Ο.Υ: **ΚΕΦΟΔΕ Αττικής**, αυτοτελώς αλλά και ως εκπροσώπου του ανωτέρω Πολιτικού φορέως,

3^{ον} **Στέργιου Σμυρλή** του **Σταύρου**, κατοίκου Γλυκών Νερών-Αττικής, Κοραή αριθ. **3**, Τ.Κ: 15354, Ταξιάρχου έ.α., Α.Φ.Μ: **008518680** Δ.Ο.Υ: **ΚΕΦΟΔΕ Αττικής**, αυτοτελώς αλλά και ως μέλους της Πολιτικής Γραμματείας του ανωτέρω Πολιτικού φορέως,

4^{ον} **Μιχαήλ Γιανναρόπουλου** του **Δημητρίου**, κατοίκου Αγίων Αποστόλων, Αττικής, Αγίων Αποστόλων 67, Τ.Κ: 19014, Επιχειρηματία, Α.Φ.Μ: **021160659** Δ.Ο.Υ: **ΚΕΦΟΔΕ Αττικής**, αυτοτελώς αλλά και ως μέλους της Πολιτικής Γραμματείας του ανωτέρω Πολιτικού φορέως.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ

Ευρωπαϊά Εντεταλμένη Εισαγγελέα στην Αθήνα, κυρία **Πόπη Παπανδρέου**, κάτοικο, ως εκ του λειτουργήματος της, Κυρίλλου Λουκάρεως 14, Αθήνα.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΡΟΣ:

1^{ον} Τον Υπουργό Δικαιοσύνης

2^{ον} Την Πρόεδρο του Αρείου Πάγου

3^{ον} Τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου

Αξιότιμη κυρία Πόπη Παπανδρέου, Ευρωπαϊά Εντεταλμένη Εισαγγελέα στην Αθήνα,

Οι πολίτες βλέπουν πλέον την Εισαγγελέα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως έναν φάρο ελπίδας στον αγώνα της Χώρας κατά της παγιωμένης διαφθοράς. Τα παρατιθέμενα κατωτέρω στοιχεία αποδεικνύουν, κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, το οργανωμένο έγκλημα, γνωστό και ως **«έγκλημα του λευκού κολάρου»**, όπως Υμείς το χαρακτηρίσατε ως Εισαγγελεύς του Οικονομικού Εγκλήματος, και ένεκα τούτου, διά της παρούσης **Αναφοράς-Καταγγελίας** μας, προσφεύγουμε προς Υμάς κατά των κατωτέρω καταγγελλομένων:

ΚΑΤΑ ΤΩΝ

Διά, των πράξεων και παραλείψεων, των συμμετεχόντων στην επιβολή της, διά του **Νόμου 3845/06-05-2010 (ΦΕΚ Α' 65)**, Δανειακής Συμβάσεως (*Πρώτο Μνημόνιο*), οι καταλυτικές συνέπειες της οποίας τείνουν στην οργανωμένη γενοκτονία του Έθνους των Ελλήνων.

Και το μεγαλύτερο έγκλημα είναι οι χαμένες επερχόμενες γενιές, είναι το σπράγγισμα του τόπου από την ζωτική του ικμάδα με την **«εκδίωξη»** από την Πατρίδα τους άνω των **650.000 Ελληνόπουλων εκ του ανθού του Έθνους μας**, με μόρφωση, ήθος και όρεξη για προσφορά σέρνοντάς τα στις **«φάμπρικες»** των υποτιθέμενων **«φίλων»**, αφαιμάσσοντας τον εθνικό κορμό και την παράλληλη βίαιη αντικατάσταση του πληθυσμού της Χώρας από βαρβάρους εισβολείς, **δήθεν «οικονομικούς μετανάστες»**, με αποτέλεσμα η Ελλάς αφ' ενός μεν να αποδεκατίζεται μη δυνάμενη να αντιμετωπίσει τον δημογραφικό της εφιάλτη, αφ' ετέρου να καθίσταται φόρου υποτελής των Διεθνών τοκογλύφων και των αδηφάγων αρπακτικών, να είναι αποικία του αέναου τοκογλυφικού χρέους των Παντοκρατόρων που, ως σύγχρονοι **Προκρούστες** και **Σκίρωνες**, ταλανίζουν την Ελληνική κοινωνία και οι μεν Έλληνες να βρισκόμαστε στα σαγόνια μιάς άγριας ληστοςυμμορίας, η δε Χώρα μας σε βαρεία Συνταγματική εκτροπή με την Δικαιοσύνη να συντονίζει την εθνοκάθαρση δηλούσα απούσα από την νομιμότητα, **χωρίς να λογοδοτεί**, με την βεβαιότητα της διασφάλισης της αιτιωρησίας, **διαπράττοντας το έγκλημα της Εσχάτης προδοσίας του 134^{ου} άρθρου του Ποινικού Κώδικα, ήτοι ΚΑΤΑ:**

1. Του, από **13^{ης} Μαρτίου 2015** έως **13^η Μαρτίου 2020**, Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, κυρίου **Προκοπή Παυλόπουλου** του **Βασιλείου**, κατοίκου, ως εκ της ιδιότητάς του Αθηνών, Μέγαρο Βουλής.
2. Της, από **13^{ης} Μαρτίου 2020**, Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, κυρίας **Αικατερίνης Σακελλαροπούλου** του **Νικολάου**, κατοίκου, Αθηνών,
3. Του, από **13^{ης} Μαρτίου 2025** Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Τασούλα, κατοίκου, ως εκ της ιδιότητάς του Αθηνών, Προεδρικό Μέγαρο.
4. Του, από **21^η Μαρτίου 1997** έως **10^η Μαρτίου 2004**, προέδρου της Νέας Δημοκρατίας και της υπ' αυτόν κοινοβουλευτικής ομάδος και από **10^η Μαρτίου 2004** έως **6^η Οκτωβρίου 2009**, Πρωθυπουργού της Ελληνικής Δημοκρατίας, κυρίου **Κώστα Α. Καραμανλή**, κατοίκου, ως εκ της ιδιότητάς του Αθηνών, Μέγαρο Βουλής.
5. Του, έως **18^η Μαρτίου 2012** προέδρου του **ΠΑ.ΣΟ.Κ** και της υπ' αυτόν κοινοβουλευτικής ομάδος και από **6^η Οκτωβρίου 2009** έως **1^η Νοεμβρίου 2011**, Πρωθυπουργού της Ελληνικής Δημοκρατίας, κυρίου **Γεωργίου Α. Παπανδρέου**, κατοίκου, ως εκ της ιδιότητάς του Αθηνών, Μέγαρο Βουλής.
6. Του, από **11^{ης} Νοεμβρίου 2011** έως **16^η Μαΐου 2012**, Πρωθυπουργού της Ελληνικής Δημοκρατίας, κυρίου **Λουκά Δ. Παπαδήμου**, κατοίκου, ως εκ της ιδιότητάς του Αθηνών, Μέγαρο Βουλής.
7. Του, από **16^{ης} Μαΐου 2012** έως **20^η Ιουνίου 2012**, Πρωθυπουργού της Ελληνικής Δημοκρατίας, κυρίου **Παναγιώτη Ο. Πικραμένου**, κατοίκου, ως εκ της ιδιότητάς του Αθηνών, Μέγαρο Βουλής.
8. Του, από **29^η Νοεμβρίου 2009** έως **5^η Ιουλίου 2015**, προέδρου της Νέας Δημοκρατίας και της υπ' αυτόν κοινοβουλευτικής ομάδος και από **20^η Ιουνίου 2012** έως **26^η Ιανουαρίου 2015**, Πρωθυπουργού της Ελληνικής Δημοκρατίας, κυρίου **Αντώνη Κ. Σαμαρά**, κατοίκου, ως εκ της ιδιότητάς του Αθηνών, Μέγαρο Βουλής.
9. Της, από **27^{ης} Αυγούστου 2015** έως **21^η Σεπτεμβρίου 2015**, Πρωθυπουργού της Ελληνικής Δημοκρατίας, κυρίας **Βασιλικής Θάνου-Χριστοφίλου**, κατοίκου ως εκ της ιδιότητάς της Αθηνών, Μέγαρο Βουλής.
10. Του, από **26^η Ιανουαρίου 2015** έως **8^η Ιουλίου 2019**, Πρωθυπουργού της Ελληνικής

Δημοκρατίας και της υπ' αυτόν κοινοβουλευτικής ομάδας, κυρίου **Αλέξη Π. Τσίπρα**, κατοίκου, ως εκ της ιδιότητάς του Αθηνών, Μέγαρο Βουλής.

11. Του, από **10^{ης} Ιανουαρίου 2016** προέδρου του κόμματος **Νέα Δημοκρατία** και της υπ' αυτόν κοινοβουλευτικής ομάδας και από **8^{ης} Ιουλίου 2019** Πρωθυπουργού της Ελληνικής Δημοκρατίας, κυρίου **Κυριάκου Κ. Μητσοτάκη**, κατοίκου, ως εκ της ιδιότητάς του, Αθηνών, οδός Ηρώδου Αττικού αριθμός 19, Μέγαρο Μαξίμου.

12. Των από **6^η Μαΐου 2010** διατελεσάντων Προέδρων της Βουλής.

13. Του προέδρου του κόμματος **ΜΕΡΑ 25**, κυρίου **Ιωάννη Βαρουφάκη**, κατοίκου Αθηνών, Μαυροματαίων 15, Τ.Κ: 10434 και της υπ' αυτόν κοινοβουλευτικής ομάδας.

14. Του, από **18^{ης} Μαρτίου 2012** έως **14^η Ιουνίου 2015** προέδρου του **ΠΑ.ΣΟ.Κ.**, κυρίου **Ευάγγελου Β. Βενιζέλου**, κατοίκου Θεσσαλονίκης, Αριστοτέλους 24, Τ.Κ: 54623 και της υπ' αυτόν κοινοβουλευτικής ομάδας.

15. Των από **6^η Μαΐου 2010** διατελεσάντων Προέδρων του **ΠΑ.ΣΟ.Κ.**, κατοίκων Αθηνών, Χαριλάου Τρικούπη 50 και των υπ' αυτών κοινοβουλευτικών ομάδων των κομμάτων **ΠΑ.ΣΟ.Κ** και **Κινήματος Αλλαγής**.

16. Του, από **14^{ης} Απριλίου 2013** Γενικού Γραμματέα του **Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας**, κυρίου **Δημητρίου Α. Κουτσούμπα**, κατοίκου Ν. Ιωνίας, Λεωφόρος Ηρακλείου 145 και της υπ' αυτόν κοινοβουλευτικής ομάδας.

17. Του, προέδρου του κόμματος **Ανεξάρτητοι Έλληνες** κυρίου **Παναγιώτη (Πάνου) Η. Καμμένου**, κατοίκου Καλλιθέας, Αττικής, Χαροκόπου 2 & Συγγρού 196, Τ.Κ: 17671 και της υπ' αυτόν κοινοβουλευτικής ομάδας.

18. Της, μέχρι **14^{ης} Απριλίου 2013**, Γενικής Γραμματέως του **Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας**, κυρίας **Αλεξάνδρας Παπαρήγα συζ. Αθανασίου**, κατοίκου Νέας Ιωνίας, Λεωφόρος Ηρακλείου 145 και της υπ' αυτής κοινοβουλευτικής ομάδας.

19. Του προέδρου του κόμματος **«Το Ποτάμι»**, κυρίου **Σταύρου Θεοδωράκη**, κατοίκου Αθηνών, Σεβαστουπόλεως 22, Τ.Κ: 11526 και της υπ' αυτόν κοινοβουλευτικής ομάδας.

20. Του προέδρου του κόμματος **«Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός» (ΛΑ.Ο.Σ.)**, κυρίου **Γεωργίου Ι. Καρατζαφέρη** και της υπ' αυτόν κοινοβουλευτικής ομάδας.

21. Του από **10^{ης} Ιουλίου 2010** έως **7^{ης} Ιουνίου 2015** προέδρου του κόμματος **Δημοκρατική Αριστερά (ΔΗΜ.ΑΡ.)**, κυρίου **Φωτίου - Φανούριου Ε. Κουβέλη**, κατοίκου Αθηνών, Κριεζιώτου 4, Τ.Κ: 10671 και της υπ' αυτόν κοινοβουλευτικής ομάδας.

22. Των από **6^η Μαΐου 2010** διατελεσάντων Προέδρων του **Αρείου Πάγου**.

23. Των από **6^η Μαΐου 2010** διατελεσάντων Προέδρων του **Νομικού Συμβουλίου του Κράτους**.

24. Των από **6^η Μαΐου 2010** διατελεσάντων Προέδρων του **Συμβουλίου της Επικράτειας**.

25. Των από **6^η Μαΐου 2010** διατελεσάντων Προέδρων του **Ελεγκτικού Συνεδρίου**.

26. Των από **6^η Μαΐου 2010** διατελεσάντων **Εισαγγελέων** του **Αρείου Πάγου**.

27. Των από **6^η Μαΐου 2010** **«τσαρλατάνων»** ιατρών που, που στα πλαίσια της βιοτρομοκρατίας η **«πανδημία»** λειτούργησε ως **«ευκαιρία»** για τα πολιτικά, οικονομικά και γεωστρατηγικά συμφέροντα της Παγκόσμιας Στρατιωτικής Επιχείρησης ελέγχου και μείωσης του πληθυσμού, επιβάλλοντας στον Ελληνικό Λαό τον εμβολιασμό κατά του **Covid 19** που επέφερε τον απόλυτο φόβο του θανάτου στον Λαό και αύξηση των ξαφνικών θανάτων κατά **300%** μετά τα χρόνια της καραντίνας και την μάστιγα του **«έφυγε ξαφνικά»**.

28. Των από **6^η Μαΐου 2010** ιερέων και Αρχιερέων που υποχρέωναν τους πιστούς σε εμβολιασμό απαγορεύοντας την Αναστάσιμη λειτουργία της Λαμπρής αλλά ακόμη και τις καμπανοκρουσίες.

Όλους τους ανωτέρω, όταν έχει ελαττωθεί η κατάσταση υγείας και το προσδόκιμο ζωής των Ελλήνων, η εγκληματική Οργάνωση της **Νέας Δημοκρατίας**, διά των νομοθετημάτων της περί του ακαταδίωκτου αυτών, έθεσε υπό την προστασία της **επιφέροντας τον εκφυλισμό**

κάθε Συνταγματικής διατάξεως, βαριά προσβολή-ανατροπή του ιδίου του Πολιτεύματος, εθνικά εγκλήματα για τα οποία η Δικαιοσύνη, εξ αιτίας της απραξίας, της σιωπής και της συμμετοχής της στο κρατικό οργανωμένο έγκλημα, και ως μίσθαρνο όργανο των πραξικοπηματιών, **«υπότακτος»** των Εφιαλτών που, ως Εθνικοί κλέφτες, επέβαλαν την Ξενοκρατία και εγκαθίδρυσαν την Κλεπτοκρατία, υπηρετώντας ένα σύστημα εξουσίας, που τσακίζει τον άνθρωπο στον πυρήνα του και στην ψυχή του επιφέροντας τον ηθικό πανικό που κυριαρχεί στην Ελληνική κοινωνία, **δεν ανέκοψε την κατάντια, τον επερχόμενο αφανισμό της Πατρίδας μας και την καταστροφή της ζωής εκατομμυρίων Ελλήνων**, συμπράττοντας στο σχέδιο που αποδίδει ο **Τσώρτσιλ**, στα απομνημονεύματά του, στον **Χίτλερ**: **«να κάνει την Ελλάδα έναν χώρο αναψυχής για τους Αρείους και να εκδιώξει τον Ελληνικό πληθυσμό στην Μέση Ανατολή».**

ΚΑΤΑ

29. Των αξιωματικών, κάθε βαθμού, του Στρατού, του Ναυτικού, της Αεροπορίας και των Σωμάτων Ασφαλείας που δεν τήρησαν τον προς το Σύνταγμα και την Πατρίδα όρκο τους αφ' ενός μεν μη φρουρώντας τα σύνορα από τους λαθροεισβολείς, αφ' ετέρου δε ουδόλως αντιδράσαντες, ως όφειλαν, στο ξεπούλημα στρατοπέδων, στρατιωτικών εγκαταστάσεων και υποδομών, χωρίς να έχει μείνει τίποτε Ελληνικό, με αποτέλεσμα, συμμετέχοντας σε ένα πρόγραμμα καταστροφής του Έθνους Κράτους και της κοινωνίας, να βρισκόμαστε στην **πορεία προς μία Ελλάδα χωρίς Έλληνες**, όπως την περιέγραψε ο **Μίκης Θεοδωράκης**. Επέτρεψαν σε στρατό εκατομμυρίων φανατικών Ισλαμιστών λαθρομεταναστών, **χρηματοδοτούμενων από μυστικές υπηρεσίες και Μ.Κ.Ο**, να παραβιάσουν τα σύνορα και να εισβάλλουν στην Πατρίδα μας κατακτώντας αυτήν άνευ πολέμου. Αποδέχθηκαν την μεταβολή του νόμου περί ιθαγένειας, την Ελληνοποίηση χιλιάδων λαθροεισβολαίων και την χορήγηση πολιτικών δικαιωμάτων με ψήφο, ώστε να νοθεύσουν την πατριωτική βούληση. Εκχώρησαν Εθνική κυριαρχία και επιτρέπουν σε ξένα εχθρικά στρατεύματα να στρατοπεδεύουν σε Ελληνικά εδάφη (*ταξιαρχία SEEBRIG-Τύρναβος*), **προετοιμάζοντας έτσι τον διαμελισμό της Πατρίδος μας, υπό την συνενοχή της πάσχουσας εκ μωρίας και τυφλότητος Δικαιοσύνης.**

ΚΑΙ ΚΑΤΑ

Των κατωτέρω τρωκτικών που μας έχουν κλέψει στην κυριολεξία ό,τι μας ανήκει: την ζωή, το μέλλον και τα όνειρά μας και λυμαινόμενα τις περιουσίες των Ελλήνων, τους οδηγούν σε ψυχική καταστροφή, διαπράττοντα τα εγκλήματα του εκβιασμού, της τοκογλυφίας, της διακίνησης και του ξεπλύματος μαύρου χρήματος, που, μέσω του καταναγκασμού και της απόσπασης προσόδων, εξυπηρετούν την νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες με την συμμετοχή μιάς Δικαιοσύνης που έχει μολυνθεί με μία ακόρεστη σήψη καταντώντας το εθνικό πλυντήριο των σεσημασμένων φαιοχίτωνων **«θεσμών»**, των **Τραπεζών**, των **Funds** και των **Servicers**, ήτοι **ΚΑΤΑ:**

30. Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία **«ΑΛΦΑ Τράπεζα Α.Ε.»**, που εδρεύει στην Αθήνα (*Σταδίου 40*), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, τόσο ατομικώς, όσο και ως ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία **«Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.»** και της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία **«Citibank Int. Plc»**.

31. Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία **«ΕΘΝΙΚΗ Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.»**, που εδρεύει στην Αθήνα (*Αιόλου 86*), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, τόσο ατομικώς, όσο και ως ειδικής διαδόχου των ανωνύμων τραπεζικών εταιρειών με τις επωνυμίες **«FBB-Πρώτη Επιχειρηματική Τράπεζα Α.Ε.»** και **«Τράπεζα Probank Α.Ε.»**.

32. Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία **«Τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε.»**, που εδρεύει στην Αθήνα (*Οθωνος 8*), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, τόσο ατομικώς, όσο και ως ειδικής διαδόχου των ανωνύμων τραπεζικών εταιρειών με τις επωνυμίες **«Νέα Proton Τράπεζα Α.Ε.»** και **«Νέο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Ελλάδος Α.Τ.Ε.»**.

33. Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία **«Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.»**, που εδρεύει στην Αθήνα (Αμερικής 4), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, τόσο ατομικώς, όσο και ως ειδικής διαδόχου των ανωνύμων τραπεζικών εταιρειών με τις επωνυμίες **«Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.»**, **«Γενική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.»**, **«Τράπεζα Millennium Bank Α.Ε.»** (πρώην Nova Bank), **«Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Λιμιτεδ»** (Υποκατάστημα Ελλάδος), **«Cyprus Popular Bank Public Co LTD** (Υποκατάστημα Ελλάδος), (πρώην Marfin Popular Bank Public Co LTD), **«Ελληνική Τράπεζα Δημόσια Εταιρεία Λιμιτεδ»**.
34. Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία **«Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.»**, που εδρεύει στην Αθήνα (Πανεπιστημίου 21), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.
35. Της εταιρείας με την επωνυμία **«Cosmos Securitisation Designated Activity Company»**, με έδρα το Δουβλίνο της Ιρλανδίας, (με αριθμό μητρώου 700585 και διεύθυνση Haddington αριθμός 1-2, Victoria Buildings, Dublin 4).
36. Της εταιρείας με την επωνυμία **«CEPAL Hellas Χρηματοοικονομικές Υπηρεσίες Μονοπρόσωπη Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις»**, που εδρεύει στην Καλλιθέα Αττικής επί της Λεωφόρου Συγγρού 348^Α.
37. Της εταιρείας με την επωνυμία **GEMINI Core Securitisation Designated Activity Company»**, με έδρα το Δουβλίνο της Ιρλανδίας 1-2, Victoria Buildings, Haddington Road, Dublin 4, D04 XN32, Ireland).
38. Της εταιρείας με την επωνυμία **HOIST Finance AB**, που εδρεύει στην Σουηδία (Box 7848, 10399 Stockholm).
39. Της εταιρείας με την επωνυμία **INTRUM Hellas Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις**, που εδρεύει στην Αθήνα, Λεωφόρος Μεσογείων αριθμός 109-111.
40. **IRIS Hellas Investments Designated Activity Company**, με έδρα το Δουβλίνο της Ιρλανδίας (32 Molesworth Street 2 D02 Y512).
41. Της εταιρείας με την επωνυμία **doValue Greece Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις**, πρώην **EUROBANK FPS Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις**, που εδρεύει στο Μοσχάτο Αττικής, οδός Κύπρου αριθμός 27 και Αρχιμήδους.
42. Της εταιρείας με την επωνυμία **INTRUM Hellas Designated Activity Company**, με έδρα το Δουβλίνο της Ιρλανδίας (2nd floor, 1-2 Victoria Buildings, Haddington Road, Dublin 4, Ireland).
43. Της εταιρείας με την επωνυμία **CAIRO No 2 Finance Designated Activity Company**, που εδρεύει στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας (George's Dock 3, 4th floor, IFSC, Dublin 1, Ireland).
44. Της εταιρείας με την επωνυμία **Leon Capital Finance Designated Activity Company**, που εδρεύει στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας (2nd floor, Palmerston House, Denzille Lane, Dublin 2, Ireland).
45. Της εταιρείας με την επωνυμία **REOCO Orion X Μονοπρόσωπη Α.Ε.**, που εδρεύει στην Αθήνα, επί της Λεωφόρου Αθηνών αριθμός 77.
46. Της εταιρείας με την επωνυμία **REOCO Galaxy II**, που εδρεύει στην Αθήνα, επί της Λεωφόρου Αθηνών αριθμός 77.
47. Της εταιρείας με την επωνυμία **REOCO Galaxy IV**, που εδρεύει στην Αθήνα, επί της Λεωφόρου Αθηνών αριθμός 77.

Αξιότιμη κυρία Ευρωπαϊά Εντεταλμένη Εισαγγελεύ στην Αθήνα,

Στους χαλεπούς καιρούς μιάς φθίνουσας Δημοκρατίας, διακατεχόμενοι από βαθύ αίσθημα οδύνης, προβληματιστήκαμε εάν και κατά πόσο θα έπρεπε να προβούμε στην σύνταξη της παρούσης **Αναφοράς-Καταγγελίας** μας δεδομένου ότι για άλλη μία φορά

αποδεικνύεται η, διά της Δικαιοσύνης, ένδειξη της Γ^{ης} **Ελληνικής Δημοκρατίας** όταν, για τον τρίτο πυλώνα Σύνταξης και Λειτουργίας της Πολιτείας, το Σύνταγμα είναι γράμμα κενό αφού, κατά τα τεκταινόμενα, δεν υπάρχουν Δικαστές και Εισαγγελείς που να θέλουν να σηκώσουν το βάρος γιά να αναδείξουν και να μετουσιώσουν σε πράξη την θεσμική τους ευθύνη απέναντι στον Καταστατικό Χάρτη της Χώρας και να είναι άριστοι κι όχι αρεστοί ενώ εμείς, ως Έλληνες, βιώνουμε την προσβολή τόσο της ατομικής μας ανθρωπίνης μας υποστάσεως όσον και ολόκληρου του, κατά το Σύνταγμα, **κυρίαρχου Λαού**, δεδομένου ότι η κυριαρχία ανήκει στον Λαό και όχι στην **Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα**, ούτε στην **Τρόικα** ή στην **Bundesbank**, ούτε στις **Τράπεζες**, στα **Funds** και στους **Servicers**.

Ελπίζοντας ότι συμβάλλουμε στην επικράτηση της ευνομίας στην Χώρα μας και στην **«αποτροπή κατάργησης της έννομης τάξης»**, υποβάλλουμε την παρούσα μας ενώπιόν σας, ως της **Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως στην Αθήνα**, όχι μόνον ως **υφιστάμενοι άμεση βλάβη η οποία μας προσδίδει την ιδιότητα του παθόντος** αλλά πρωτίστως προς αποκατάσταση του **Δημοκρατικού Πολιτεύματος το οποίο έχει ήδη εισαχθεί στην εντατική και χαροπαλεύει καταλυθέν από τις Λειτουργίες που όφειλαν να το υπηρετούν, αποτελώντας τους στυλοβάτες αυτού.**

Κάνοντας χρήση του ατομικού και πολιτικού μας δικαιώματος που κατοχυρώνεται από το **14^ο άρθρο** του Συντάγματος και διασφαλίζει το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης το οποίο αναγνωρίζεται ως ανθρώπινο δικαίωμα σύμφωνα με το **19^ο άρθρο** της **Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου** και το **Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα**, αποτολμούμε το, για πλείστους επικριτές μας, απονενοημένο διάβημά μας.

Διαπιστώνοντας ότι το αίτημα της κυριαρχίας και της ανεξαρτησίας της Χώρας έχει εγκαταλειφθεί, ως ένθερμοι θιασώτες της διδαχής του **Αλέξανδρου Παπαναστασίου** ότι: **«Η κρισιμότης εις την οποίαν έχουν περιέλθει τα εθνικά μας πράγματα και οι μεγάλοι κίνδυνοι προς τους οποίους φερόμεθα επιβάλλουν, περισσότερον από πάντοτε, γυμνήν, οσονδήποτε ωμή και αν είναι, την αλήθειαν. Και την αλήθειαν αυτήν, όπως την βλέπωμεν και την πιστεύωμεν, θεωρούμεν καθήκον μας να διακηρύξωμεν»**, **τολμούμε να φανούμε αντάξιοι της παρακαταθήκης αυτού.**

ΟΥΔΕΙΣ έχει δικαίωμα να ζητάει να σωπάσει κάποια φωνή. Η Δημοκρατία μάς δίνει την δύναμη να κρίνουμε, να κατακρίνουμε, να καταγγέλλουμε, να αγωνιζόμαστε, διότι η αλήθεια της αντίστασης μπορεί να γίνει πιό δυνατή από τους κρωγμούς του νεοφιλελεύθερου κυνισμού.

Όθεν, ως έχοντες άμεσο, ενεστώς, προσωπικό και ηθικά πρωτίστως, έννομο συμφέρον ως και το, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της **1^{ης} παραγράφου του 10^{ου} άρθρου** του Συντάγματος, δικαίωμα, προκειμένου, ως Έλληνες πολίτες, υπηρετούντες την έννοια της Λαϊκής κυριαρχίας, να εκπληρώσουμε την αποστολή μας και να ασκήσουμε τα Συνταγματικά μας δικαιώματα που απορρέουν εκ των διατάξεων του Καταστατικού Χάρτη της Χώρας ως και επιφορτισμένοι με την ευθύνη και την ιερή υποχρέωση και καθήκον να προασπίσουμε το Σύνταγμα από την κατάλυσή του από **εξουσίες που άπασες είναι συνένοχοι εξαπάτησης του Ελληνικού Λαού και σφετερισμού του υπέρτατου Νόμου του Κράτους**, ειδικά από τον τρίτο πυλώνα Σύνταξης της Πολιτείας, που ως φύλαξ αυτού, ήδη από πολλών ετών **«έχει απωλέσει την έξωθεν καλήν μαρτυρίαν»** καθιστάμενη επιλήσμων των έναντι του κυρίαρχου Λαού υποχρεώσεών της και **«τυφλή τα τ' ώτα τον τε νουν τα τ' όμματα»**, περί άλλων τυρβάζει προκαλώντας την Ελληνική κοινωνία καθιστάμενη πλέον εθνική ντροπή φέρνοντας στην σκέψη μας τους **«Δωροφάγους βασιλείς»**, όπως ονομάζει τους Δικαστές ο **Ησίοδος** στο **«Έργα και Ημέρες» (στ. 37-38).**

Το δικαίωμα είναι η εξουσία που παρέχεται από τον νόμο στο πρόσωπο, εξουσία βουλήσεως, για να ενεργεί και να επιτυγχάνει έννομα αποτελέσματα προς εκπλήρωση

Συνταγματικών υποχρεώσεών του, **υποχρέωση δε είναι η από τον νόμο αναγνωρισμένη ευθύνη του προσώπου εκείνου κατά του οποίου στρέφεται το δικαίωμα και επί του προκειμένου, το δικαίωμα και η υποχρέωση ενυπάρχουν στα αυτά πρόσωπα ήτοι στους εγκαλούντες, τους σφετεριστές και τις καταλύουσες το Σύνταγμα Λειτουργίες Σύνταξης της Πολιτείας.**

Εμείς, αγωνιζόμενοι ενάντια στον ακρωτηριασμό των ελπίδων και των ονείρων μας, απευθυνόμαστε στην, εύορκη Δικαιοσύνη που, **ως το οχυρό της Δημοκρατίας και εξ ορισμού υπερασπιστής του δικαίου**, υπηρετεί πάντοτε με ακατάβλητο σθένος την παλινόρθωση της αλήθειας και της λογικής στην Πατρίδα μας, αφού εν προκειμένω **δεν αποτελεί πλέον Κράτος δικαίου η Πολιτεία** όταν η Νομοθετική και η Εκτελεστική εξουσία δρουν, κατά παράβαση θεμελιωδών, προδιαγεγραμμένων και δεσμευτικών δι' αυτές κανόνων, όπως είναι οι **συνταγματικοί κανόνες οι οποίοι ισχύουν έναντι πασών των συντεταγμένων εξουσιών**. Δύναται συνεπώς εκάστοτε να ελέγχεται η κανονικότης των νόμων όπως οφείλεται να ελέγχεται και η κανονικότης των πράξεων της εκτελεστικής εξουσίας (N.N. Σαρίπολος, *Συνταγματικό δίκαιο*, σελίς 256).

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πολίτευμα πλέον φέρει τον μανδύα της κατ' επίφαση Δημοκρατίας. Από την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία μεταπηδήσαμε, **υπό την κάλυψη της Δικαιοσύνης, πραξικοπηματικώς στον Κοινοβουλευτικό Ολοκληρωτισμό και ο κυρίαρχος Λαός δεν το γνωρίζει**. Καννιβαλίζεται ο στοιχειώδης σεβασμός, υπό των αυτών Οργάνων του Κράτους, προς την αρχή της **Λαϊκής κυριαρχίας** και τις διατάξεις ης **1^{ης} παραγράφου του 2^{ου} άρθρου** του Συντάγματος και γεννάται το εύλογο ερώτημα πλέον: **Ποιός είναι ο κυρίαρχος εν προκειμένω;**

Ντρεπόμαστε για την επιστημοσύνη της ισταμένης και καθημένης Δικαιοσύνης. Ντρεπόμαστε **διότι εγκατέλειψε ένα Έθνος στους δολοφόνους του** αδιαφορώντας για την άσκηση του δικαιοδοτικού της έργου **το οποίο επιβάλλεται να διέπεται από την κυριαρχία της υπέρτατης αρχής του δικαίου και όχι να μεταβάλλεται σε «μηχανισμό επιβολής»** εις βάρος της απονομής αυτής ταύτης της Δικαιοσύνης και του κοινωνικού συνόλου ενώ ο κυρίαρχος Λαός, **απαιτεί δίκαια κρίση όταν μάχεται για τα δικάια του έναντι ενός αφερέγγυου Κράτους που τον οδηγεί στον Αρμαγεδδώνα του μνημονιακού ολέθρου, στην βιολογική καταστροφή του και στην βίαιη εθνολογική αλλοίωση της Πατρίδας του.**

Και όλα κατέρρευσαν σαν χάρτινος πύργος με την ανάληψη της διακυβέρνησης του κράτους από το αλήστου πολιτικής μνήμης ελληνόφωνο υβρίδιο **Γεώργιο Ανδρέα Παπανδρέου**, ο οποίος, με την κυριαρχούσα δημαγωγική ρήση **«Λεφτά υπάρχουν»**, τις προεκλογικές πομποφυγώδεις εξαγγελίες, τις φρούδες οικονομικές υποσχέσεις και την διασπορά ψευδών ειδήσεων με τις οποίες κέρδισε τις εκλογές εξαπατώντας τους εκλογείς, όταν από το βήμα της **74^{ης} Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης την 12^η και 13^η Σεπτεμβρίου 2009** και εν όψει των βουλευτικών εκλογών της **4^{ης} Οκτωβρίου** του ίδιου έτους, τόνιζε ότι: **«δεν είναι απλώς το πού θα βρούμε τα λεφτά, αλλά πού πηγαίνουν τα λεφτά, γιατί λεφτά υπάρχουν, έχουμε 31 δισεκατομμύρια ανείσπρακτους φόρους»**, υπερθεματίζοντας στην παροχολογία και στον καθησυχασμό σε σχέση με τον προκάτοχό του υποτονικό **Κωνσταντίνο Καραμανλή** τον νεότερο.

Ο, υπό διατεταγμένη υπηρεσία δρών, μεταμφιεσμένος σε Έλληνα, ελληνόφωνος Αμερικανός υπήκοος, αυτό το όνειδος της πολιτικής κύριος **Γεώργιος Ανδρέα Παπανδρέου**, που ως Πρωθυπουργός της χώρας δολοφόνησε την Ελλάδα διατεινόμενος: **«Εγώ, όμως, είμαι υπέρ του να χάνει κανείς την κυριαρχία του, πάντα ήμουν»**, **πεποίθηση την οποία υλοποίησε όταν το ημερολόγιο έδειχνε την αποφράδα ημέρα της 23^{ης} Απριλίου 2010** που μία συμμορία Εφιαλτών αποφάσισε να χρησιμοποιήσει τον φόντο του **Καστελόριζου** για να φορέσει την μάσκα του **«πατριωτισμού»** σε μία πράξη κατάπτυστης εθνικής προδοσίας

που άνοιγε τις Κερκόπορτες της Χώρας παραδίδοντας, με δόλια τεχνάσματα, αμαχητί, την Εθνική κυριαρχία της Πατρίδος μας στην εγκληματική οργάνωση των Μνημονίων. Ο ασκός της αθλιότητας είχε ήδη ανοίξει με την καρικατούρα του αχυράνθρωπου τότε Πρωθυπουργού, ακολουθώντας μία σχιζοφρενική πολιτική, να ανακοινώνει το αίτημα για την υπαγωγή της Ελλάδος στον **Μηχανισμό Στήριξης**. Η πολιτική προστυχιά διέπρεψε, όταν τα πολιτικά ανδρείκελα έδεναν πισθάγκωνα την Χώρα στο κρεβάτι του **Προκρούστη**, υποκρινόμενοι ότι μοχθούν και εργάζονται για την σωτηρία της. Και ξεκίνησε ο **«Γολγοθάς» του Έθνους χωρίς η Δικαστική Λειτουργία να υψώσει το ανάστημά της, ως θεσμοθετημένο Όργανο της Πολιτείας, σφετεριζόμενη η ίδια, διά της παραλείψεώς της, την Λαϊκή κυριαρχία, μην υπολογίζοντας ότι και οι Λειτουργοί της θα γευτούν τις τραγικές συνέπειες μιάς εθνοκτόνου πολιτικής.**

Ο κυρίαρχος όμως Ελληνικός Λαός **αντέδρασε πάραυτα μη αποδεχόμενος** την ανυπαρξία τόσο των Συνταγματικών λειτουργιών που **όφειλαν να προασπίσουν** την κατάλυση του Καταστατικού Χάρτη της Χώρας όσο και την επιβολή του παρανόμου κατοχικού καθεστώτος. Μετά το σοκ από την απροσδόκητη επίθεση που δέχθηκε από το **Καστελόριζο, αντέδρασε** τόσο ατομικά όσο και συλλογικά προσφεύγοντας, εις μάτην, **προς την υπόλογη Δικαιοσύνη** υποβάλλοντας κατά **«Ελλήνων» πολιτικών μηνύσεις για σειρά τελεσθέντων αδικημάτων και δη για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας, οι οποίες χειμάζουν στα υπόγεια του στάβλου του Αυγεία.**

Αυτόν το Λαό ήθελε να ταπεινώσει και αυτήν την φωνή προσπάθησε να φιμώσει με εκβιαστικά διλήμματα: **Σύμβαση και κατοχή από την μία μεριά ή χρεοκοπία της χώρας;**

Στο διάστημα της διακυβέρνησης της χώρας με Πρωθυπουργό το χαμερπές όν **Γεώργιο Ανδρέα Παπανδρέου, ως Χώρα και ως Έθνος υπέστημεν τον μεγαλύτερο εξευτελισμό** που θα μπορούσε κάποιος να υποστεί με αποκορύφωμα την εναντίον μας διεθνή υστερία και του εμπαιγμού μας και μάλιστα ως λοιδορούς μας αυτούς στους οποίους εμείς δώσαμε την εντολή να μας εκπροσωπούν, να υπηρετήσουν τον Ελληνικό Λαό και να εργασθούν με αποκλειστικό γνώμονα την προάσπιση και την υπεράσπιση του συμφέροντος της Πατρίδας και του Ελληνικού Έθνους.

Και επ' αυτών ουδμία Συνταγματική Λειτουργία δικαίωσε την θεσμική της υποχρέωση υποθάλποντας τον εγκληματούντα Πρωθυπουργό και την συμμορία του, που περιφέροντας το σαρκίο τους ανά την υφήλιο, για να κρύψουν την πολιτική τους γύμνια και την ανεπάρκειά τους, ως κύμβαλα αλαλάζοντα εξαπέλυαν μύδρους και λίβελους κατά πάντων ημών των Ελλήνων το γένος, χλευάζοντας και λοιδορώντας έναν ολόκληρο Λαό εμφανίζοντάς μας ως τον **Τιτανικό, ως «Χώρα των φοροφυγάδων και των φοροκλεπτών», ως το «κράτος της διαφθοράς και της τεμπελιάς», ως το «χρεοκοπημένο κράτος»** διαβάλλοντάς μας, και ως αναιδέις τιμητές του περήφανου Ελληνικού Λαού, μας κατέστησαν διεθνώς τον **«αποδιοπομπαίο τράγο»**, οι αληθινά διεφθαρμένοι και επίορκοι που παρέβησαν την ύψιστη Συνταγματική τους αποστολή και έφθασαν στο ακρότατο σημείο της προδοσίας του Έθνους μας κλονίζοντας στο έπακρο την αξιοπιστία της Χώρας για να πετύχει το οικονομικό εξάμβλωμα της **Δανειακής Σύμβασης, διαπράττοντας έτσι το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας,**

Των Συνταγματικών διατάξεων αθετημένων, παραβιαζομένων κατ' εξακολούθησιν υπαιτιότητα της ολιγωρίας των, κατά το 26° άρθρο του Συντάγματος, Οργάνων Σύνταξης και Λειτουργίας της Πολιτείας, το Πολίτευμα πλέον φέρει την ρακοειδή λεοντή μιάς κατ' επίφαση Δημοκρατίας διότι πραξικοπηματικώς, και με την ευθύνη πάντων αυτών, μεταπηδήσαμε από την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία στον Κοινοβουλευτικό Ολοκληρωτισμό από τους καθ' έξιν βιαστές του Συντάγματος, εχθρούς πλέον της Ελληνικής Κοινωνίας. Μεταπηδήσαμε στον κοινοβουλευτικό φασισμό ή προς το ακριβέστερο, στην Δικτατορία των διεφθαρμένων που φωλιάζει στο άντρο μιάς

ανυπόστατης Βουλής των χυδαίων, που κατά την ρήση της **Ραχήλ Μακρή** την **24-09-2015**, **«αποτελεί οίκο ανοχής που έχει στελεχωθεί καθ' υπόδειξη του Βόλφγκανγκ Σόιμπλε»** και ως εκτροφείο διαφθοράς, στεγάζει τις εγκληματικές οργανώσεις της παραγωγής και αναπαραγωγής σκανδάλων με την συνενοχή των Λειτουργιών της Πολιτείας.

Εγκληματικές οργανώσεις δεν είναι μόνον εκείνες που δολοφονούν ανθρώπους, αλλά και εκείνες που καταστρέφουν Πατρίδες, και οδηγούν χιλιάδες ανθρώπους στις αυτοκτονίες, οικογένειες σε δράματα, και την Πατρίδα στην διεθνή χλεύη, ανυπαρξία, υποτέλεια, ανυποληψία και καταστροφή.

Μέσα από μία ανερμάτιστη πολιτική, την οποία, μέσω μιάς σατανικής εμπνεύσεως και μεθοδεύσεως, σχεδίασαν οι Σκοτεινές Δυνάμεις, που αφανώς κυβερνούν την Χώρα, ανέθεσαν στο μυσάρο αυτό υποχείριό τους να **οργανώσει, να διευθύνει στρατηγικά και να υλοποιήσει** από κοινού με τον θλιβερό (πρώην Υπουργό Οικονομικών) κύριο **Γεώργιο Παπακωνσταντίνου**, με το πιό γελοίο, σε παγκόσμια κλίμακα, ανέκδοτο όλων των εποχών, των **«Ελληνικών στατιστικών» (Greek statistics)**, και συνεπικουρούμενοι από μία παράνομη και δόλια Βουλή δοσίλογων και γενίτσαρων, και **μία δολοπρεπή Δικαιοσύνη, μεγέθυναν εσκεμμένα και προσχεδιασμένα, με πλαστά στοιχεία ασύλληπτης λογιστικής αλχημείας, μέσω της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛΣΤΑΤ), το έλλειμμα του προϋπολογισμού του 2009 ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (ΑΕΠ)** παράγοντας υπερβολικό χρέος προκειμένου να επιφέρουν τον αποκλεισμό της Χώρας από τις διεθνείς χρηματαγορές και την υπαγωγή της στον περιβόητο **«Μηχανισμό Στήριξης»** που διαμόρφωσαν από κοινού τα *όργανα του αδηφάγου οικονομικού κατεστημένου* της συμμορίας του **Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας**, όπως έχουν καταγγείλει μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της **ΕΛΣΤΑΤ (κ.κ. Ζωή Γεωργαντά και Νικόλαος Λογοθέτης)**, αλλά και σύμφωνα με το δελτίο οικονομικών εξελίξεων της **Άλφα Τράπεζας Α.Ε** της **31^{ης} Μαΐου 2012** που βεβαιώνει ότι καταχωρήθηκαν στο έλλειμμα το σύνολο των υποχρεώσεων **δεκαεπτά (17) ΔΕΚΟ** έως και το **2024** χωρίς μάλιστα να συνυπολογιστούν τα σημαντικά περιουσιακά τους στοιχεία. Και για το έγκλημα αυτό η **«Ανεξάρτητη Δικαιοσύνη»**, κατόπιν ισχυρού διεθνούς **«ενδιαφέροντος»**, θώπευσε τον πρώην επικεφαλής της **ΕΛΣΤΑΤ**, επισύροντας την οργή και την αηδία του Λαού **προς το υποζύγιο της Νέας Τάξης Πραγμάτων, την «Ανεξάρτητη Δικαιοσύνη».**

Μετά την από **25-3-2010** δήλωση των αρχηγών των Κρατών και Κυβερνήσεων της ζώνης του ευρώ και της εν συνεχεία, από **11-4-2010** δήλωση για την στήριξη της Ελλάδος από τα **Κράτη Μέλη της Ευρωζώνης**, η οδαλίσκη της αγοράς της βιομηχανίας πίστωσης και της σκιώδους τραπεζικής, ο Αμερικανός υπήκοος, τότε Πρωθυπουργός κύριος **Γεώργιος Παπανδρέου**, αυτή η κορυφαία τραγωδική έκλειψη της Ελλαδικής πολιτικής, που, ως Υπουργός Παιδείας, ταύτισε την επαναστατική του φαντασίωση με την **«φούντα»**, την **23^η Απριλίου 2010**, την **αποφράδα ημέρα για την Ελλάδα**, καταφρονώντας την σαφέστατη βούληση των εντολέων του, παρέδιδε την Χώρα στις δαγκάνες του **Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου** με τις κατωτέρω δηλώσεις: **«Χθες ανακοινώθηκαν τα στοιχεία για το πραγματικό μέγεθος του ελλείμματος του 2009. Θύμισαν σε όλους μας τα ακατανόητα λάθη, τις παραλείψεις..... Όλοι μας κληρονομήσαμε, η κυβέρνηση ο Ελληνικός Λαός ένα σκάφος έτοιμο να βυθιστεί..... Οι αγορές δεν ανταποκρίθηκαν, είτε γιατί δεν πίστεψαν στη βούληση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είτε γιατί κάποιοι αποφάσισαν να συνεχίσουν την κερδοσκοπία... Και κινδυνεύει να χαθεί η προσπάθεια που καταβάλλουν οι Έλληνες από τα ακόμα μεγαλύτερα επιτόκια δανεισμού και ακόμα χειρότερα από τη δυσκολία δανεισμού»**, ανακοινώνοντας ωμά και αναιδέστατα από το **Καστελόριζο** το αίτημα για την υπαγωγή της χώρας μας στον **«Μηχανισμό Στήριξης»** και τα εθνοκτόνα μέτρα με τα οποία απειλούμεθα να βυθιστούμε ξανά στο ζοφερό σκοτάδι μιάς απύθμενης δουλείας.

Και από τότε τίποτα πιά δεν είναι ίδιο. Από τότε ξεκίνησε ο «Γολγοθάς» και η οδύνη

της Ελλάδας με μέτρα που συνιστούν **το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας** για το οποίο και, ενώπιον της **Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως στην Αθήνα**, **καταγγέλλουμε ως υπόλογες** τις Συνταγματικές Λειτουργίες της Πολιτείας που **ΔΕΝ** ύψωσαν το ανάστημά τους και **ΔΕΝ** άσκησαν, **ως όφειλαν**, την θεσμική τους υποχρέωση της αποτροπής των, σφετεριζόμενες, διά της παράλειψης της οφειλομένης ενέργειάς τους, **την ίδια την Λαϊκή κυριαρχία**.

Ο ίδιος αυτός **χαμάλης των «αγορών»**, ο Πρωθυπουργός φερέφωνο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και των ιδεολογικών και πολιτικών κελευσμάτων των πλανητικών κέντρων εξουσίας, ο υπέρμαχος της παγκόσμιας διακυβέρνησης, ο χαρακτηριζόμενος τυχοδιώκτης από τον τότε αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας κύριο **Αντώνη Σαμαρά**, ο άνθρωπος που προκάλεσε το πανελλήνιο με το αλήστου μνήμης ζείμπέκικο ενώπιον του **Τούρκου ΥΠΕΞ Ισμαήλ Τζεμ**, δήλωνε **ότι έχουμε ήδη απωλέσει την εθνική μας κυριαρχία**, εφ' όσον έχουμε την ανάγκη δανειστών, παρουσιάζοντας την **Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης**, ως μονόδρομο.

Την **3^η Μαΐου 2010** υπεγράφη κείμενο με τίτλο **«Μνημόνιο Συνεργασίας»** (*Memorandum of Understanding*) και ακολούθησε η νεοφιλελεύθερη **παράνομη λεόντειος «Σύμβαση Δανειακής Διευκόλυνσης»** (*Loan Facility Agreement*) με τις χώρες της **Ευρωζώνης**, πλήν της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, του γερμανικού πιστωτικού ιδρύματος **Kreditanstalt fuer Wiederaufbau (KfW)** που συνεβλήθη για λογαριασμό της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και ο **«Διακανονισμός Χρηματοδότησης Αμέσου Ετοιμότητας»** (*Stand-by Agreement*) με το **Διεθνές Νομισματικό Ταμείο**, προκειμένου να χορηγηθεί οικονομική βοήθεια προς την Ελλάδα, υπό μορφή δανείου συνολικού ύψους **80 δις ευρώ**, σύμβαση η οποία, με αμοιβή **64.633,37 ευρώ**, συντάχθηκε από το αγγλικό δικηγορικό γραφείο **«Slaughter and May»**, το ίδιο που συνέταξε και το **Σχέδιο Ανάν** για το Κυπριακό.

Και επ' αυτών **ουδεμία Συνταγματική Λειτουργία** δικαίωσε την θεσμική της **υποχρέωση** υποθάλλοντας τον εγκληματούντα **«πρωθυπουργό»**, την συμμορία του και την εγκληματική οργάνωση, των κληρονομική διαδοχή δοσίλογων, αυτό το εκτροφείο διαφθοράς και παραμάγαζο του παρακρατικού βούρκου που φέρει την ψευδεπίγραφη επωνυμία **«Βουλή των Ελλήνων»**, διαπράττοντας έτσι **το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας**, παρ' όλο που ο ίδιος, σε προγενέστερο χρόνο είχε παραχωρήσει συνέντευξη στον κύριο **Στέλιο Κούλογλου** και είχε δηλώσει ότι: **«όποια χώρα έχει καταφύγει στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) καταστράφηκε και ο Λαός εξαθλιώθηκε»** ενώ, όπως απεδείχθη εκ των υστέρων, αυτό το υποτακτικό μίσμα, γνώριζε πολύ καλά την κατάσταση της οικονομίας την οποία του είχαν περιγράψει, πριν από τις εκλογές της **4^{ης} Οκτωβρίου 2009**:

1^{ον} ο Γερμανός Υπουργός **Φρανκ-Βάλτερ Στάινμαϊερ** που τον είχε ενημερώσει για τα οικονομικά της Ελλάδας.

2^{ον} ο επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως **Χοακίν Αλμούνια** που δήλωσε ότι τον είχε ενημερώσει πολύ πριν τις εκλογές του **2009** για την οικονομική θέση της χώρας μας, στην συνέντευξή του δε στην εφημερίδα το **«Βήμα»** της **14-06-2020**, δήλωνε ότι: **«όλοι γνωρίζαμε τα οικονομικά στοιχεία της περιόδου Καραμανλή»**.

3^{ον} ο Γεώργιος Προβόπουλος (*Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος*) που δήλωσε ότι τον είχε ενημερώσει επί των οικονομικών, ενώ ο πρώην Διευθύνουν Σύμβουλος του **Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου** κύριος **Ντομινίκ Στρώς Καν** (*Dominique Strauss-Kahn*), σε συνέντευξή του είχε τονίσει ότι: **«ο κ. Παπανδρέου συζητούσε μαζί του υπογείως για το πώς θα υπαχθεί η Ελλάδα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο»** χωρίς να είναι τυχαίες οι μυστικές συναντήσεις του με τον παγκόσμιο **Ουγγρο-αμερικανό κερδοσκόπο Τζώρτζ Σόρος (Γκιόρκι Σβάρτζ)**.

4^{ον} Ο πρώην επικεφαλής οικονομολόγος του **Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου** έχει

δηλώσει ότι ο πολλαπλασιαστής που χρησιμοποίησε το Ταμείο ήταν λανθασμένος.

5^{ov} Ο υπεύθυνος του **Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου** για την Ευρώπη **Πωλ Τόμσεν**, είχε αναγνωρίσει ότι οι περικοπές στις συντάξεις και στους μισθούς και η μείωση των κοινωνικών δαπανών είχαν πλήξει τους οικονομικά αδύναμους.

6^{ov} Ο Γερούν Ντάισελμπλουμ, ο επικεφαλής του **Eurogroup**, έχει ομολογήσει ότι: **«η βασική επιδίωξη των Βρυξελλών δεν ήταν να σώσουν την Ελλάδα, αλλά τις γερμανικές και τις γαλλικές τράπεζες που είχαν στην κατοχή τους πολλά σκουπίδια- ομόλογα του ελληνικού Δημοσίου και απειλούνταν με κατάρρευση».**

7^{ov} Ο Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ, έχει παραδεχτεί λέγοντας: **«τσαλακώσαμε την αξιοπρέπεια των Ελλήνων ιδιαίτερα μετά το 2015».**

8^{ov} Ενώ ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, είχε δηλώσει ότι: **«Λυπάμαι τους Έλληνες για την επιλογή κυβέρνησης που έκαναν τον Γενάρη του 2015»**, αυτός που είχε πει στον Γιάννη Βαρουφάκη ότι: **«αν ήταν η Γερμανία στη θέση της Ελλάδας κι αυτός στη θέση του Βαρουφάκη και τον καλούσαν να υπογράψει μνημόνιο σαν κι αυτό που έδιναν οι εταίροι στην Ελλάδα, θα απέρριπτε μετά βδελυγμίας την προσφορά».**

Και ακολούθησαν οι διαπρύσιες αντιμνημονιακές εξάρσεις και η βαρύγδουπη αλλά κενή ουσίας **«σαφή και ρητή δέσμευση προς τον Λαό»** γιά **«την κατάργηση των Μνημονίων και των δανειακών τους συμβάσεων, την χάραξη μιας νέας πορείας για την ανάκτηση κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας και του Λαού της, το σταμάτημα της συνεχούς φτωχοποίησης και του ξεπουλήματος του δημόσιου πλούτου»**, με τις οποίες ο ανεκδιήγητος πομφόλυξ κύριος **Αλέξης Τσίπρας**, που κατά δήλωσή του: **«Οι Θάλασσες δεν γνωρίζει να έχουν Σύνορα»**, πείθοντας ότι θα υπερασπίσει τους μη κατέχοντες, υφάρπαξε δολίως την ψήφο του Λαού ο οποίος προσπαθώντας να αντιδράσει εστράφη προς την ιδεολογικά χρεοκοπημένη **«Αριστερά»** με εκφραστή αφ' ενός μεν τον **ΣΥΡΙΖΑ** του οποίου η πλειονότητα των μελών της κοινοβουλευτικής ομάδας του αποτελείται, από πρώην άεργους θεραπευτές της αριστερίζουσας ραθυμίας και αοριστολογίας που καπηλεύθηκαν την αγανάκτηση του Λαού για να πρωταγωνιστήσουν στην παρθενογένεση ενός εκτρωματικού μορφώματος του ασύστολου καρναβαλικού λαϊκισμού.

Η **ιλαροτραγωδική κυβέρνηση της πούρας επανάστασης**, εμβολιασμένη εκ γενετής με τον βάκιλο του **Μπολσεβικισμού**, πάσχει από ιδεολογική σύνθλιψη, ζει στις αυταπάτες της **Γαλλικής και της Οκτωβριανής «επανάστασης»** και διακατεχόμενη πλέον από το **«σύνδρομο της κομμουνιστικής ιδεοληψίας και την ιδεολογική κυριαρχία των σταλινικών απολογητών της»**, είναι προσκολλημένη στην φιλοσοφία του **Κάρλ Μάρξ**, του **Λένιν**, της **Ρόζας Λούξεμπουργκ**, του **Αντόνιο Γκράμσι** και άλλων αστέρων του **Μαρξιστικού πανθέου** και αυτό που την απασχολεί είναι **«πώς θα βρει τρόπο να ξεγελάσει τον Λαό αντί να τον υπερασπιστεί»** παραβιάζοντας την λαϊκή εντολή που πήρε και οι πράξεις της, από πλευράς πολιτικής ηθικής, είναι ανομιμοποίητες αφού με την δέσμευσή της ότι θα έσκιζε τα μνημόνια για να τα ξαναγράψουν επί τα χείρω, έχουμε ένα θρίαμβο του **«ιστορικού υλισμού»** στην πιο χυδαία μορφή του.

Και οι εκλογές της **25^{ης} Ιανουαρίου 2015**, έδωσαν την κοινοβουλευτική δυνατότητα στους κήρυκες του κίβδηλου προοδευτισμού και στους **«εκσυγχρονιστές»** του **ΣΥΡΙΖΑ**, με την συνδρομή των κολαούζων **ΑΝ.ΕΛ**, να σχηματίσουν την τρικολόρε Κυβέρνηση των **δηλωσιών και των παραδομένων**, η ύπαρξη της οποίας είναι συνώνυμη με την απόλυτη ανομία και τον εθνομηδενισμό.

Οι αρχικές διαπραγματεύσεις του αλαλάζοντος κυμβάλου της καθεστωτικής νομενκλατούρας, με το διευθυντήριο της κατοχής, μιά διαδικασία που στιγματίστηκε από ανούσιες κόντρες και λεονταρισμούς **«υπό την υπόκρουση νταουλιών και ζουρνάδων»**, ανέδειξαν την κυβερνητική αβελτηρία και την έλλειψη ενός συγκροτημένου σχεδίου υλοποίησής του, οι μεταφερόμενες δε, στα **«ταγάρια»** της πολιτικής της, παλινωδούσες

ενέργειές της, οδήγησαν την Χώρα σε μια τεχνητή, αυθαίρετη και παράνομη έλλειψη **«ρευστότητας»** αφού δεν ενεργοποίησαν ούτε τα μέσα που παρέχει η ίδια η **Συνθήκη για την Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (4^η παράγραφος του 14^{ου} άρθρου του 4^{ου} Πρωτοκόλλου που αφορά το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών των χωρών της ευρωζώνης)** ώστε να δημιουργήσουν, ηλεκτρονικό χρήμα από την **Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα**, της οποίας η Ελλάς είναι μέτοχος.

Έτσι, μπροστά στο αδιέξοδο και σε μιά απέλπιδα προσπάθεια να αναλάβει την ευθύνη ο Λαός για την μεταστροφή του **ΣΥΡΙΖΑ**, προκηρύσσεται ένα διλημματικό Δημοψήφισμα για την **05^η Ιουλίου 2015**, στο οποίο κλήθηκε να ψηφίσει ο Λαός **ΝΑΙ** ή **ΟΧΙ** σε ένα αγγλικό τεχνικό κείμενο που ουδείς καταλάβαινε, αλλά που μεταφράστηκε παραπλανητικά ως θέμα, εάν θέλει να εφαρμοστεί το Μνημόνιο που προτείνουν οι **«εταίροι»**.

Ειδικότερα, το Νομικό ιστορικό της διενέργειας του Δημοψηφίσματος της **5^{ης} Ιουλίου 2015** έχει ως ακολούθως.

Κατά τις συζητήσεις του **Eurogroup** του **Ιουνίου 2015** με την Ελληνική κυβέρνηση, η οποία προέκυψε από τις εθνικές εκλογές της **25^{ης} Ιανουαρίου 2015**, τέθηκε, από μέρους **των επονομαζόμενων «θεσμών»**, δέσμη προτάσεων για λήψη προαπαιτούμενων μέτρων, με στόχο κοινή συμφωνία με την Ελλάδα, που θα κάλυπτε, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς τους, τις μελλοντικές χρηματοδοτικές ανάγκες της Χώρας μας, όπως και την βιωσιμότητα του Ελληνικού χρέους. Η ολοκλήρωση της διαδικασίας αποδοχής από την Χώρα μας στο **Eurogroup** των τελικών προτάσεων, όπως αυτές διαμορφώθηκαν, δεν κατέστη εφικτή, καθώς οι εκπρόσωποι της Ελληνικής πλευράς αποχώρησαν από την διαδικασία το βράδυ της **26^{ης} Ιουνίου 2015**.

Σε ένα πατριωτικό διάγγελμα ο **Αλέξης Τσίπρας** έστειλε προς τον Ελληνικό Λαό το μήνυμα της **«υπερήφανης αντίδρασης στον ωμό εκβιασμό και την προσπάθεια υποταγής που επιχειρούσαν οι τοκογλύφοι δανειστές»**, εξαγγέλλοντας την διεξαγωγή δημοψηφίσματος για την **5^η Ιουλίου 2015**, με ερώτημα εάν πρέπει να γίνει αποδεκτό το σχέδιο συμφωνίας το οποίο κατέθεσαν η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, η **Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα** και το **Διεθνές Νομισματικό Ταμείο** στο **Eurogroup** την **25^η Ιουνίου 2015**.

Ο Έλληνας πρωθυπουργός, **δείχνοντας την σαφή πρόθεση της κυβέρνησής του να πει ΟΧΙ στους δανειστές και την πρότασή τους**, έσπευσε μέσω διαγγέλματος να στείλει και ένα μήνυμα εθνικής ομοψυχίας και υπερηφάνειας προς τον Ελληνικό Λαό, λέγοντας: **«Ελληνίδες, Έλληνες**

Στο εκβιαστικό τελεσίγραφο για την αποδοχή από τη μεριά μας μιας αυστηρής και ταπεινωτικής λιτότητας δίχως τέλος και χωρίς προοπτική να ορθοποδήσουμε ποτέ κοινωνικά και οικονομικά, σας καλώ να αποφασίσετε κυρίαρχα και περήφανα, όπως η ιστορία των Ελλήνων προστάζει.

Στον αυταρχισμό και στη σκληρή λιτότητα, να απαντήσουμε με δημοκρατία, με ψυχραιμία και αποφασιστικότητα....Και δεσμεύομαι προσωπικά ότι θα σεβαστώ το αποτέλεσμα της δημοκρατικής σας επιλογής, όποιο και αν είναι αυτό...Και είμαι απολύτως βέβαιος ότι η επιλογή σας θα τιμά την ιστορία της πατρίδας μας και θα στείλει μήνυμα αξιοπρέπειας σε ολόκληρο τον κόσμο....Σας καλώ όλους και όλες με εθνική ομοψυχία, ενότητα και ψυχραιμία να πάρουμε τις αποφάσεις που μας αξίζουν. Για εμάς, για τις επόμενες γενιές, για την ιστορία των Ελλήνων. Για την κυριαρχία και την αξιοπρέπεια του λαού μας».

Το Υπουργικό Συμβούλιο, κατά την συνεδρίασή του της **26^{ης} Ιουνίου 2015**, αποφάσισε να προτείνει την προκήρυξη δημοψηφίσματος για την **Κυριακή 5^η Ιουλίου 2015 για κρίσιμο εθνικό θέμα**, σύμφωνα με την **2^α παράγραφο εδάφιο α΄ του 44^{ου} άρθρου** του Συντάγματος.

Στην συνέχεια, κατά την συνεδρίαση **ΞΕ΄ της 27^{ης} Ιουνίου 2015**, η Ολομέλεια της Βουλής, με απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, και ειδικότερα, με **178 θετικές ψήφους**, έκανε δεκτή την ως άνω πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου (**απόφαση της Προέδρου της Βουλής από 28-06-2015, ΦΕΚ Α΄ 62/28-06-2015**). Κατόπιν τούτου, σύμφωνα

με τον **Νόμο 4023/24-10-2011 (ΦΕΚ Α' 220)**, «Διερεύνηση της άμεσης και συμμετοχικής δημοκρατίας με την διενέργεια δημοψηφίσματος»), εξεδόθη το Προεδρικό Διάταγμα **38/28-06-2015 (ΦΕΚ Α' 63)**, με το οποίο προκηρύχθηκε η διεξαγωγή του δημοψηφίσματος για την Κυριακή 5^η Ιουλίου 2015. **Η προκήρυξη του δημοψηφίσματος έγινε για αυστηρώς εθνικό λόγο.**

Το ερώτημα που προτάθηκε ήταν, αν ο Λαός λέει **ΝΑΙ** ή **ΟΧΙ** σε αυτό το νέο Μνημόνιο, προβάλλοντας στο ψηφοδέλτιο το εξής περιεχόμενο:

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ της 5ης Ιουλίου 2015	
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΑΠΟΔΕΚΤΟ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΚΑΤΕΘΕΣΑΝ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΣΤΟ EUROGROUP ΤΗΣ 25.06.2015 ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΔΥΟ ΜΕΡΗ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΥΓΚΡΟΤΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΙΑΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥΣ:	ΔΕΝ ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/ ΟΧΙ ☐
ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΤΙΤΛΟΦΟΡΕΙΤΑΙ «REFORMS FOR THE COMPLETION OF THE CURRENT PROGRAM AND BEYOND» («ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΤΡΕΧΟΝΤΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΑΝ ΑΥΤΟΥ») ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ «PRELIMINARY DEBT SUSTAINABILITY ANALYSIS» («ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΧΡΕΟΥΣ»).	ΕΓΚΡΙΝΕΤΑΙ/ ΝΑΙ ☐

Το δημοψήφισμα προκηρύχθηκε, σύμφωνα με την 2^α παράγραφο εδάφιο α' του 44^{ου} άρθρου του Συντάγματος, το οποίο προβλέπει: «**Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκηρύσσει με διάταγμα δημοψήφισμα για κρίσιμα εθνικά θέματα, ύστερα από απόφαση της απόλυτης πλειοψηφίας του όλου αριθμού των βουλευτών, που λαμβάνεται με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου...**». Ο Νόμος 4023/24-10-2011 ο οποίος εξειδικεύει την διαδικασία διενέργειας ενός δημοψηφίσματος, στην 3^η παράγραφο του 16^{ου} άρθρου ρητώς προβλέπει: «**Το αποτέλεσμα δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα είναι δεσμευτικό, όταν στην ψηφοφορία λάβει μέρος τουλάχιστον το σαράντα τοις εκατό (40%) όσων έχουν εγγραφεί στους εκλογικούς καταλόγους**».

Το δημοψήφισμα της 05^{ης} Ιουλίου 2015 διενεργήθηκε, όπως ρητώς προβλέπει και το σχετικό Προεδρικό Διάταγμα **38/28-06-2015** που υπέγραψε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, **για εθνικούς λόγους** και η συμμετοχή των ψηφοφόρων υπερέβη το ποσοστό του **60%**, καταφανώς πολύ μεγαλύτερο από το αντίστοιχο ποσοστό συμμετοχής σε εθνικές βουλευτικές εκλογές και κατά πολύ υπέρτερο του ελάχιστου ποσοστού **40%** που απαιτεί ο εφαρμοστικός **Νόμος 4023/24-10-2011** της 2^{ας} παραγράφου του 44^{ου} άρθρου του Συντάγματος, **περί διεξαγωγής Δημοψηφισμάτων, ώστε να καθιστά τα αποτελέσματα του Δημοψηφίσματος δεσμευτικά για τον κοινό νομοθέτη**. Το τεθέν στην κρίση του Ελληνικού Λαού ζήτημα ήταν κρίσιμο και ο Ελληνικός Λαός κλήθηκε να αποφασίσει υπό τις ασφυκτικές πιέσεις και εκβιασμούς των δανειστών της χώρας.

Σε πείσμα όλων των αντιξοοτήτων και υπό την απειλή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ότι, εάν οι Έλληνες ψηφίσουν **ΟΧΙ**, θα εκτελέσει την Χώρα και θα την πληρώνει συνεχώς ο Λαός που είναι το μόνιμο υποζύγιο, **ο Ελληνικός Λαός αποφάσισε κυρίαρχα**, αρνούμενος τα προτεινόμενα προαπαιτούμενα μέτρα με τον πλέον εμφαντικό τρόπο, και μάλιστα σε **ποσοστό 61,3%**. Κατ' αυτόν τον τρόπο κατέγραψε την διαφωνία του, τόσο προς τις επαχθέστατες για τον ίδιο γενικότερες δεσμεύσεις των Ελληνικών Κυβερνήσεων, όσο και ειδικότερα την κατηγορηματική διαφωνία του στο προταθέν από τους **«θεσμούς»-δανειστές**

της Χώρας μας, σχέδιο συμφωνίας.

Η αμερικανική κυβέρνηση του **Μπαράκ Ομπάμα**, μέσω του εκπροσώπου του Λευκού Οίκου, πήρε θέση υπέρ του **«Ναι»**, εκφράζοντας παράλληλα την άποψη πως η Ελλάδα πρέπει να παραμείνει εντός της Ευρωζώνης πάση θυσία.

Το Γραφείο όμως του Υπατού Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, με την σειρά του υποστήριξε την διεξαγωγή του δημοψηφίσματος **ως εύγλωττη έκφραση της αυτοδιάθεσης του Ελληνικού Λαού**, σύμφωνα με το **1^ο άρθρο του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα** και κατ' εφαρμογή του **25^{ου} άρθρου** αυτού, για την συμμετοχή του κοινού.

Το **Άρθρο 103** του Καταστατικού Χάρτη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών προβλέπει ότι οι διατάξεις του υπερισχύουν όλων των άλλων διεθνών συμφωνιών, επομένως καμιά συμφωνία ή δανειακή σύμβαση δεν μπορεί να αναγκάσει μία χώρα να παραβιάσει τα ατομικά, τα πολιτιστικά, τα οικονομικά, τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα του πληθυσμού της, **ούτε μπορεί μία δανειακή σύμβαση να αναιρεί την εθνική κυριαρχία ενός κράτους**.

Ο Ελληνικός Λαός, που έχει σε μέγα βαθμό αγωνιστική Ιστορία, στο δημοψήφισμα εξέφρασε την βούλησή του, ξεκαθαρίζοντας ότι δεν τρομοκρατείται, δεν απειλείται και αποφασίζει δημοκρατικά υπεραμυνόμενος της αξιοπρέπειάς του.

Ήταν σαφές ότι ένα πλειοψηφικό ρεύμα της κοινωνίας είδε σαν ευκαιρία το δημοψήφισμα για να τελειώνει με τα μνημόνια και την λιτότητα που είχαν πλήξει την ζωή του τόσα χρόνια.

Οι παππούδες μας και οι πατεράδες μας που είπαν **ΟΧΙ** σε σιδερόφρακτες αυτοκρατορίες και ο Ελληνικός Λαός, που δεν έσκυψε ούτε στο εκτελεστικό απόσπασμα και όσες φορές τον κάλεσε η Ιστορία ήταν παρών ενάντια σε κάθε δυνάστη, διαφυλάσσοντας τις αξίες και την αξιοπρέπειά του, διατράνωσε σε όλον τον Κόσμο ότι είναι αποφασισμένος να ζήσει Ελεύθερος και όρθωσε το ανάστημά του στους εκβιαστές των Εθνών, έτοιμος για αλλαγή πορείας και με οποιοδήποτε κόστος.

Ειδικότερα, στο Δημοψήφισμα της **05^{ης} Ιουλίου 2015** το **61,31%** των ψηφισάντων, ήτοι η συντριπτική πλειοψηφία των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων, **επέλεξε το «ΟΧΙ»** έναντι του **38,69%** των ψηφισάντων, **που επέλεξε το «ΝΑΙ»** στην προτεινόμενη συμφωνία. Η συμμετοχή στο δημοψήφισμα ξεπέρασε το **40%** του εκλογικού σώματος, ήτοι έφθασε στο **62,50%**. Τόσο μεγάλη διαφορά της τάξης του **22,62%** δεν την περίμενε κανείς.

Συνεπώς, εξασφαλίστηκε η απόλυτη δεσμευτικότητα του αποτελέσματός του. Αυτή η δεσμευτικότητα συνεπαγόταν την **υποχρέωση της κυβερνήσεως, αλλά και όλων των υπολοίπων κομμάτων, να την σεβαστούν.** Ειδικότερα, η κυβέρνηση όφειλε να φέρει στην Βουλή συμφωνία, η οποία θα είχε την προηγούμενη έγκριση του Ελληνικού Λαού και θα ήταν ευνοϊκότερη αυτής που τέθηκε στην κρίση του στο δημοψήφισμα της **05^{ης} Ιουλίου 2015**. Οποιαδήποτε αντίστοιχη συμφωνία ή οποιαδήποτε συμφωνία με δυσμενέστερο περιεχόμενο θα έπρεπε να αποκλεισθεί, το ορθό δε και σύννομο θα ήταν, η όποια νέα συμφωνία να τεθεί εκ νέου στην κρίση του Ελληνικού Λαού, πριν εισαχθεί προς ψήφιση στην Βουλή. **Μόνο με αντίθετο αποτέλεσμα ενός νέου Δημοψηφίσματος ήταν νομικά-συνταγματικά δυνατό να ανατραπεί το αποτέλεσμα του Δημοψηφίσματος της 05^{ης} Ιουλίου 2015.**

Μετά το συντριπτικό αποτέλεσμα του Δημοψηφίσματος, ο Πρωθυπουργός της Κίνας **Λι Κετσιάνγκ** συνεχάρη τηλεφωνικώς τον **Αλέξη Τσίπρα** και κάλεσε την Ελλάδα να εκμεταλλευθεί την περίσταση και να δεχτεί την χείρα βοηθείας που της τείνει η Κίνα.

Αλλά τα πολιτικά σκύβαλα, οι πολιτικοί προδότες των κομμάτων της Χώρας, πρόδωσαν την βούλησή του και την Εθνική του αξιοπρέπεια διασύροντας διεθνώς την Ελλάδα και καθιστώντας την οικουμενικό περίγελο, ερμήνευσαν κατά το δοκούν το αποτέλεσμα υποστηρίζοντας ότι ψηφίζοντας οι Έλληνες **ΟΧΙ** εννοούσαν **ΝΑΙ**, οδηγώντας την Χώρα μας στον ηθικό, κοινωνικό ξεπεσμό και στην παγκόσμια ανυποληψία.

Στα πλαίσια αυτά κινούμενη η **«Κυβέρνηση»**, προχώρησε στην ψήφιση του **Νόμου 3845/06-05-2010** ο οποίος ενσωμάτωσε μία θεμελιώδη αισχρή πολιτική απόφαση. Δεν

ήταν η αποφυγή της χρεοκοπίας, όπως έγραφαν οι επίορκοι συντάκτες της αιτιολογικής έκθεσης του νόμου, ήταν η κρατικοποίηση του ιδιωτικού χρέους των Τραπεζών διότι αφορούσε το Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής και το Μνημόνιο Συνεννόησης, με τις συγκεκριμένες προϋποθέσεις οικονομικής πολιτικής που προέβλεπε μέτρα για την ενίσχυση των Τραπεζών και του Χρηματοπιστωτικού Τομέα (Παραρτήματα III και IV της 3^{ης} παραγράφου του 1^{ου} άρθρου του Νόμου 3845/06-05-2010).

Ωστόσο, αυτό το εξάμβλωμα-νόμος, καίτοι τα Παραρτήματά του αποτελούν Διεθνείς Δανειακές Συμβάσεις που, κατά τις διατάξεις της 1^{ης} παραγράφου του 28^{ου} άρθρου του Συντάγματος: «Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου...» και της 2^{ας} παραγράφου β' εδάφιο του «....Για την ψήφιση νόμου που κυρώνει αυτή τη συνθήκη ή συμφωνία απαιτείται πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών» (180 Βουλευτών) ως και της 2^{ας} παραγράφου του 36^{ου} άρθρου του Συντάγματος: «Οι συνθήκες για εμπόριο, φορολογία, οικονομική συνεργασία και συμμετοχή σε διεθνείς οργανισμούς ή ενώσεις, και όσες άλλες περιέχουν παραχωρήσεις για τις οποίες, σύμφωνα με άλλες διατάξεις του Συντάγματος, τίποτε δεν μπορεί να οριστεί χωρίς νόμο, ή οι οποίες επιβαρύνουν ατομικά του Έλληνες, δεν ισχύουν χωρίς τυπικό νόμο που τις κυρώνει», εν τούτοις ΟΥΔΕΠΟΤΕ επικυρώθηκαν από την Βουλή των Ελλήνων αλλά ούτε καν τέθηκαν σε ψηφοφορία.

Η υπογραφή των ανωτέρω συμβάσεων μόνο από τον Υπουργό Οικονομικών, όργανο της εκτελεστικής εξουσίας, κατήργησε στην ουσία την Νομοθετική Λειτουργία καταλύοντας συγχρόνως και το Σύνταγμα και, κατ' αναίρεση της υποχρέωσης ευλαβικής τηρήσεως σεβασμού των περιουσιακών στοιχείων του Ελληνικού Δημοσίου, παρέχει δικαιώματα παραδόσεως των σε τρίτους προσβάλλοντας τις συνταγματικές και τις διεθνούς δικαίου εγγυήσεις σεβασμού και προστασίας της εθνικής κυριαρχίας.

Μετά το δημοψήφισμα, η κυβέρνηση Τσίπρα, υπό την σύμπραξη της συμμορίας των πολιτικών κομμάτων της Χώρας, την 13^η Ιουλίου 2015 κατέληξε σε συμφωνία με τους δανειστές, και την αποφράδα ημέρα της 14^{ης} Αυγούστου 2015, διά του Νόμου 4336/14-08-2015, επικυρώθηκε το τρίτο τρισχειρότερο σκληρό και ατιμωτικό Μνημόνιο και οι νέες προδοτικές και καταστροφικές συμφωνίες με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την «Τρόϊκα» που έγινε «θεσμοί», και με τους όρους των προγραμμάτων διάσωσης που επέβαλαν, μετέβαλαν την Ελλάδα σε προτεκτοράτο, δεν σεβάστηκαν τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παραβιάζοντας την Ευρωπαϊκή νομοθεσία, κατά την άσκηση των καθηκόντων των και των αρμοδιοτήτων των ως προς την δημοσιονομική και νομισματική εποπτεία της εθνικής οικονομίας της Ελλάδος, οδήγησαν τους Έλληνες βορρά στο αδηφάγο στόμα των τοκογλύφων, με αποτέλεσμα οι πολίτες να καταστρέφονται και να αυτοκτονούν....

Υπό την σύμπραξη της Δικαιοσύνης, ακολούθησαν σειρά νομοθετημάτων εφαρμογής αυτής της φοβερής μάστιγας που μας χτύπησε θέτοντας σε εφαρμογή την Δανειακή Σύμβαση και την ψήφιση της λεγόμενης «μνημονιακής νομοθεσίας», όπως ο Νόμος της κύρωσης της συμφωνίας της 26^{ης}/27^{ης} Οκτωβρίου 2011 και της επιβολής του PSI (Συμμετοχή του Ιδιωτικού Τομέα), με τον οποίο διεγράφη μεγάλο μέγεθος Δημοσίου χρέους που κατείχαν οι ιδιώτες, και τα κράτη της Ευρωζώνης ανέλαβαν να πληρώσουν τους ιδιώτες και να εισέλθουν αυτά σε ρόλο δανειστών, νόμοι που μας προκαλούν βαρύτατη ηθική βλάβη εκ της προσβολής των δικαιωμάτων που σχετίζονται με την εν γένει προσωπικότητά μας και την ζωή ημών, των μελλοντικών γενεών και του Έθνους μας, για να φθάσουμε στον Νόμο 4346/20-11-2015 στο πλαίσιο αύξησης μετοχικού κεφαλαίου της (3^{ης}) ανακεφαλαιοποίησης με την οποία ουσιαστικά έλαβε χώρα η χαριστική

ιδιωτικοποίηση Τραπεζών με χρήματα των Ελλήνων πολιτών και την μετατροπή του καθαρώς ιδιωτικού τους χρέους σε χρέος Δημόσιο, δηλαδή χρέος της Πατρίδος και των πολιτών της, αφού το Τραπεζικό σύστημα της Χώρας εκχωρήθηκε ουσιαστικώς σε αλλοδαπά κεφαλαιουχικά συγκροτήματα (*Funds*) και οι Τράπεζες υποτιμηθήκαν κατά τον κατωτέρω πίνακα: **(ποσά σε εκατομμύρια ευρώ):**

Τράπεζα	Ιδια κεφάλαια Ομίλου την 30.9.2015	Αποτίμηση Αξίας σύμφωνα Με τη νέα Αύξηση Κεφαλαίου	% Υποτίμησης συγκριτικά Με ίδια κεφάλαια	Αξία Τράπεζας με το Κλείσιμο του Χρηματ/ρίου την 30.10.2015	Αξία της Τράπεζας στο Κλείσιμο Χρηματ/ρίου την 19.11.2015	% Υποτίμησης μεταξύ 30/10/2015 και 19/11/2015	% Υποτίμησης νέων μετοχών συγκριτικά με 19/11/2015	% υποτίμηση νέων μετοχών συγκριτικά με 30/10/2015
	1	2	3=2/1-1	4	5	6=5/4-1	7=2/5-1	8=2/4-1
Πειραιώς	6.607	18,3	-99,7%	567	128	-77,4%	-85,7%	-96,8%
Εθνική	6.544	70,7	-98,9%	2.395	1.131	-52,8%	-93,7%	-97,0%
Alpha	6.902	510,8	-92,6%	2.468	728	-50,4%	-29,8%	-65,2%
Eurobank	4.623	147,1	-96,8%	456	235	-48,5%	-37,4%	-67,7%
Σύνολα	24.676	746,9	-97,0%	4.886,0	2.222,0	-54,5%	-66,4%	-84,7%

και έκτοτε τα διακυβερνητικά επίορκα καθεστώτα τα οποία υποθάλπει η Δικαιοσύνη, αρπάζοντας την Δημόσια περιουσία την κατευθύνουν στις ιδιωτικές πλέον Τραπεζικές Επιχειρήσεις, με την ψευδή παράσταση ότι τούτο αποβλέπει στην ικανοποίηση σκοπού Δημόσιας ωφελείας και χωρίς καμία δημοκρατική νομιμοποίηση, εγγράφουν τις απαιτήσεις των «αγορών» στους εθνικούς μας προϋπολογισμούς με αποτέλεσμα, εκποιώντας το μέλλον ενός ολόκληρου Έθνους, το κόστος της αβελτηρίας των κυβερνώντων να υποχρεούνται να το αναλάβουν για να το αποπληρώσουν οι μέλλουσες γενεές και όχι οι δημιουργοί του, έγκλημα για το οποίο είναι υπόλογες και οι τρεις Συνταγματικές Λειτουργίες Οργάνωσης της Πολιτείας, προεξαρχούσης της Δικαιοσύνης.

Με τους ανωτέρω νόμους συντελέσθηκε επέμβαση στην Δημόσια περιουσία και με τις αλλεπάλληλες και αναίτιολόγητες ανακεφαλαιοποιήσεις αφαιρέθηκε αυθαίρετως περιουσία δίχως αντάλλαγμα και δίχως την πληρωμή ποσού τελούντος σε εύλογη ισορροπία με την αξία της περιουσίας που αφαιρέθηκε. Το οικονομικό αποτέλεσμα (αυτοδίκαιη ακύρωση παλαιών μετοχών και αντικατάσταση με άλλες μηδαμινής αξίας ή δίχως δικαίωμα ψήφου) επέφερε ζημία και στην περιουσία κυρίως των Ταμείων των Ασφαλιστικών Οργανισμών και ημών των εγκαλούντων, ενώ έδωσε την δυνατότητα απόκτησης, **αντί ευτελούς τιμήματος**, μεγάλου ποσοστού του μετοχικού κεφαλαίου των Τραπεζικών Επιχειρήσεων **σε συγκεκριμένους ισχυρούς ιδιοκτήτες κεφαλαιουχικών μέσων** ώστε να τις ελέγχουν εκείνοι αποκλείοντας σκοπίμως την δυνατότητα ελέγχου αυτών των Τραπεζικών Επιχειρήσεων από το Ελληνικό Δημόσιο που εισέφερε, **ως μη όφειλε**, ουσιαστικώς το προϊόν του δανεισμού του (δανεισμού εξ όλων των Ελλήνων Πολιτών) στην περιουσία των Τραπεζών υπό τον προσχηματικό λόγο της ανάγκης ανακεφαλαιοποίησης η οποία απεδείχθη απρόσφορη, ατελέσφορη και μη αναγκαία, σε κάθε δε περίπτωση υπέρμετρη και συνεπώς απαγορευομένη. Στερούμενη του στοιχείου της προβλεψιμότητας, της αναλογικότητας και της εφαρμογής αντικειμενικών κριτηρίων, αναπτύχθηκε εις βάρος της ελευθερίας και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, κατά παράβαση της 1^{ης} παραγράφου του 17^{ου} άρθρου, της 1^{ης} παραγράφου του 25^{ου} άρθρου του Συντάγματος και του 1^{ου} άρθρου του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της «Ευρωπαϊκής Σύμβασης διά την προάσπισιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών» (ΕΣΔΑ) (νόμος 53/1974), ως και της 1^{ης} παραγράφου του 5^{ου} άρθρου του Συντάγματος, και ουδόλως εξυπηρέτησε, αλλά έβλαψε το Δημόσιο συμφέρον και την περιουσία εκατοντάδων χιλιάδων μικρομετόχων των Τραπεζικών Επιχειρήσεων, παρά τις περί του αντιθέτου, εν γνώσει πάντων, ψευδείς εξαγγελίες.

Υπό το κράτος τοιαύτης θραυστάτης, επιτακτικής και αλαζονικής αποικιοκρατικής εξωθεσμικής παρέμβασης που ανατάραξε έντονα την εθνική έννομη και δικαιοϊκή τάξη ενέχοντας πολιτική επικινδυνότητα και υπό καθεστώς τέτοιων ανοίκειων επεμβάσεων, αξιώσεων, παραβιάσεων, **καταδολιεύσεων και ανατροπών της Συνταγματικής μας τάξης**, είναι φυσικό οι συνέπειες να είναι ολέθριες δημιουργώντας τον εφιάλτη μιάς κοινωνίας που οι ζωτικές της δυνάμεις, νοιώθοντας ανυποστήρικτες από συλλογικότητες και θεσμούς, να ζητήσουν μοιραία την εξωθεσμική λύση των προβλημάτων τους με την μορφή της βίας και εύκολα θα χειραγωγηθούν από τις δυνάμεις του λαϊκισμού που απλόχερα θα στηρίζουν τα αιτήματά τους.

Επί του διαπραχθέντος αυτού εγκλήματος, **είναι υπεύθυνες οι Συνταγματικές Λειτουργίες** διότι, το ιδιωτικό χρέος των Τραπεζών οι οποίες, τις ανακεφαλαιοποιήσεις που τους έχουν παραχωρηθεί και τα κέρδη τους τα φυγαδεύουν σε **Offshores companies «υπεράκτιες εταιρείες»**, που έχουν την έδρα τους στις **Βερμούδες, στις Βρετανικές Παρθένους Νήσους** και στα νησιά **Μάρσαλ, Κάιμαν** κ.λ.π, φορτώνοντάς τα ως ζημίες στις πλάτες του Ελληνικού Λαού και αφού εκχωρήθηκε η περιουσία του Δημοσίου σε ξένα οικονομικά πιράνχας φτωχοποιώντας τον Έλληνα ο οποίος μη δυνάμενος να ανταπεξέλθει πλέον στις οικονομικές του υποχρεώσεις βρίσκεται σε θέση **διωκόμενου εκ μέρους τόσο των Τραπεζών όσο και των αιμοσταγών εισπρακτικών εταιρειών Funds και Servicers, συμφερόντων πρώην και νυν Υπουργών, Βουλευτών, των συζύγων τους, των υμετέρων και κυβερνητικών παραγόντων, υπό την συμπαιγνία της Δικαιοσύνης.**

Και, καταλυθέντος διά της βίας του Συντάγματος, ουδεμία εκ των Συνταγματικών Λειτουργιών υψώνει το ανάστημά της, ως οφείλεται, στο οξύμωρο και τραγελαφικό γενόμενο, ο Έλληνας, ο οποίος τυγχάνει ο δανειστής των Τραπεζών, χωρίς ανταποδοτικά ωφελήματα, να διώκεται και να χάνει τα πάντα από τον δανειζόμενο-Τράπεζα. Αυτό και μόνο ως γεγονός, αποτελεί πρωτοφανές φαινόμενο στο παγκόσμιο γίνεσθαι για το οποίο, ως Συνταγματικές Λειτουργίες, είναι υπόλογες και εγκαλούνται.

Και άπασες οι Λειτουργίες της Πολιτείας, **ενεργούσες από κοινού**, αποδέχθηκαν τις παράνομες και αντισυνταγματικές πράξεις και παραλείψεις ως και τις ψευδείς παραστάσεις των εχόντων σκοπό την ελάττωση της περιουσίας του Δημοσίου (**άρθρα 390 και 386 του Ποινικού Κώδικα**) και την, διά της ελαττώσεως αυτής, παράδοση των Ελληνικών Τραπεζών σε τρίτους ιδιώτες ημεδαπούς και αλλοδαπούς έναντι ευτελούς τιμήματος, μέτρα που συνιστούν το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας για το οποίο και τις **καταγγέλλουμε ως υπόλογες**, διότι αν και Συνταγματικές Λειτουργίες ούσες, όχι μόνο **ΔΕΝ** άσκησαν, **ως όφειλαν**, την θεσμική τους υποχρέωση της αποτροπής των αλλά, **διά της ολιγωρίας των, συνετέλεσαν, ενσυνειδήτως, στο έγκλημα του σφετερισμού και της κατάλυσης του Συντάγματος.**

Επιχειρήθηκε, υπό την απολύτως ψευδή παράσταση της δήθεν εξυπηρετήσεως δημοσιονομικών στόχων μείωσης του Δημοσίου χρέους, χάριν δήθεν της διασώσεως της οικονομίας της Ελληνικής Δημοκρατίας από στάση πληρωμών και κατάρρευση, σχέδιο που συντελείται κατ' εξακολούθηση επί σειρά ετών και με ιδιαίτερες μεθοδεύσεις και τεχνάσματα αλλά με την από πλευράς των Λειτουργιών της Πολιτείας **συμμέτοχων στην εγκληματική παράλειψη, να μην ασκηθούν τα, εκ των κειμένων διατάξεων, δικαιώματα του Ελληνικού Δημοσίου και του συνόλου των Ελλήνων πολιτών.**

Και για τούτο **υπεύθυνοι, ως άθλιοι δοσίλογοι**, όργανα των κατοχικών δυνάμεων του σκότους είναι τα Όργανα Οργάνωσης της Πολιτείας **ο κοινός δόλος των οποίων αποδεικνύεται εκ του ότι άπασες οι Λειτουργίες Σύntαξης της Πολιτείας εγνώριζαν, ότι με τις ενέργειές τους βλάπτεται η Δημόσια περιουσία**, πλην όμως με τις πράξεις και τις παραλείψεις τους, **ζημίωσαν εν γνώσει τους αυτήν, την εμπειπιστευμένη σε αυτές προκειμένου να την διαφυλάττουν και να την διαχειρίζονται και όχι να την αποψιλώσουν.** Ενώ είχαν την ευθύνη της χρηστής και επωφελούς διαχειρίσεως της περιουσίας του Ελληνικού Δημοσίου, με τις επί μέρους παράνομες και συνεχείς αφαιμάξεις

της, έβλαψαν την συγκεκριμένη περιουσία πλήττοντας σοβαρότατους θαλπόμενους Δημόσιους σκοπούς όπως, την **Δημόσια υγεία**, την **κοινωνική ασφάλιση**, την **παιδεία**, την **εργασία** κ.α, εξυπηρετώντας την εγκληματική των δράση και το επελθόν εγκληματικό αποτέλεσμα είναι αυτό για το οποίο και τις **καταγγέλλουμε, ενώπιον της Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελίας στην Αθήνα, ως επίορκα όργανα της Πολιτείας.**

Περαιτέρω, **ψηφίστηκαν εθνοκτόνοι νόμοι, με την ανοχή πάντων των Λειτουργιών της Πολιτείας**, ο ρόλος του δικαίου μεταλλάχτηκε και μέσα στον Χειμώνα της μαζικής ανεργίας, των υπαρξιακών δραμάτων της αυτοχειρίας των Ελλήνων, της μεγέθυνσης του κοινωνικού περιθωρίου, της μείωσης μισθών και συντάξεων, της αύξησης υπέρμετρα της φορολόγησης των πολιτών, της κατάργησης των κοινωνικών δικαιωμάτων της προστασίας της οικογένειας, της παιδικής ηλικίας, της μητρότητας και των εργασιακών δικαιωμάτων που οδηγεί πλέον σε εργασιακό μεσαίωνα, της διόγκωσης της ύφεσης στην αγορά, με αποτέλεσμα το κλείσιμο χιλιάδων επιχειρήσεων, έγκλημα στο οποίο συνήνεσε και συναινεί η Δικαιοσύνη, **διά των αποφάσεών της.**

Η ηθική και κοινωνική απαξία για τις πράξεις αυτές επιβάλλει αποκλειστικώς στον κυρίαρχο Ελληνικό Λαό και μόνον από την αίσθηση του καθήκοντος που υπαγορεύει η ιδιότητά μας ως Ελλήνων πολιτών, ο σεβασμός στις διατάξεις του Συντάγματος και η εκ της ακολουθίας των πραγματικών περιστατικών σχηματισθείσα πεποίθησή μας για την νομιμότητα των ενεργειών μας, **να αναζητήσουμε των εντοπισμό αλλά και την παραδειγματική τιμωρία όλων των συμμετόχων στο κατά του Έθνους έγκλημα.**

Η εφαρμογή αντισυνταγματικών νόμων από την Εκτελεστική εξουσία δια της βίας, ο δανεισμός του Κράτους υποθηκεύοντας την δική του περιουσία και έμμεσα την περιουσία όλων των Ελλήνων, προκειμένου να σώσει τις Τράπεζες που είχαν **«φάει»** όλες τις καταθέσεις των Ελλήνων σε δάνεια ανύπαρκτων ανθρώπων, μίζες και μαύρο χρήμα, αίροντας τα συνταγματικά δικαιώματα των πολιτών και παραθέτοντας αντί αυτών **τα σώματα ασφαλείας και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς της συνυπόλογης Δικαιοσύνης**, ερμηνεύεται ως **επιχείρηση κατάλυσης του Συντάγματος με την βία.**

Εδώ έχουμε την θεσμοθέτηση ενός καινούριου κατοχικού κεκτημένου, που δημιουργεί ένα τετελεσμένο απαράδεκτο, πρωτοφανές για ολόκληρο τον πλανήτη και το οποίο, σε συνδυασμό με το κατοχικό **Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ)**, μεταβιβάζει κυριαρχία και επικράτεια στα χέρια της κατοχής και ο Ελληνικός Λαός δεν μπορεί να ζητά την εφαρμογή του διεθνούς δικαίου και των Διεθνών Συνθηκών, που τον έχουν δικαιώσει, όπως η **«Διάσκεψη των Παρισίων για τις Πολεμικές Επανορθώσεις» (Paris Conference on Reparations)** που πραγματοποιήθηκε από **9 Νοεμβρίου έως 21 Δεκεμβρίου 1945** και δυνάμει του **6^{ου} άρθρου** αυτής, τα δικαιώματα αποζημιώσεων της Ελλάδος ανήρχοντο σε **3.81 δις \$ Αμερικής (του έτους 1938)** προς εξασφάλιση των οποίων η Ελληνική Κυβέρνηση είχε δεσμεύσει τις γερμανικές περιουσίες στην Ελλάδα (π.χ την ανώνυμη εταιρεία ηλεκτρικών λαμπτήρων **Osram**, την ανώνυμη ηλεκτροτεχνική εταιρεία **Siemens κ.ά**), η αξία των οποίων ανερχόταν σε **2.420.000 \$**, **απαιτήσεις μας οι οποίες γνωστοποιήθηκαν στην Συμμαχική Επιτροπή Επανορθώσεων στις Βρυξέλλες και ουδέποτε ικανοποιήθηκαν**, αλλά το Ελληνικό Κράτος, αν και μπορούσε να εκπληρώσει τις οικονομικές του υποχρεώσεις, για κάθε νόμιμο Δημόσιο χρέος του, από τις απαράγραπτες αυτές νομικές του απαιτήσεις εκ των Αποζημιώσεων-Επανορθώσεων και του Κατοχικού Δανείου που έλαβε η Γερμανία κατά τον Β° Παγκόσμιο Πόλεμο και μας οφείλει, εν τούτοις, σύμφωνα με τους όρους της Σύμβασης που προβλέπει την ολοκληρωτική **δέσμευση της Δημόσιας περιουσίας της Ελλάδος**, αφ' ενός δεν μπορεί πλέον να ζητήσει δανειακή βοήθεια από άλλη δύναμη εκτός από τους **«δανειστές»** της, αφ' ετέρου δε **δεν μπορεί και να προβάλλει αξιώσεις συμψηφισμού των χρεών της με τα χρέη της Γερμανίας προς την Χώρα μας.**

Η υλοποίηση των σκληρών και καταχρηστικών μέτρων που επεβλήθησαν, όχι μόνο δεν

απέδωσε όσα **«ευαγγελίζονταν»** τα αλλότρια συμφέροντα, οι **Τράπεζες**, οι **Servicers** και τα **Funds** των τοκογλύφων, αλλά επιδείνωσε την οικονομική θέση της Πατρίδας μας ενώ σύσσωμο το πολιτικό προσωπικό της Χώρας, σε **διατεταγμένη υπηρεσία τελώνοντας**, γνώριζε το παράνομο της εγκαθίδρυσης της, διά του **Νόμου 3845/6-5-2010**, καταστροφικής **Συμβάσεως Δανειακής Διευκόλυνσης** που ενέταξε την Ελλάδα στον **Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης** και τέθηκε υπό καθεστώς επιτήρησης από την σπείρα, της **Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Ε.Ε)**, της **Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Ε.Κ.Τ)** και του **Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (Δ.Ν.Τ)**, που ουδόλως παραλλάζει από την **Ντραγκέτα**, την εγκληματική οργάνωση της **Καλαβρίας**, κατά την διατύπωση της καθηγήτριας της Νομικής Σχολής του Κολούμπια, κυρίας **Καταρίνα Πίστορ**.

Με τον αναίσχυντο, μεθοδευμένον αυτόν τρόπο, **ευνούχισαν τον Έλληνα, τον απενεργοποίησαν και καταντώντας τον βιαίως άνεργο, εκμηδένισαν το θεμελιώδες αξιακό του υπόβαθρο, δολοφόνησαν τις αξίες της οικογένειας, ο πατέρας έχασε το κύρος του ως αρχηγός της οικογένειάς του, ξέπεσε στα μάτια των παιδιών του και της συζύγου του, περιθωριοποιήθηκε ως άνδρας και επήλθε η κοινωνική του απομόνωση και η ηθική του κατάπτωσης.**

Αυτό που ακριβώς επεδίωξαν και πέτυχαν τα όρνεα του **Δ^{ου} Ράιχ** που ουδέποτε μας **συγχώρησαν την ήττα τους**, με αποτέλεσμα η Ελλάς σήμερα να πληρώνει τον φόρο θανάτου ενός εγκληματικού σχεδίου που εκτελείται συστηματικά στα πλαίσια μετατροπής της Χώρας σε έναν τόπο εξευτελισμού, σε ένα νέο στρατόπεδο Άουσβιτς, μετατρέποντας το Έθνος των Ελλήνων σε πειραματόζωο ενός νέου εργαστηρίου τύπου **IG Farben** και **IG Auschwitz**, υπεράνω κάθε Διεθνούς Νομιμότητας.

Το δημοψήφισμα αυτό ήταν το πιστοποιητικό χρεοκοπίας ενός ολόκληρου πολιτικού και πολιτειακού συστήματος, όπερ σημαίνει την εγκατάσταση της πλέον χυδαίας Δικτατορίας και έκτοτε η Χώρα βρίσκεται σε βαρεία Συνταγματική εκτροπή η οποία αποτελεί το μεγαλύτερο Συνταγματικό πραξικόπημα που έγινε ποτέ στην Ελλάδα και το πολίτευμα πλέον δεν είναι Δημοκρατία αλλά Τυραννία, το Σύνταγμα έχει καταλυθεί και η Χώρα βρίσκεται υπό κατοχή, η Δικαιοσύνη δε αδρανούσα κατέστει πρόθυμο και αδίστακτο εργαλείο επιβολής του κατοχικού αυτού καθεστώτος, μετετράπη σε μισθοφόρο μιάς συμμορίας **Τραπεζιτών, Funds, και Servicers** και ευθύνεται γιά τον σφετερισμό του Καταστατικού Χάρτου της Χώρας.

Η Ελλάς **μετάλλαξε βιαίως το Πολίτευμά της** και το κυριότερο είναι ότι, **χρεοκόπησε την Δημοκρατία της δολίως. Μία εκπορνευμένη Δημοκρατία** η οποία σήμερα ξεδοντιασμένη και κουρελιασμένη φωλιάζει στο άντρο μιάς ανυπόστατης Βουλής των χυδαίων που κατά την δήλωση της κυρίας **Ραχήλ Μακρή** την **24^η Σεπτεμβρίου 2015**: **«αποτελεί οίκο ανοχής που έχει στελεχωθεί καθ' υπόδειξη του Βόλφγκανγκ Σόιμπλε...»**, και ως εκτροφείο διαφθοράς, στεγάζει τις εγκληματικές οργανώσεις της παραγωγής σκανδάλων, με την **συνενοχή της Δικαιοσύνης**, και ουδείς ορρωδεί.

Οι αποκαλύψεις του Βουλευτή και Προέδρου της Προανακριτικής Επιτροπής για το **Βατοπέδι** κυρίου **Δημήτρη Τσιρώνη** και του πρώην Υπουργού κυρίου **Νίκου Σηφουνάκη**, που στις αναφορές τους κατήγγειλαν επακριβώς: **«Ειδικότερα το Εφετείο και η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών τα τελευταία έτη έχουν μετεξελιχθεί σε εκκολαπτήρια λειτουργίας παραδικαστικών κυκλωμάτων αποτελούμενα από επίορκους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς, οι οποίοι κατέχουν θέσεις κλειδιά...»**, τις **«...τεράστιες ευθύνες της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου...»** και **«...υποθέσεις αντί να οδηγούνται στο ακροατήριο για την εκδίκασή τους ή έστω στο εκάστοτε αρμόδιο Δικαστικό Συμβούλιο....αντιθέτως εκδίδουν διατάξεις, επωφελούμενοι και από το γεγονός ότι δεν υπάρχει ένδικο μέσο κατ' αυτών (εισαγγελικών διατάξεων) και κλείνουν άρον-άρον τις υποθέσεις...»**, αποτελούν κόλαφο για την Δικαιοσύνη.

Η κοινωνία απαιτεί από την εύορκη ισταμένη και καθημένη Δικαιοσύνη, να

ανταποκριθεί στην άσκηση της εξουσίας που της παρέχει το Σύνταγμα ώστε να μην υποθέσουμε ότι, ένεκα της μέχρι τούδε συνολικής συμπεριφορά της και της παράλειψης οφειλομένης νομίμου ενέργειάς της, ως τρίτος πυλώνας Σύνταξης της Πολιτείας, σιωπά ένοχα και στέκεται άβουλο άθυρμα μπροστά στον εξανδραποδισμό των ανθρώπων της Χώρας θέτοντας αυτήν υπό ομηρεία και συμμετέχοντας ενεργά στην δολοφονία της, **επιδοκιμάζοντας τις ωμότητες που διαπράττονται εις βάρος ημών και του Έθνους μας και υιοθετεί:**

1^{ον} Την κατάφωρη παραβίαση και κατάλυση του Συντάγματος.

2^{ον} Την απεμπόληση των Εθνικών μας δικαιωμάτων επ' ωφελεία κερδοσκοπικών ομίλων καθώς και **την ενσυνείδητη παράδοση της χώρας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.**

3^{ον} Την Ηθική αυτοουργία για την αυτοκτονία χιλιάδων συμπατριωτών μας.

4^{ον} Την εσκεμμένη και εγκληματική αποδυνάμωση των Ενόπλων Δυνάμεων.

5^{ον} Την διασπάθιση του Δημοσίου Χρήματος σε βαθμό κακουργήματος.

6^{ον} Την συστηματική δυσφήμιση της χώρας και των Ελλήνων προκειμένου να εξυτηρετούνται κερδοσκοπικά και λοιπά παιχνίδια.

7^{ον} Την δολοφονία του Έθνους των Ελλήνων και την γενοκτονία αυτού.

8^{ον} Την δολιοφθορά εις βάρος της Ελληνικής κοινωνίας, **διά της παρανόμου και πραξικοπηματικής, εκχώρησης κυριαρχικών δικαιωμάτων**, εκ μέρους κυβερνήσεων και υπουργικών συμβουλίων των τελευταίων ετών και των Βουλευτών που ψήφισαν τους αντίστοιχους νόμους σφετεριζόμενοι την ιδιότητά τους ως Βουλευτές του Κράτους, **παραβιάζοντας την αρχή της δέσμευσης του νομοθέτη από το Σύνταγμα και τους νόμους.**

9^{ον} Την αλλοίωση του πολιτεύματος, την κατάργηση της Δημοκρατίας, την καταλήστευση του Δημοσίου και την συνωμοσία, με σκοπό την εκχώρηση της εδαφικής ακεραιότητας της Χώρας ως προπαρασκευαστική πράξη εσχάτης προδοσίας (άρθρα 135 παρ. 2 και 134 ΠΚ).

Αυτοί που δημιούργησαν δολερά το σήμερα, ταυτίζοντας το θύμα με τον θύτη με την «Παγκάλειο» ρήση «**Μαζί τα φάγαμε**», υπηρετώντας αλλότριους σκοπούς, προσπαθούν να μας πείσουν να νιώσουμε **συνένοχοι στο συντελούμενο έγκλημα κατά του Έθνους μας. Και αν χάσαμε το μέλλον μας, θα χάσουμε και την Ελλάδα μας; Κάποιος δεν πρέπει να λογοδοτήσει για την συντελούμενη Εθνοκτονία;**

Το Εθνικό αυτό έγκλημα έχει ονοματεπώνυμο. Είναι οι κυβερνήσεις των Καραμανλήδων, των Μητσοτάκηδων, των Παπανδρεΐδων, του Σημίτη, η επιβληθείσα κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμου, γέννημα ενός άθλιου Συνταγματικού πραξικοπήματος εκ της παραβίασεως ευθέως του **37^{ου} άρθρου** του Συντάγματος **με την ανοχή και την συνενοχή πάντων των Λειτουργιών Σύνταξης της Πολιτείας**, τον οποίο Πρωθυπουργό, ουδέποτε εξέλεξε ο Ελληνικός Λαός για να εφαρμόσει-υλοποιήσει συμφωνίες οι οποίες είναι σαφώς εις βάρος μας, με την σύμπραξη των ολετήρων **Παπανδρέου-Σαμαρά-Καρατζαφέρη**, η κυβέρνηση **Πικραμένου**, η κυβέρνηση της θλιβεράς και παράνομης τριαδικής λυκοσυμμαχίας **Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη**, η κυβέρνηση **Θάνου**, η μειοδοτική κυβέρνηση **Τσίπρα-Καμμένου** που, υπό μυστικές και δυσώδεις συμφωνίες, **υπέγραψαν την αιώνια καταδίκη, όσης Ελλάδας απομείνει, σε αποικία Γερμανών και φίλων τους**, και όλα αυτά χωρίς να έχουν βελτιωθεί ούτε στο ελάχιστο τα χρηματοοικονομικά μεγέθη της Χώρας, ύφεση την οποία δεν είχε γνωρίσει ούτε κατά την **Ναζιστική Θηριωδία** που επέφερε στην Χώρα η λαίλαπα της Κατοχής του **1941** και τα **Γερμανικά Στρατεύματα του Γ^{ου} Ράιχ**.

Τα εγκλήματα αυτά αυταπόδεικτα έχουν τα χαρακτηριστικά και τα γνωρίσματα **των εγκλημάτων πολέμου εν καιρώ ειρήνης**, όπως αυτά ορίζονται στα άρθρα του Δικαστηρίου της Χάγης ως στοιχειοθετούντα τα εγκλήματα της Γενοκτονίας και τα Εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητας που διαπράττονται εις βάρος του Ελληνικού Λαού **ο οποίος αντιμετωπίζει το φάσμα της πείνας, τον θάνατο από κακουχία, τον θάνατο από ελλιπή**

ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και την παντελή διάλυση του Κράτους, όσον αφορά την πρόνοια και το κοινωνικό κράτος, εφαρμόζοντας το εκ σκοτεινών κέντρων εκπονηθέν ύπουλο, γενοκτόνο πρόγραμμα, στερώντας από τον Ελληνικό Λαό τα μέσα για να ζήσει καθιστώντας τον άνεργο, άστεγο και ζητούλα οδηγώντας τον σε συσσίτια λιώνοντας έτσι την αξιοπρέπειά του, έχοντας στόχο την απόλυτη εξαθλίωσή του. Αυτοί οι ίδιοι, γελοίοι και επικίνδυνοι ελληνόφωνοι «**θεσμοί**», με τα αργυρώνητα φερέφωνά των **Μ.Μ.Ε.**, ευρισκόμενοι, εν ψυχική ηρεμία, σε διατεταγμένη υπηρεσία τελούντες, αποφάσισαν και σε ψυχική ηρεμία τέλεσαν και τελούν τα εγκλήματα της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως, «**σπρώχνοντας**» μάννες από τα μπαλκόνια και οδηγώντας χιλιάδες πατέρες στην ταπείνωση και στην αυτοκτονία. Αυτοί οι ίδιοι ωθούν τον ανθό του Ελληνικού Έθνους στα ναρκωτικά και στον ξεριζωμό του. Οι νέοι της Ελλάδος τώρα αποτελούν το σημερινό προλεταριάτο του «**δημοκρατικού ιμπεριαλισμού**». Εξέλιπταν τα όνειρα και τα ιδανικά τους. Κατόπιν τούτου είναι φανερό ότι αδυνατούν να δημιουργήσουν οικογένεια για να διατηρήσουν την Ελληνική Φυλή, με συνέπεια το γένος των Ελλήνων να φθίνει ραγδαίως οδηγώντας μεθοδικά, τον Ελληνικό Λαό στον αφανισμό του. Μας θέλουν ντροπιασμένους ζητιάνους και υπόδουλους σε ντόπιους και ξένους νταβατζήδες. Αυτοί οι ίδιοι δολοφονούν το Έθνος μας. Αυτοί οι ίδιοι μας δολοφονούν!!! Μας δολοφονούν και, η, ως βιγλάτορας του νόμου, Δικαιοσύνη όχι μόνο μένει αδρανής, αλλά, διά των αποφάσεών της, συναινεί και συμμετέχει στην γενοκτονία του Λαού μας προκαλώντας το Δημόσιο αίσθημα ομφαλοσκοπούσα και περί άλλων τυρβάζουσα.

Οι κύριοι της ισταμένης και καθημένης Δικαιοσύνης, δεν ακούνε την οίμωγή της Ελλάδας; Δεν οσφραίνονται το αίμα το Ελληνικό που κυλάει; Ο ποταμός του αίματος των χιλιάδων αδικοχαμένων αυτοχειριασθέντων θα τους πνίξει και είναι παραγγελία προς υμάς κυρία **Ευρωπαϊά Εντεταλμένη Εισαγγελεύ**, για απονομή Δικαιοσύνης και κολασμό των ταγμάτων εφόδου των επίορκων και χαμερπών θεσμών που «**έπεσαν στα τέσσερα**» στους Τροϊκανούς που, εν είδη μαστροπού και ως στυγνοί τρομοκράτες, με μία οργανωμένη εγκληματική επιχείρηση, έδωσαν γη και ύδωρ στους επιβήτορές τους αποσκοπώντας στην ολική καταστροφή των Ελλήνων, κατά τις διαταγές της Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Ήταν το 2013 όταν οι **New York Times** σε ένα συγκλονιστικό άρθρο ανέφεραν πως: «**Οι θάνατοι είναι περισσότεροι από τις γεννήσεις, αρκετοί άνθρωποι φεύγουν από την χώρα και ο πληθυσμός γερνάει τόσο γρήγορα, κάτι που σημαίνει πως σε μερικές δεκαετίες η Ελλάδα μπορεί να μην μπορεί να παράξει αρκετό πλούτο για να φροντίσει τους ανθρώπους της και μπορεί να πάψει να είναι ένα βιώσιμο έθνος-κράτος**» αφού η εγκληματική δράση, των θεσμών, έχει προκαλέσει μεγάλη θνησιμότητα, καθώς και κατακόρυφη αύξηση των αυτοκτονιών (**αύξηση 600%**), γεγονός το οποίο επισημαίνουν επιφανείς Έλληνες Ιατροί και επιβεβαιώνεται από τα στατιστικά στοιχεία και τις μελέτες των **Πανεπιστημίων Αθηνών, Δρέσδης και Κέιμπριτζ**, τα οποία προειδοποιούν, ότι η υγεία των Ελλήνων βρίσκεται σε σοβαρό κίνδυνο.

Τα εγκλήματα αυτά είναι προσχεδιασμένα, κυρίως διότι παραβιάζονται ευθέως και απροκάλυπτα τα **Ανθρώπινα Δικαιώματα**, το **Ελληνικό**, το **Ευρωπαϊκό** και το **Διεθνές Δίκαιο** με κύριο στόχο, την πλήρη υποδούλωση του Ελληνικού Λαού και έχουν τα χαρακτηριστικά και τα γνωρίσματα εγκλημάτων πολέμου εν καιρώ ειρήνης, όπως αυτά ορίζονται με το **15^ο άρθρο** του **Δικαστηρίου της Χάγης**.

Από τότε όμως, δυστυχώς, τα πράγματα χειροτέρεψαν και όταν διαβάζουμε τα τραγικά συμπεράσματα της Μελέτης της **Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας** του **ΤΕΙ Πειραιά** για το 2014, με τίτλο: «**Το ελληνικό δημογραφικό πρόβλημα**» ανατριχιάζουμε: «**Η μετανάστευση των νέων Ελλήνων στο εξωτερικό, μειώνει τον αριθμό των νέων ζευγαριών που ζουν εντός των συνόρων, με αποτέλεσμα η φυγή αυτή των χιλιάδων Ελλήνων να έχει ως επακόλουθο τη μείωση των οικογενειών και άρα την ακόμη μεγαλύτερη συρρίκνωση του αριθμού των γεννήσεων. Το πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα, είναι πολύ**

επικίνδυνο....»

Οι εσχατιές της ορεινής Ελλάδας, τα νησιά, η καρδιά της Περιφέρειας ημέρα με την ημέρα, ερημώνει. **Μαστίζονται από την Υπογεννητικότητα.** Ολόκληρα χωριά και πόλεις εξαφανίζονται από τον χάρτη **«συμπυκνώνοντας»** σταδιακά τον γεωγραφικό χάρτη της Ελλάδας, **διά του αποπνιγμού και της εξουθενώσεως της Ελληνικής φυλής και του Έθνους των Ελλήνων.**

Στα ίδια συμπεράσματα καταλήγει η έρευνα του Χρηματιστηριακού αναλυτή, Διευθυντή της **GSTA Ltd, WTAEC Ltd, Πάνου Παναγιώτου**, σύμφωνα με την οποία, η Ελλάδα βιώνει την τρίτη μεγαλύτερη οικονομική ύφεση της σύγχρονης ιστορίας της ανθρωπότητας, έχοντας ξεπεράσει αυτή των **ΗΠΑ, μετά το κραχ του 1929.** Όπως επισημαίνει ο ερευνητής, πηγαίνοντας πίσω, μέχρι το **1700 μΧ**, μόνο σε δυο άλλες περιπτώσεις έχουν υπάρξει μακροβιότερες υφέσεις: Από το **1980 έως το 1997** στην **Λιβερία**, μία χώρα της Δυτικής Αφρικής και από το **1989 μέχρι το 1997** στο **Τατζικιστάν**, μία χώρα στα σύνορα με το **Αφγανιστάν (στοιχεία BBC UK).**

Η Δικαιοσύνη είναι υπεύθυνη διά των γένει, **«με πρόθεση και εν γνώσει»**, παραλείψεων οφειλόμενων νομίμων ενεργειών της πληρούμενη υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος της μεγαλύτερης γενοκτονίας που συντελείται στην Ελλάδα **εν καιρώ «ειρήνης»** διακρινόμενη από την ειδική πρόθεση **«της καταστροφής, εν όλω ή εν μέρει, μιάς εθνικής, φυλετικής εθνοτικής ή θρησκευτικής ομάδας, ως το Έθνος των Ελλήνων»**, έγκλημα που δεν υπόκειται σε παραγραφή αφού εμπεριέχει μέσα της την έννοια του ηθελημένου φόνου και συνιστά συγκεκριμένο έγκλημα του διεθνούς ποινικού δικαίου.

Σύμφωνα με την **Διακήρυξη του ΟΗΕ της 9^{ης} Δεκεμβρίου του 1948 (78 UNTS, No. 1021 [1951], σελ. 277)**, και του **2^{ου} Άρθρου της Σύμβασης για την Πρόληψη και Καταστολή Εγκλημάτων Γενοκτονίας**, η γενοκτονία μπορεί να επιδιωχθεί: **«με συστηματική εξασθένηση μιας φυλής, με διάφορα βίαια μέσα, ως εν προκειμένω, μέχρι την βαθμιαία εξάλειψή της. Στα βίαια δε μέσα αυτά περιλαμβάνονται και σειρά απαγορευτικών μέτρων επί εθνικών, θρησκευτικών, γλωσσικών, ηθικών, ιστορικών ή άλλων παραδόσεων προκειμένου να επέλθει η διαφοροποίηση ή η αλλοίωση της καταδιωκόμενης φυλής με βέβαιη την συν τω χρόνω απώλεια του εθνικού και φυλετικού γνωρίσματός της».**

Και η Γενοκτονία ορίζεται ως οποιαδήποτε από τις παρακάτω πράξεις με στόχο τον μερικό ή ολικό αφανισμό μιάς φυλετικής, εθνικής ή θρησκευτικής ομάδας, όπως:

- 1. Θανάτωση των μελών της ομάδας**
 - 2. Πρόκληση σοβαρής σωματικής ή ψυχικής βλάβης σε μέλη της ομάδας**
 - 3. Σκόπιμη επιβολή συνθηκών ζωής με στόχο το φυσικό αφανισμό, ολικό ή μερικό, μελών της ομάδας**
 - 4. Επιβολή μέτρων που αποσκοπούν στην παρεμπόδιση γεννήσεων εντός της ομάδας**
 - 5. Δια της βίας μεταφορά ανήλικων μελών της ομάδας σε κάποια άλλη»,**
- προβλέπει δε το αξιόποινο της γενοκτονίας **«είτε σε καιρό ειρήνης είτε σε καιρό πολέμου»** για **«Εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητας. Ακρότητες και παραβιάσεις, συμπεριλαμβανομένων μεταξύ άλλων της ανθρωποκτονίας, εξόντωσης, υποδούλωσης, εκτόπισης, φυλάκισης, βασανιστηρίων, βιασμού, ή άλλων απάνθρωπων πράξεων που διαπράττονται εναντίον οποιουδήποτε άμαχου πληθυσμού, ή δίωξη επί τη βάση πολιτικών, φυλετικών ή θρησκευτικών λόγων, ανεξάρτητα από το εάν συνιστούν παραβίαση του εσωτερικού δικαίου της χώρας όπου διαπράχθηκαν».**

Και στα δραματικά στοιχεία περί του δημογραφικού προβλήματος της Πατρίδας μας έρχεται ο αποκαλυπτικός **«καθηγητής» Αλέξης Μητρόπουλος**, ο Συριζαίος πρόεδρος της **«Ένωσης για την υπεράσπιση της εργασίας και του κοινωνικού κράτους»** που **«ξέχασε»** να δηλώσει ένα εκατομμύριο ευρώ, να προσθέσει τα νέα από την αθρόα μετανάστευση, κυρίως νέων, Ελλήνων προς το εξωτερικό τονίζοντας ότι: **«Δεν έχει υπάρξει χώρα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο που να έχει ζήσει αυτό το κύμα, σε ένταση και σε έκταση,**

πρωτοφανούς νεανικής μετανάστευσης που στο τέλος του προγράμματος, προσδιορίζουμε σύμφωνα με τον ανεξάρτητο φορέα μας την ΕΝΥΠΕΚΚ, ότι θα διπλασιαστεί. Δηλαδή, τον Δεκέμβριο του 2019 το κύμα αυτό θα αγγίξει το ένα εκατομμύριο» και συνέχισε: «ένα εκατομμύριο κόσμου, τα πιο προικισμένα, ταλαντούχα εξειδικευμένα στελέχη, απόφοιτοι πανεπιστημίων κατά 75% θα φύγουν για να στηρίξουν παραγωγικές και κρατικές δομές ξένων εθνικών οντοτήτων. Άρα, δεν είναι μόνο τα 50 δισ. ευρώ ο παραγόμενος πλούτος που αυτά τα στελέχη μέχρι τώρα έχουν παραγάγει σε άλλες οικονομίες. Δεν είναι τα 8 δισ. ευρώ που έχει ξοδέψει η ελληνική κρατική διοίκηση για να τα εκπαιδεύσει, είναι και τα 3,5 με 4 δισ. ευρώ που έχουν ξοδέψει οι οικογένειες τους για να τα σπουδάσουν», δηλαδή έως τον Δεκέμβριο του 2019 θα χαθεί «τουλάχιστον το μισό ελληνικό ΑΕΠ».

Βάσει δε υπολογισμών του Διεθνούς Οργανισμού Στήριξης της Επιχειρηματικότητας (Endeavor), οι Έλληνες αυτοί που μετανάστευσαν, κυρίως ανώτερης-ανώτατης εκπαίδευσης, συνεισφέρουν ετησίως 12,9 δισ. € στο ΑΕΠ των χωρών υποδοχής (κυρίως Γερμανία και Αγγλία) και 9,1 δισ. € σε φορολογικά έσοδα, εκ των οποίων 7,9 δισ. € σε φόρους εισοδήματος και εισφορές και 1,2 δισ. € σε ΦΠΑ. Αθροιστικά, από το 2008 μέχρι το 2019, και έχουν παραγάγει περισσότερα από 50 δισ. € ΑΕΠ στις νέες «πατρίδες» τους.

Γι' αυτό το εθνικό έγκλημα ποιός θα πληρώσει; Ή μάλλον ποιός θα πρωτοπληρώσει, γιατί στην ουρά της κολάσεως περιμένουν πολλοί, πρώην και νυν ασεβείς προς την αξία ημών των Ελλήνων το γένος.

ΕΠΕΙΔΗ, η Ελλάδα έχει τέσσερες (4) φορές χρεοκοπήσει μέχρι σήμερα: (1827,1843,1893,1932), υπό τις ίδιες ακριβώς συνθήκες και από τα ίδια ακριβώς κέντρα κερδοσκοπικών κυκλωμάτων, εμείς ως Έλληνες, ΔΕΝ θέλουμε να γίνουμε ξανά οι συντηρητές των βαυαρικών στρατευμάτων του Όθωνα και το θήραμα των Ρότσιλντ, Ροκφέλερ, Τζώρτζ Σόρος, Τζον Πόλσον, Στίβεν Κοέν, Ντέιβιντ Αϊχορν και των υπηρετών τους, τους οποίους κατηγόρησε επίσημα το Υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ, την 3^η Μαρτίου 2010, ότι σχεδίασαν την επίθεση στο ευρώ και κατ' επέκταση και την επίθεση στην Ελλάδα, ως και τις παραφυάδες των, Goldman Sachs, Neuberger Berman, Blackrock, U.K., Fitch, Moody's, Standard & Poor (S&P) κ.λ.π! Δεν θέλουμε η Ελλάδα μας να ξαναζήσει τον εφιάλτη των «Δανείων της Ανεξαρτησίας».

ΔΕΝ θέλουμε να ξαναβρεθεί κάποιος, ως ο Ρωμαίος ποιητής Γιουβενάλλης... να ξαναγράψει: «Σήμερα δεν μπορείς να αρπάξεις από αυτούς, όταν πατήσεις το φτωχό τους τόπο, τίποτε άλλο από μερικά βόδια και φοράδες, τους εφέστιους Θεούς από το σπιτικό τους και κανένα περίεργο άγαλμα, αν έχει μείνει κανένα στα ιερά τους...».

Δυστυχώς, δολοφονηθέντος του εθνικού μας ηγέτη Ιωάννη Καποδίστρια, εκτός μιάς μικρής διάρκειας παρενθέσεων άσκησης Εθνικής πολιτικής, η Πατρίδα μέχρι σήμερα στερείται ηγέτες και το Εθνικό συμφέρον καταποντίζεται στην χοάνη των ιδιοτελών σκοπιμοτήτων.

Όλη αυτή την περίοδο, οι ανυπόστατες ολιγαρχικές και άνομες Βουλές των Ελλήνων, ως εχθροί της Κοινωνίας, με την μορφή του κατεπείγοντος και την υπόδειξη εξωχώριων παραγόντων, έχουν ψηφίσει πλήθος «έκτακτων μέτρων» και διατάξεων, αφ' ενός μεν χωρίς να τηρούνται οι προβλεπόμενες από το Σύνταγμα διαδικασίες, αφ' ετέρου, υπό την δαμόκλειο σπάθη της διαγραφής, των αντιτιθεμένων στην ψήφισή τους, από το κόμμα στο οποίο ανήκουν, κατά παράβαση της συνταγματικής αρχής της κατά συνείδηση ψήφου (1^η παράγραφος του 60^{ου} άρθρου του Συντάγματος), κατά την δήλωση του Βουλευτή κυρίου Θωμά Ρομπόπουλου όταν στις 17-10-2011 υπέβαλε την παραίτησή του από το βουλευτικό αξίωμα που μεταξύ άλλων ανέφερε: «...Στις 6-5-2010 ψηφίσαμε το Μνημόνιο 1 για να σώσουμε την Ελλάδα. Ψήφισα χωρίς να ξέρω τι ψηφίζω. Όποιος δεν το ψήφισε, διαγράφηκε». «Πλήρα την απόφαση να παραιτηθώ από το βουλευτικό αξίωμα, γιατί δεν μπορώ να συνεχίσω: Να ψηφίζω χωρίς να ξέρω τί ψηφίζω, όπως έκανα με το Μνημόνιο 1», και η «Τρόϊκα», διακατεχόμενη από

έναν προτεσταντικό φανατισμό επεμβαίνει με θράσος σε θέματα που δεν άπτονται καν των Δημοσίων οικονομικών, όπως οι μισθοί του ιδιωτικού τομέα ή η σκανδαλώδη παρέμβασή της στην επιτάχυνση της Δικαιοσύνης, συντρίβοντας τον κοινωνικό μας ιστό και το Έθνος.

Υπό τις συνθήκες αυτές και υπό το καθεστώς της προϊούσης εξαθλιώσεως του υπερήφανου και ταπεινωθέντος Ελληνικού Λαού και κλονισμού της εμπιστοσύνης του γιά την ορθότητα των νόμων, την εφαρμογή των και την συμβατότητα αυτών προς το Σύνταγμα, το **Ευρωπαϊκό** και το **Διεθνές Δίκαιο** και την **ΕΣΔΑ**, ως **Ελληνίδες και Έλληνες το γένος και δη ως ο κυρίαρχος Λαός**, που έχει την εξουσία να κρίνει, υποχρεούμεθα στην εφαρμογή των διατάξεων της 4^{ης} παραγράφου του 120^{ου} άρθρου του Συντάγματος η οποία ρητώς απευθύνεται εις την συνείδηση των Ελλήνων και υποχρεώνει όλους ανεξαιρέτως τους Έλληνες σε αντίσταση κατά των σφετεριστών της λαϊκής κυριαρχίας μη αποδεχόμενοι το υπ' αριθμό ΦΕΚ Α' 240/12 Δεκεμβρίου 2012 με την διαλαμβανόμενη Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου προκειμένου να εγκριθούν άμεσα τα Σχέδια των Συμβάσεων Τροποποίησης Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης, οι οποίες έχουν συναφθεί, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ) και της Ελληνικής Δημοκρατίας, με τον κατωτέρω τίτλο εκάστη:

α) **«Κύρια Σύμβαση Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης»** που κυρώθηκε με το νόμο 4060/2012 (ΦΕΚ Α' 65),

β) **«Σύμβαση Διευκόλυνσης Διαχείρισης Υποχρεώσεων ΣΙΤ»** που καταρτίσθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 4046/2012 (ΦΕΚ Α' 28),

γ) **«Διευκόλυνση αποπληρωμής Τόκων Ομολόγων»** που καταρτίσθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 4046/2012 (ΦΕΚ Α' 28).

Με το παρόν αμιγώς σύννομο, κατά τα άκρα όρια του Συντάγματος, νομικό μας εγχείρημα ως έσχατο μέσο, επηρειζόμενο στις διατάξεις του 40^{ου} και του 42^{ου} άρθρων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ενώπιον της Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως στην Αθήνα, στρεφόμεθα κατά των συντελεστών του, κατά το 26^ο άρθρο του Συντάγματος, τρίτου πυλώνα σύνταξης της Πολιτείας, που δεν εκπλήρωσε την Συνταγματική του δέσμευση και αποστολή!

Είναι διαχρονικές οι πράξεις και οι παραλήψεις της τρίτης Συνταγματικής Λειτουργίας, αλλά εμείς, αθεράπευτα ρομαντικοί, έχοντας μία σχέση πάθους με την αλήθεια και το δίκαιο, εμμένουμε ζητώντας τον καταλογισμό της ευθύνης στην Δικαιοσύνη, φρονούντες ότι, οι ασυνεπείς στον όρκο που, οι παράγοντές της, έδωσαν προς τον Υπέρτατο Νόμο της Χώρας, προσβάλλουν τον θεσμό που διακονούν διαπράττοντας τα αδικήματα: της παράβασης Καθήκοντος, της Υπόθαλψης κατ' εξακολούθηση, του διαπραττόμενου εγκλήματος της εσχάτης προδοσίας, όπως αυτό προσδιορίζεται στις διατάξεις του Διεθνούς Ποινικού Δικαίου και του σφετερισμού αυτού τούτου του Συντάγματος, εκτός και εάν, κατά την εγκύκλιο του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κυρίου Δημητρίου Παπαγεωργίου, θεωρείται το καθήκον ως **«πάρεργο»**...

Έχουμε κάθε δικαίωμα ως πολίτες που εμείς πληρώνουμε με τους δυσβάσταχτους φόρους από τα πενιχρά μας εισοδήματα, που μας επιβάλουν τα ερπετά του διαβόλου που μας κυβερνούν, τους τεράστιους και προκλητικούς μισθούς και συντάξεις τους, σε εποχές τρομερής ένδειας του Ελληνικού Λαού, που αυτοί με την σιωπή ή με τις αποφάσεις τους, τον έχουν οδηγήσει σε αυτήν την οικτρή κατάσταση που βιώνει.

Έχουμε κάθε δικαίωμα να εκφράζουμε τουλάχιστον τις απόψεις μας, γνωρίζοντας πως την ίδια άποψη έχει και το μεγαλύτερο ποσοστό του Ελληνικού Λαού, γι' αυτήν την **«κλίκα της ελίτ»**...γιατί **«ελιτίστικη κλίκα»** είναι οι Δικαστές και οι Εισαγγελείς, έτσι τους αποκαλεί ο Λαός, κλίκα και μαφία... αφού πρόδωσαν τις αρχές τους και τις προσδοκίες των Ελλήνων υπηρετώντας, ως προσκυνημένοι, τους Τραπεζίτες, τα Funds, τους Servicicers και τους **«επιφανείς»** της **«άρχουσας τάξης»**, με αποτέλεσμα να αναρωτιόμαστε: **«Ποιός**

τελικά είναι ο εχθρός;»

Ένα πλανημένο έθνος παρακολουθεί με αποστροφή και αποτροπιασμό την έκταση της κρατικής σήψης και τις αποκαλύψεις των σκανδαλωδών ραδιουργιών των επαγγελματιών της πολιτικής με το ντόπιο και διεθνές κεφάλαιο αλλά και των, κατά το Σύνταγμα, φυλάκων καθιστάμενοι επιλήσμονες των έναντι του κυρίαρχου Λαού υποχρεώσεων των, αφού περί άλλων τυρβάζουν προκαλώντας την Ελληνική κοινωνία διότι μόνο μέλημά τους αποτελεί η εφαρμογή της **2^{ας} παραγράφου του 88^{ου} άρθρου** του Συντάγματος και οι ληστρικές αποφάσεις του **Μισθοδικείου** και ενώ ο αφελής Λαός κοιμάται, οι έννοιες του θεσμού της Δικαιοσύνης διαστρεβλώθηκαν και έγιναν όργανα τα οποία υπηρετούν οικονομικά συμφέροντα και τσαλακώνουν τον ανθρωπισμό και τις αξίες του Ελληνικού πνεύματος και των Συνταγματικών μας ελευθεριών δημιουργώντας ζήτημα λειτουργίας του πολιτεύματος και του κράτους δικαίου και θέτοντας σε διακινδύνευση και αυτήν ακόμη την ελευθερία των Συνταγματικών μας δικαιωμάτων, μας δημιουργεί εύλογα ερωτηματικά και διερωτώμεθα: **«Είναι η Δικαιοσύνη όργανο της Νέας Τάξης Πραγμάτων;»**

Εμείς σεβόμεθα εκείνη την **Δικαιοσύνη** που, κατά τον ορφικό ύμνο, **«το πλέον στυγαίει, ισότητι δε χαίρει»**, δηλαδή μισεί την πλεονεξία και χαίρεται την ισότητα. Δεν έχουμε όμως κανένα λόγο να σεβόμαστε την **«Δικαιοσύνη»** που οι εντεταλμένοι θεράποντές της προσβάλλουν το ήθος και τις αρχές της κτίζοντας την επαγγελματική τους πορεία επάνω στα αποκαϊδία της κοινωνίας, που μόνο μέλημά τους αποτελεί το **88^ο άρθρο** του Συντάγματος κατά το οποίο οι φρουροί του **Καταστατικού Χάρτη της Χώρας και της νομιμότητας**, το **2006** και το **2008** διέπραξαν το μεγαλύτερο αντικειμενικά σκάνδαλο από καταβολής του Ελληνικού Κράτους όταν, με την ληστρική **υπ' αριθμό 13/2006** απόφαση του **Μισθοδικείου**, αυτού του φρικτού **«δικαστηρίου»**, αυτού **«του Συνταγματικού εξαμβλώματος»**, κατά την **Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων**, ενθουλακώθηκαν εξτρά από τους, ως κρατικά **golden boys** (χρυσά αγόρια) **Δικαστές, Εισαγγελείς, Βουλευτές** και τα μέλη του **Νομικού Συμβουλίου του Κράτους**, δύο δισεκατομμύρια ευρώ. **Άξιος ο μισθός τους.**

Το δικαστήριο αυτό, υπηρετώντας τους λειτουργούς της Δικαιοσύνης, επικαλείτο παραβίαση του Συντάγματος από την πλευρά της κυβέρνησης και της Τρόικας σε ό,τι αφορούσε τους μισθούς των Δικαστών. Δεν διαφωνούμε για την παραβίαση του Συντάγματος στο θέμα αυτό, όμως **αναρωτιόμαστε γιατί οι Δικαστές δεν κρίνουν αντισυνταγματικές όλες εκείνες τις ενέργειες και τις διατάξεις που εξαθλιώνουν ωμά τους Έλληνες πολίτες οδηγώντας την Πατρίδα μας στην ζοφερή πραγματικότητα όταν ο Δικαστής οφείλει να διασφαλίσει την κανονιστικότητα του Συντάγματος και την δικαιοκρατία επεκτείνοντας τον έλεγχό του στην βάση αυστηρών συνταγματικών αρχών;**

Δεν είναι άραγε αντισυνταγματικό να υλοποιείται το, με όρους ανθρώπινης εξαθλίωσης, Μνημόνιο το οποίο οι ίδιοι Δικαστές, από δουλικότητα και ιδιοτέλεια, προκλητικά προς την κοινωνία, επικύρωσαν ως συνταγματικό σέρνοντας την Ελλάδα στο στρατόπεδο των τοκογλύφων; Δεν είναι αντισυνταγματικά, το ΕΕΤΗΔΕ, οι απολύσεις στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, οι μειώσεις των μισθών και των συντάξεων, η παράλογη και απάνθρωπη φορολογία, η δήμευση των περιουσιών, το ξεπούλημα της Δημόσιας περιουσίας, οι κατασχέσεις για μικροοφειλές στην Εφορία, όταν οι χρυσοκάνθαροι έχουν τα χρήματά τους στο εξωτερικό και δεν ελέγχονται από μιά εξουσία που βρίσκεται σε διατεταγμένη υπηρεσία των οικονομικών παραγόντων του τόπου και των ισχυρών οικονομικά συμφερόντων; Η Δικαιοσύνη πρέπει να παρέχεται στο όνομα του Ελληνικού Λαού, πρέπει να είναι για τους πολλούς και όχι για τους λίγους. Δυστυχώς όμως η ίδια απέδειξε το αντίθετο, όταν το δίκαιο της ανάγκης εξυπηρέτησης των φαύλων, με τις πλειάδες αποφάσεων και των Ανωτάτων Δικαστηρίων της Χώρας, επικράτησε του κράτους δικαίου χωρίς να υπολογίζει το μέγεθος του προβλήματος, των ευθυνών της και των κοινωνικών συνεπειών που προκαλεί, δικαιώνοντας την δήλωση-καταγγελία της **Μαριέττας Γιαννάκου στην Επιτροπή Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής: **«Το Δικαστικό Σώμα κατά τη διάρκεια της****

κρίσης και των μνημονίων αρνήθηκε να συμβάλλει στις δυσκολίες που περνούσε ο ελληνικός Λαός και βέβαια δεν θέλω να περιγράψω. Άλλωστε, και εγώ μετείχα σε κυβέρνηση η οποία τελικά έδωσε απίστευτα ποσά στους δικαστές.

Δεν έχουμε κανένα λόγο να σεβόμαστε την **«Δικαιοσύνη»** του αποστήματος των διεφθαρμένων **«παραδικαστικών κυκλωμάτων»**, την **«Δικαιοσύνη»** των ιταμών που κηλιδώνουν την εντιμότητά της διαμορφώνοντας στην κοινή γνώμη την καταρρακωμένη εικόνα μιάς βαρέως νοσούσης **Δικαιοσύνης** που, υπηρετώντας τους επιτήδειους, με τις παράτυπες ενέργειές της ενδυναμώνει το λεγόμενο **«τρίγωνο της απάτης»** και καταρρέει μέσα στην καταισχύνη. Μιάς **Δικαιοσύνης** που σπαράσσεται και σημαδεύεται από φαινόμενα χωρίς προηγούμενο όταν **Δικαστές** και **Εισαγγελείς**, με εμφυλιοπολεμικές ιαχές, βάλουν κατά **Δικαστών** και **Εισαγγελέων**. Όταν στους κόλπους του **Ανωτάτου Δικαστηρίου της Χώρας** εξυφαίνονται **«συμβόλαια θανάτου»**, **«σκευωρίες»** και **εκβιασμοί** από τους αλωνίζοντες **«Ρασπούτιν»** και τους **«τροχονόμους»** υποθέσεων διαφθοράς, **ΔΕΝ είναι δυνατόν να ομιλούμε για Δικαιοσύνη**. Το δένδρο του κακού ρίζωσε και άνθισε αλλά η οσμή που αναδύει είναι τοξική όταν ακόμη και στην **Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων** έβγαλαν τα μαχαίρια και ομιλούν για **πραξικόπημα** στους κόλπους της και στο εκδοθέν **Δελτίο Τύπου της 18-05-2020** καταγγέλλεται ότι: **«Το Προεδρείο και προσωπικά ο Πρόεδρος επιβεβαίωσε την εμμονή του στην μη συμμόρφωση με βασικές αρχές της Δημοκρατίας, υποχέριο της Εκτελεστικής Εξουσίας..και ρητορική μίσους...»**. Οι ύβρεις, η δημοσιοποίηση ανατριχιαστικών λεπτομερειών που εκθέτουν ανεπανόρθωτα **Δικαστές** και **Εισαγγελείς**, οι ευθείες καταγγελίες που μιλούν ακόμα και για στήσιμο πολιτικών διώξεων, είναι μία εικόνα σήψης και αδιαφάνειας που αποδομεί το κύρος της **Δικαιοσύνης**, το οποίο αν μη τι άλλο διασαλεύει την προσωπογραφία της προς την κοινωνία αφού οι έννοιες του θεσμού της διαστρεβλώνονται, **γίνεται όργανο ευνουχισμού του Γένους των Ελλήνων** και η ίδια αφ' ενός μεν θρυμματίζει κάθε έννοια ανθρωπισμού αφ' ετέρου **καταρρακώνει τις αξίες του Ελληνικού πνεύματος και τις Συνταγματικές μας ελευθερίες, που έχει ταχθεί να φυλάσσει**.

Δεν έχουμε κανέναν λόγο να σεβόμαστε μία όζουσα **«Δικαιοσύνη»** που υπονομεύει την λειτουργία της θεσμοθετημένης ζωής ευρισκόμενη εν ανεπαρκεία αφού **καταλύεται διά των ιδίων λειτουργών αυτής που αποκαλύπτουν την γύμνια της** όταν η πρώην **Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου** κυρία **Ξένη Δημητρίου**, κατά την κατάθεσή της στην **Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής**, κατάφερε ένα θεσμικό ράπισμα φέρνοντας στην επιφάνεια τα συμπλέγματα και τις παθογένειες της τρίτης εξουσίας, τις Εισαγγελικές δυσωδίες και τους πλημμελείς χειρισμούς ή την αδιαφορία που επεδείχθη για κρίσιμες υποθέσεις. Αναφέρθηκε στην πρώην προϊστάμενη της **Εισαγγελίας κατά της Διαφθοράς** κυρία **Ελένη Ράϊκου** σχετικά με την απόκρυψη εκατοντάδων εγγράφων για την σκιώδη υπόθεση των εξοπλιστικών με πρωταγωνιστές τους κ.κ. **Γιάννο Παπαντωνίου** και **Θωμά Λιακουνάκο**, υπόθεση για την οποία καυτηρίαζε με αναφορά της και η ανακρίτρια Διαφθοράς κυρία **Ηλιάνα Ζαμανίκα**, και ότι, μέσα από το πρόγραμμα **«Exactly»** βρέθηκαν, **προς τον σύζυγο της κυρίας Ελένης Ράϊκου**, κύριο **Λάζαρο Καρνέση**, εμβάσματα των φαρμακευτικών **Novartis** την οποία η ίδια ερευνούσε για παραβάσεις του νόμου ως και την **Astellas Pharmaceuticals ΑΕΒΕ**, οι ψεύτικες συνταγογραφήσεις του οποίου ζημίωσαν το Δημόσιο με το ποσό του **1.700.000 ευρώ**, **υπόθεση που ξεδοντιάζει διεθνώς την Ελληνική Δικαιοσύνη και ουδείς ορρωδεί**. Τα βέλη της κυρίας **Ξένης Δημητρίου** στράφηκαν και προς τον πρώην προϊστάμενο της **Οικονομικής Εισαγγελίας** κύριο **Παναγιώτη Αθανασίου**, ο οποίος, κατά την κατάθεσή της, είπε ψέματα στην υπηρεσία του ότι συμμετείχε στην συνάντηση στην **Χάγη** όταν κλήθηκαν Εισαγγελείς από χώρες με εμπλεκόμενους στα **Panama Papers** προκειμένου να γίνει ανταλλαγή στοιχείων και ότι κρατούσε **«θαμμένες»** στα συρτάρια δυσώδεις υποθέσεις με καταγγελίες για ξέπλυμα μαύρου χρήματός και φοροδιαφυγή **κατά τριών πρώην υπουργών της Νέας Δημοκρατίας με πάνω από 130 εξωχώριες (offshores) εταιρείες** και ότι μέχρι σήμερα η **Δικαιοσύνη** δεν

φώτισε αυτές τις «σκοτεινές» δικογραφίες ώστε να αποδώσει και τις ανάλογες ευθύνες, αφού οι εμπλεκόμενοι Εισαγγελείς, ενώ κρίθηκαν πειθαρχικά ελεγκτέοι τελικά απαλλάχθηκαν από τα αρμόδια όργανα, **άρα δεν αποδόθηκε Δικαιοσύνη**. Όταν η ίδια Εισαγγελέας έπληξε βάνουσα το κύρος του **Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κυρίου Ιωάννη Αγγελή** τον οποίο κατηγορήσε ότι δεν ενδιαφέρθηκε για υπόθεση παραδικαστικού κυκλώματος αλλά και γι' αυτήν του σκανδάλου **Energa-Hellas Power**, του **Αριστείδη Φλώρου: «Υπήρχε υλικό που μιλούσε και στο οποίο υπήρχαν εν ενεργεία δικαστικοί λειτουργοί»**. Επιπρόσθετα, φέρεται να χαρακτήρισε παράνομο **«ριφιφί»** του τέως επόπτη της **Εισαγγελίας κατά της Διαφθοράς** στο γραφείο της κυρίας **Ελένης Τουλουπάκη** την οποία ο κύριος **Ευάγγελος Ζαχαρής**, διά του πορίσμάτος του, κατηγορεί ότι: **δεν «προέβη στις οφειλόμενες ενέργειες» για τον τότε υπουργό Υγείας κύριο Παναγιώτη Κουρουμπλή**, επισημαίνοντας ότι: **«Ο αρμόδιος υπουργός Παναγιώτης Κουρουμπλής, με την παράλειψη έκδοσης τιμολογήσεων, φέρεται ότι ευνόησε τις εταιρείες κατά πολλά εκατομμύρια»**.

Δεν έχουμε κανέναν λόγο να σεβόμαστε μία διαβρωμένη Δικαιοσύνη όταν τα μέλη της πλειοψηφίας του Εφετείου Αθηνών μετατράπηκαν σε απορρυπαντικό ξεπλύματος του σκανδάλου του αποθανόντος μεγαλοεπιχειρηματία **Ανδρέα Βγενόπουλου** καθιστώντας αθώα την τελεσιδίκως πειθαρχικά τιμωρημένη με την υπ' αριθμό **7/2017** απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου του Αρείου Πάγου κυρία **Γεωργία Τσατάνη** της οποίας τα πεπραγμένα είχαν στηλιτεύσει, με αναφορά τους, οι κ.κ. **Ιωάννης Αγγελής** και **Ελένη Ράϊκου**.

Η πλήρης απομάκρυνση της χώρας από τις αρχές του κράτους δικαίου αποτυπώνεται emphaticά στα αντικρουόμενα πορίσματα των **Εισαγγελέων του Αρείου Πάγου** τόσο **στις σαράντα επτά σελίδες** του κυρίου **Ευάγγελου Ζαχαρή** όσο και **στις διακόσιες πενήντα σελίδες** του κυρίου **Λάμπρου Σοφουλάκη** για την δυσώδη υπόθεση της **Novartis** η οποία αμαυρώνει και συμπαρασύρει στην κατασχύνη το λίκνο της Δικαιοσύνης.

Κι εμείς αναρωτιόμαστε, αν υπάρχουν περισσότερο απαξιωτικές κατηγορίες για Δικαστικούς λειτουργούς, από εκείνες που τους αποδίδονται και κατόπιν από τα συμβαίνοντα στους κόλπους αυτής **«σημεία και τέρατα»**, κατά την έκφραση του αείμνηστου Προέδρου του Αρείου Πάγου **Στεφάνου Ματθία**, σε εμάς απομένει το ερώτημα: **«Πόσο διεφθαρμένοι είναι οι μεγαλόσχημοι Αεροπαγίτες Εισαγγελείς και Δικαστές;»** και δεν θέλουμε να διανοηθούμε τί περιμένει τον Ελληνικό Λαό και όποιον, αλλοίμονο, εάν έχει την κακή τύχη να αναζητήσει το δίκιο του από μία τέτοια **Δικαιοσύνη**, διότι τότε: **«ποιός θα τον φυλάξει από τους φύλακες»** που υπηρετούν πιστά το επικρατούν δόγμα: **«Η Ελλάδα δεν πρέπει να γίνει μεγάλη και αυτοδύναμη και ο Ελληνισμός πρέπει να αφανιστεί!!!»**

Δεν έχουμε κανέναν λόγο να σεβόμαστε μία **Δικαιοσύνη** που, σαν τους παλιούς γελωτοποιούς των βασιλέων, **δεν αρνείται κανέναν ρόλο**, φτάνει να φτιάξει το κέφι του αρχηγού, γενόμενη απνευστί ο Δήμιος και ο χαρατσοεισπράκτορας προς όφελος των ορδών των τοκογλύφων και των επίορκων πολιτικών Ταγών που έχουν επιπέσει ως όρνεα να κατασπαράξουν τις σάρκες του Έλληνα πολίτη που, εμπιστευόμενος υπόδουλες ανθελληνικές κυβερνήσεις, εναπόθεσε τους κόπους μιάς ζωής στο ταμείο του Κράτους, **για να γίνουν βορά των πιράνχας του Δημοσίου πλούτου, Καραμανλήδων, Σημίτηδων, Μητσοτάκηδων, Τσουκάτου, Παπαντωνίου, Τσοχατζόπουλου, Παπακωνσταντίνου, Σαμαρά, Βενιζέλου**, και των ούκ έστι αριθμός καρκινικών κυττάρων του **«Δημοσίου»** βίου.

Δεν έχουμε κανέναν λόγο να σεβόμαστε μία **«Δικαιοσύνη»** που, **μακράν ιστάμενη του θεσμικού της ρόλου**, ως ιδιοκτησιακή μερίδα κάθε κυβέρνησης και μιάς δράκας **Τραπεζιτών, Funds και Servicars** που λυμαίνονται αυτόν το Λαό, **έχει καταστεί παράρτημά τους**, απεμπολώντας την Συνταγματική της αυτονομία και το εξ ορισμού καθήκον της προς την καθημαγμένη Πατρίδα μας, **συνεργούσης και στο έγκλημα αυτό**.

Δεδομένου ότι, κατά την τέως **Πρόεδρο της Βουλής: «Η σφραγίδα της Βουλής παραδόθηκε στις Βρυξέλλες»** και την θέση του τέως **Αντιπροέδρου της Βουλής: «οι νόμοι**

συντάσσονται από τα ξένα κλιμάκια που εδρεύουν στην οδό Πατησίων 12», δεν έχουμε κανέναν λόγο να σεβόμαστε μία **«Δικαιοσύνη»** που βρίσκεται υπό την κηδεμονία ξένων, **προς τον θεσμικό της ρόλο**, παρεμβάσεων, αγόμενη και φερόμενη στον **«υπόγειο και παράνομο κόσμο»** κυκλωμάτων και πολιτικών επιρροών, σφετεριστών της Λαϊκής κυριαρχίας από κρατικά ή υπερεθνικά όργανα, ενίοτε δε και υπό τον εξαναγκασμό διεθνών οργανισμών στους οποίους συμμετέχει η Χώρα, άλλων Κρατών, αλλά και ιδιωτικών οικονομικών κέντρων εξουσίας. Η κατάλυση δε της λαϊκής κυριαρχίας μπορεί να επέλθει βίαια ή να συντελεσθεί ακόμη και με σφετερισμό αυτής από τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, **τα οποία**, όπως προκύπτει από την έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου της 11-06-2014, καταλύοντας κάθε έννοια πολιτικής ηθικής και των κανόνων του διεθνούς δικαίου, με άκρως προκλητικό και ιταμό τρόπο και με παντελή έλλειψη σεβασμού προς την συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της Εθνικής μας ανεξαρτησίας, εξακόντισαν εκ του έρκους των οδόντων τους τα χυδαία μισελληνικά τους ένστικτα υποδεικνύοντας χαρακτηριστικά, σε ευθεία πρόκληση προς την, κατά τον Αριστοτέλη, συνισταμένη πασών των ανθρωπίνων αρετών **Ελληνική Συνταγματική Λειτουργία**, την **Δικαιοσύνη**, αφού, τα προσταζόμενα υπ' αυτού, αποτελούν θέσεις επικυριαρχίας και **ευθεία παρέμβαση στην Ελληνική Πολιτεία**, ανοίκειες θέσεις που συνιστούν συνταγματικό, ηθικό και δημοκρατικό όνειδος και υποσκάπτουν την λειτουργία της Δημοκρατίας και του Ελληνικού Κράτους, εξ ων τεκμαίρεται ότι τα Συνταγματικά Όργανα της Πολιτείας μας δεν λειτουργούν πλέον αποκλειστικά πρωτογενώς αλλά υπό επιτήρηση, άλλως καθοδήγηση υπό του **Νομισματικού Ταμείου**, γεγονός που αποτελεί περίτρανο δείγμα σφετερισμού της Λαϊκής κυριαρχίας και της κατάλυσης του Συντάγματος από την **Ευρωπαϊκή Ένωση** με ένα έγκλημα ενεστώς και διαρκές και οι οποίες θέσεις προκάλεσαν την δριμεία κριτική στο προεδρείο της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων των Εφετών κ.κ. **Νικόλαου Σαλάτα** (πρώην προέδρου του ΟΠΕΚΕΠΕ) και **Βαρβάρας Πάπαρη**, τους οποίους και τιμούμε και οι οποίοι, με την θεσμική ευπρέπεια που τους διακρίνει, προέβησαν στην κατωτέρω ανακοίνωσή τους όπου και τονίζουν: **«Είναι ακόμη νωπή η εκλογή του νέου προεδρείου της Ένωσής μας και με πολλή ανησυχία, αλλά και λύπη, διαπιστώνουμε ότι η μεγαλύτερη δικαστική ένωση στη χώρα μας, η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, είναι απύσχα απ' τις εξελίξεις και όσα συμβαίνουν τις τελευταίες ημέρες, προκαλώντας την οργή και την αγανάκτηση της ελληνικής κοινωνίας και προεχόντως, βέβαια, του νομικού κόσμου της χώρας.**

Αναφερόμαστε στην πρόσφατη από 11-06-2014 δημοσιοποίηση της έκθεσης του ΔΝΤ, για την χώρα μας, στην οποία, μεταξύ άλλων, αναφέρεται «...Δεν περιμένουμε πια αρνητικές αποφάσεις σχετικά με ειδικά μισθολόγια ή εισφορές επί των ακινήτων. Παρ' όλα αυτά, εάν υπάρξουν τέτοιες αποφάσεις, έχουμε δεσμευτεί για τη λήψη μέτρων συμψηφισμού...».

Η παραπάνω αναφορά, πρωτόγνωρη στα χρονικά της ανεξάρτητης Ελλάδας, εκφράζει αφενός την απαξίωση, από τους **«δανειστές» μας**, της ελληνικής δικαιοσύνης και των αποφάσεών της και αφετέρου τρομοκρατεί την ελληνική κοινωνία για την περίπτωση προσφυγής Ελλήνων πολιτών στη δικαιοσύνη.

Προ ενός τέτοιου καταλυτικού φαινομένου, θα περιμέναμε την άμεση και σθεναρή αντίδραση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, πριν μάλιστα από την εκδήλωση της ανησυχίας και του προβληματισμού των άλλων δικαστικών ενώσεων. Αντ' αυτού το προεδρείο της Ένωσης, επέλεξε τη σιωπή, άγνωστο για εμάς και ακατανόητο, για ποιούς λόγους. Δεν κρύβουμε ότι εξαντλήσαμε κάθε περιθώριο αναμονής, πριν προβούμε στην παρούσα ανακοίνωση, προσδοκώντας ότι, έστω και καθυστερημένα, το προεδρείο μας θα έπραττε τα αυτονόητα, αποδεικνύοντας τις ευαισθησίες του απέναντι στην ελληνική κοινωνία και το δικαστικό σώμα, κάτι που, δυστυχώς, μέχρι σήμερα δεν έπραξε.

Ως μέλη, λοιπόν του Δ.Σ της ΕΔΕ, ως δικαστές, αλλά και ως Έλληνες πολίτες, θεωρούμε ότι είναι πρώτιστο καθήκον μας, να καταδικάσουμε την, πέραν πάσης λογικής, νομιμότητας,

αλλά και ευπρέπειας, αναφορά του στα ζητήματα δικαιοσύνης στην Ελλάδα και να διαβεβαιώσουμε το σύνολο του ελληνικού λαού ότι είμαστε παρόντες και παραμένουμε σε εγρήγορση, για τη προάσπιση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών και πρωτίστως της εθνικής μας αξιοπρέπειας, που βάνουσα κατά τα τελευταία έτη και επαναλαμβανόμενα έχει πληγεί.

Νικόλαος Σαλάτας, εφέτης

Βαρβάρα Πάπαρη, εφέτης

Μέλη του ΔΣ της ΕΔΕ»

Συντασσόμενοι λοιπόν τόσο με την ασκηθείσα κριτική των **κ.κ. Εφετών** όσο και με την από **19^η Νοεμβρίου 2012**, κατωτέρω **Επιστολή-Καταγγελία**, του τότε **Εισαγγελέως Πρωτοδικών Χανίων** κυρίου **Γιάννη Πενταγιώτη**, επί του οποίου, διά του καταγγελλομένου διά της παρούσης μας κυρίου **Ιωάννου Τέντε**, **το ευρισκόμενο σε «κώμα»** υπόλογο και υπεξούσιο κονκλάβιο του Αρείου Πάγου, ως ακροβολισμένη αγέλη υαινών επέπεσε να τον κατακρεουργήσει, διότι τόλμησε να παρεκκλίνει από τις προδιαγεγραμμένες ράγες του νομικού πολιτικού κορεκτισμού και του νομικού φορμαλισμού, την οποία καταγγελία και θέτουμε υπ' όψιν του τρίτου πυλώνα Οργάνωσης της Πολιτείας, με την φρούδα ελπίδα, μήπως αρχίσει να πάλλεται κάποια χορδή του εθνικού του καθήκοντος ως μη υπηρετόν την έκφραση **«Έξεστι Κλαζομενίοις ασχημονείν»**.

«Συνάδελφοι δικαστές και εισαγγελείς σαν απάντηση στους ελάχιστους συναδέλφους που αντιδρούν στις κινητοποιήσεις μας αλλά και στις αμφιβολίες και στις αντιρρήσεις που ήδη εγείρονται για την κλιμάκωση του αγώνα, τις οποίες σέβομαι, αλλά δεν υιοθετώ αναφέρω τα κάτωθι:

Αγωνιζόμαστε ως κλάδος, ως ανεξάρτητη εξουσία ενάντια στην προκλητική παραβίαση του Συντάγματος από την εκτελεστική και νομοθετική εξουσία, ενάντια στην κατεδάφιση όλων των κοινωνικών δικαιωμάτων, ενάντια στην ισοπέδωση της παιδείας και της υγείας του λαού μας, ενάντια στη γενοκτονία που επιχειρείται εις βάρος όλων μας με την μείωση των μισθών και των συντάξεων σε επίπεδα μη βιώσιμα στα πλαίσια δήθεν του αποκαλούμενου δημοσίου συμφέροντος το οποίο όπως φαίνεται σύμφωνα με την **668/20-2-2012** απόφαση του **ΣτΕ**, που έκρινε συνταγματικό το μνημόνιο σε όλα τα μέτρα του υπερισχύει του ίδιου του Συντάγματος, των άρθρων που κατοχυρώνουν τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα και αγαθά και της **ΕΣΔΑ**.

Εδώ υπάρχει και μια αντίφαση και ειρωνεία των σοφών του **ΣτΕ** καθώς όλα τα μέτρα που λαμβάνονται στα πλαίσια του δημοσίου συμφέροντος για τη λειτουργία του κράτους και της κοινωνίας μας συγχρόνως τα ίδια μέτρα καταστρατηγούν, ισοπεδώνουν το δημόσιο συμφέρον.

Αγωνιζόμαστε ενάντια στο καθεστώς κατοχής που έχουν επιβάλλει η Τρόικα, οι σύμβουλοί τους, οι αξιωματούχοι της ευρωπαϊκής ένωσης και του **ΔΝΤ** και οι ντόπιοι και ξένοι τραπεζίτες. Αγωνιζόμαστε ενάντια στην κυβέρνηση **«δωσίλογων»** που προσφέρουν γή και ύδωρ στους δανειστές μας εξοντώνοντας το λαό μας με την κατάλυση κάθε είδους εργασιακού και κοινωνικού δικαιώματος του.

Αγωνιζόμαστε ενάντια στο φαύλο αυτό καθεστώς της δήθεν κοινοβουλευτικής δημοκρατίας το οποίο νομοθετεί ενάντια στη θέληση και βούληση του λαού υποστηρίζοντας ότι διαθέτει λαϊκή νομιμοποίηση και εντολή.

Αγωνιζόμαστε ενάντια στη λειτουργία της βουλής οπερέτας και της κυβέρνησης **«yes men»** που έχουμε που νομοθετούν πάντα με δημοκρατικό τρόπο ψηφίζοντας όλα τα μέτρα που οδηγούν στην εξόντωση το λαό μας και στη διάλυση το κράτος μας, σε ένα άρθρο, για να μην υπάρξουν αντιδράσεις και διαρροές. Αλήθεια τι δημοκρατική πρακτική που είναι αυτή. Την επικροτούμε ως δικαστική εξουσία;

Αγωνιζόμαστε ενάντια στην ανεργία που έχει ξεπεράσει το **30%**, αγωνιζόμαστε για τις οικογένειες των **3.000** συμπολιτών μας που αυτοκτόνησαν μην αντέχοντας την εξαθλίωση που τις οδήγησε η νόμιμα και δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνησή μας.

Αγωνιζόμαστε ενάντια στον ορυμαγδό των νέων μέτρων λιτότητας και ισοπέδωσής μας, τα οποία κατά τους κυβερνώντες παίρνονται για το καλό μας και για να υπάρξει ανάπτυξη, όμως

εδώ και δύο χρόνια συνεχώς βαθαίνει η ύφεση και δεν υπάρχει διέξοδος και τέλος.

Αγωνιζόμαστε για την εθνική μας κυριαρχία και ανεξαρτησία. Αλήθεια μήπως δεν έχετε αντιληφθεί ότι ήδη ζούμε σε καθεστώς κατοχής, δουλείας, αποικιοκρατίας γερμανικής προέλευσης. Ποιος πιστεύει ότι είμαστε ελεύθερο και κυρίαρχο κράτος που θα δώσει ένα τέλος στην αυτοκαταστροφή του, στο φαύλο κύκλο που μας οδηγεί η προδοτική αυτή πολιτική που δήθεν υπερασπίζεται τα συμφέροντά μας ως ελληνικό κράτος και πολίτες.

Αγωνιζόμαστε ενάντια στην απώλεια της εθνικής μας ανεξαρτησίας, στην αμετάκλητη και άνευ όρων παραίτησή μας από την εθνική μας κυριαρχία στην οποία προβήκαμε στο άρθρο **14** παράγραφος **5** της Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης που υπόγραψε ο υπουργός οικονομικών το **Μάιο του 2010** χωρίς την έγκριση και κύρωσή της από τη βουλή και με βάση την οποία εγκαταστάθηκαν στη χώρα μας οι εκπρόσωποι της Τρόικας και του ΔΝΤ, οι οποίοι με τις ευλογίες των πολιτικών μας συμπεριφέρονται σαν να βρίσκονται σε αποικία ή μήπως βρίσκονται.

Αγωνιζόμαστε για να διατηρήσει ο καθένας το σπίτι του που με μόχθο και κόπο και με τις οικονομίες του έφτιαξε και αγόρασε και να μη του το πάρει η τράπεζα γιατί με την περικοπή του μισθού του δεν έχει πια τα χρήματα για να πληρώνει το στεγαστικό του δάνειο.

Αγωνιζόμαστε για να έχουν τα παιδιά μας μέλλον σε αυτό τον τόπο και όχι να μεταναστεύουν να μένουν άνεργα και να αμείβονται με **500 ευρώ**.

Αγωνιζόμαστε για να παραμείνουμε ελεύθεροι πολίτες με γνώμη και άποψη και όχι δούλοι, απλοί διεκπεραιωτές και εφαρμοστές των άθλιων νόμων που ψηφίζει η βουλή αυτή των άθλιων εκπροσώπων μας οι οποίοι για άλλη μια φορά αφού υφάρπαξαν την ψήφο του λαού μας με ψευδή διλλήματα περί δήθεν καταστροφή μας αν δεν ακολουθήσουμε πιστά τις οδηγίες των δανειστών μας θεωρούν ότι έχουν τη λαϊκή νομιμοποίηση και εντολή.

Η μέχρι τώρα στάση μας και η κλιμάκωση του αγώνα μας όχι μόνο δεν είναι αντισυνταγματική και παράνομη όπως θέλουν μερικοί να πιστεύουν και να παρουσιάσουν αλλά αντίθετα υπηρετεί το λαό και το Σύνταγμα που καλούμαστε να εφαρμόσουμε.

Αγωνιζόμαστε για να σταματήσει η προκλητική ισοπέδωση των ατομικών, κοινωνικών, εργασιακών δικαιωμάτων του λαού μας.

Αγωνιζόμαστε για την προστασία των αδύνατων. **Αγωνιζόμαστε** για την προστασία όλης της κοινωνίας, όλων των πολιτών.

Αγωνιζόμαστε για να μην εξαφανιστεί η φυλή μας, το έθνος μας, η Ελλάδα μας, ο τόπος μας που τόσο ξεδιάντροπα αφανίζεται από τους δήθεν αντιπροσώπους του, από αυτούς που είναι βουτηγμένοι στη διαφθορά και στην ανομία.

Ας πληροφορηθεί λοιπόν η ηγεσία μας, η Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, ο Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου καθώς και οι εκλεκτοί συνάδελφοι που διαφωνούν με τη στάση μας ότι αγωνιζόμαστε για όλα τα ανωτέρω. Η μόνη διέξοδος στην κρίση είναι η σθεναρή και αποφασιστική στάση μας για να τεθεί τέρμα στην καταπάτηση κάθε έννοιας δικαίου και δικαιοσύνης που βιώνουμε και για να υπάρξει μέλλον στον τόπο μας. Διαφορετικά αν πάψει να υφίσταται και ο θεσμός της δικαστικής εξουσίας, της δικαιοσύνης που τώρα τελευταία με αφορμή τις κινητοποιήσεις μας βάλλεται από παντού και κυρίως από το εσωτερικό του, την ηγεσία του αλλά και τους ίδιους τους λειτουργούς του δεν θα υπάρχει, δεν θα έχει μείνει όρθιο τίποτα πια. Τότε ας συνεχίσουμε να μασάμε το κουτόχορτο που μας προσφέρουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, οι εργολάβοι-καναλάρχες και οι πολιτικοί πάτρωνές τους που θαυμάζουμε στη βουλή και ας συμμορφωθούμε με τις υποδείξεις.

Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία.

Γιάννης Πενταγιώτης Εισαγγελέας Πρωτοδικών»

ΤΙΜΟΥΜΕ και σεβόμαστε τους υπηρετούντες την πεμπτουσία της Δικαιοσύνης τότε Εφέτες κ.κ. **Νικόλαο Σαλάτα, Βαρβάρα Πάπαρη** και τον Εισαγγελέα κύριο **Γιάννη Πενταγιώτη**.

Δεν έχουμε κανέναν λόγο να σεβόμαστε μία **«Δικαιοσύνη»** η οποία, με τις αποφάσεις της, αφ' ενός μεν στρώνει χαλί πάνω από την βρωμιά και τα αίσχη του πολιτικού συστήματος, αφ' ετέρου δε, **«Στο όνομα του Ελληνικού Λαού»**, εξαϋλώνει ραγδαίως τους ήδη φτωχούς πολίτες υλοποιώντας τις αέναες μνημονιακές απαιτήσεις των **αρπάγων «δανειστών»** με: **α)** Την ιδιωτικοποίηση της Δημόσιας περιουσίας, **β)** Την μείωση του αριθμού των ελεύθερων επαγγελματιών, **γ)** Την μείωση του αριθμού των επιστημόνων και **δ)** την μείωση του ποσοστού της ιδιοκατοίκησης και την θέσπιση νόμων αρπαγής της λαϊκής περιουσίας από εταιρίες **«κοράκια»** **τέως και νυν Υπουργών, Βουλευτών και κυβερνητικών παραγόντων** ως και την εφαρμογή του Νόμου **4509/2917** των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, καθιστώντας την παρακώλησή τους ιδιώνυμο έγκλημα που επιφέρει ποινή φυλάκισης ακόμη και για την παρουσία αντιδρώντων αγωνιστών, **σε χώρο διεξαγωγής πλειστηριασμών**, αυτών που αγωνίζονται υπερασπιζόμενοι τα σπίτια τους και την γη των προγόνων τους, στους οποίους δεν αναγνωρίζεται καν το δικαίωμα αντίστασης αφού **για την Νέα Τάξη Πραγμάτων οι Λαοί δεν αντιστέκονται. Υποτάσσονται.**

Δεν έχουμε κανέναν λόγο να σεβόμαστε μία **«Δικαιοσύνη»** η οποία, σε μία έκθεση-καταπέλτη, της **Ομάδας Κρατών κατά της Διαφθοράς του Συμβουλίου της Ευρώπης (GRECO)**, για το ποιοί ευθύνονται, κυρίως, για την διαφθορά στην Ελλάδα, υποστηρίζεται κατηγορηματικά ότι, στο επίκεντρο της εκτεταμένης διαφθοράς στην Ελλάδα, βρίσκονται **οι Βουλευτές, οι Δικαστές και οι Εισαγγελείς** και η εμπιστοσύνη των πολιτών στην Ελληνική Δικαιοσύνη έχει κατρακυλήσει, σε ποσοστά κάτω του **50%**, σύμφωνα δε με πρόσφατη έρευνα, το ποσοστό των Ελλήνων πολιτών **που δεν εμπιστεύονται πλέον την Δικαιοσύνη** έχει ανέλθει στο **75% έως 80%** και **έχει χρεοκοπήσει στην συνείδηση των πολιτών**, μετά τα όσα έχουν διαχρονικά συμβεί και αποκαλυφθεί, όπως, ενδεικτικά, η **άγρια κομματικοποίηση, τα παραδικαστικά κυκλώματα, οι κατά παραγγελία αποφάσεις, οι σκανδαλώδεις παραγραφές, τα κουκουλώματα ερευνών, το καταχώνιασμα δικογραφιών, ο νεποτισμός, ο παράνομος πλουτισμός κ.λ.π.** Η διαφθορά, λέει η έκθεση, αποτελεί έναν από τους βασικούς λόγους που η Ελλάδα οδηγήθηκε στην οικονομική κρίση και στην **συγκάλυψη και επέκτασή της** συνέβαλλαν τα μέγιστα εκπρόσωποι του ελληνικού κοινοβουλίου, υπερψηφίζοντας, με αδιαφανείς νομοθετικές διαδικασίες, παράνομες αποφάσεις απαλλαγής και διαγραφής ευθυνών **καθώς και Δικαστές και Εισαγγελείς.**

Με την έκθεση απευθύνονται, ούτε μία ούτε δύο αλλά **δεκαεννέα (19) συστάσεις προς την Ελλάδα, προκειμένου να καταστεί εφικτή η πάταξη της διαφθοράς σε Βουλευτές, Δικαστές και Εισαγγελείς**, η δε δημοσιευθείσα έκθεση του **Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ)** επισημαίνει ότι, στην Ελλάδα πρέπει να γίνουν πρόσθετες παρεμβάσεις που ευνοούν το κράτος δικαίου και την καταπολέμηση της διαφθοράς και τονίζει ότι: **«η Ελλάδα υποφέρει από υψηλά επίπεδα αντιληπτής διαφθοράς σε σύγκριση με άλλες χώρες.... Η καταπολέμηση της διαφθοράς και των οικονομικών εγκλημάτων είναι το κλειδί για την βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και της λειτουργίας διοίκησης».** Η Δικαιοσύνη όμως, με δικονομικές ταχυδακτυλουργίες, αμνηστεύει τους ακόλαστους κατασκευάζοντας κολυμβήθρες του Σιλωάμ.

«Σφετερισμός» είναι η αρπαγή, η ιδιοποίηση, η οικειοποίηση, η καταπάτηση, η παράχρηση και η υπεξαίρεση και κατά συνέπεια η κατάχρηση εξουσίας προς εξυπηρέτηση ιδιοτελών ή επί μέρους σκοπών σε βάρος του Δημοσίου συμφέροντος. Ενώ για **«εσχάτη προδοσία»**, σύμφωνα με την **2^α παράγραφο του 134^{ου} άρθρου του Ποινικού Κώδικα: «Με ισόβια ή πρόσκαιρη κάθειρξη τιμωρείται όποιος: α) επιχειρεί με βία ή απειλή βίας ή με σφετερισμό της ιδιότητάς του ως οργάνου του Κράτους να καταλύσει ή να αλλοιώσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσωρινώς, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος αυτού συλλαμβάνεται».**

Συνεπώς στο έγκλημα της εσχάτης προδοσίας συμπεριλαμβάνεται και το «έγκλημα από παράλειψη», αν δια της παραλείψεως αυτής επακολουθεί ο «Σφετερισμός» του Συντάγματος, καθιστώντας ανενεργό το Δημοκρατικό μας Πολίτευμα.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι η τήρηση του Συντάγματος δεν επαφίεται στην Νομοθετική, Εκτελεστική και Δικαστική εξουσία, αλλά στον πατριωτισμό των Ελλήνων, κάνοντας χρήση της λαϊκής κυριαρχίας που μας προσφέρει το Σύνταγμα, δικαιούμεθα και υποχρεούμεθα να αντιστεκόμαστε με κάθε μέσο, ακόμη και κατά παράβαση νόμων και δικαστικών αποφάσεων, εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να καταλύσει το Σύνταγμα με την βία.

Έχοντας υπ' όψιν ότι, η τήρηση του Συντάγματός μας επαφίεται σε όλους τους Έλληνες που διαθέτουν πατριωτισμό, λαμβάνουμε το δικαίωμα να ερμηνεύσουμε το Σύνταγμα σύμφωνα με την συνείδησή μας, κρίνοντας εμείς, ως πυρήνας του κυρίαρχου Λαού, ποιές διατάξεις νόμων συμφωνούν με αυτό και ποιές, λόγω της αντισυνταγματικότητάς τους, επιχειρούν να το καταλύσουν, δεδομένου ότι η κατάλυση του Συντάγματος με την βία και με ποινικοποίηση της υγιούς εθνικής συνείδησης, κλονίζουν ανεπανόρθωτα το θεμέλιο του Δημοκρατικού μας Πολιτεύματος.

Υπό τα ανωτέρω αξιώματα, επιβάλλεται ο σεβασμός προς την αρχήν της λαϊκής κυριαρχίας, αλλά οι υπηρετούντες, κατ' επίφαση, την αξιοπρέπεια του Έθνους φορείς της Δικαιοσύνης, τους οποίους θεωρούμε ως χρωματιζόμενους «μπλέ ή πράσινους», κατά την άλλοτε ρήση του κυρίου Μιχάλη Χρυσοχοϊδή, ως «διαβρωμένους από δικαστικά και παραδικαστικά κυκλώματα», κατά την θέση του πρώην Πρωθυπουργού της χώρας κυρίου Κώστα Καραμανλή, ως θεσμό που «...θα έπρεπε να ελέγχεται για κακουργήματα...» και ο οποίος δέχεται «Ωμές κομματικές παρεμβάσεις», κατά την ρήση του αείμνηστου Προέδρου του Αρείου Πάγου Στέφανου Μαθθία, για «...δικαστές που δεν έχουν ήθος», κατά τις απόψεις του αείμνηστου εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ευάγγελου Κρουσταλάκη, για «εγκάθετους δικαστικούς λειτουργούς», «για επίορκους δικαστές στην υπηρεσία της κυβέρνησης», όπως δήλωνε ο κύριος Γεώργιος Παπανδρέου, ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, από το βήμα της Βουλής.

Οι ανεπαρκείς Ταγοί της Ελληνικής Δικαιοσύνης που η παράνομη δράση των επέφερε ΣΟΚ στην Δικαιοσύνη από τα συμβαίνοντα στους κόλπους αυτής, μετά λόγου γνώσεως, ανατριχιαστικά περί Δικαιοσύνης κατήγγειλε ο Δικηγόρος Αθηνών Γεώργιος Αλφαντάκης την 18^η Φεβρουαρίου 2008 στον δίαυλο Alter λέγοντας: «Ατυχώς υπάρχει ένα παράτυπο Διευθυντήριο στους κόλπους της Δικαιοσύνης το οποίο αναθέτει, στον συγκεκριμένο δικαστικό λειτουργό κύριο Παναγιώτη Αθανασίου, μεγάλες υποθέσεις οι οποίες περιέργως αρχειοθετούνται κατ' εντολή, όπως εκείνες των TOR M1 και των Leopards», τα οποία επισφράγισε ανερευθιάστα και ο Συνταγματολόγος τότε Υπουργός Επικράτειας κύριος Γεώργιος Γεραπετρίτης με την ωμή δήλωσή του, ενώπιον της Επιτροπής Αναθεώρησης του Συντάγματος, η οποία είναι σαφής και απερίφραστη εκφράζοντας τον Συνταγματικό τυχοδιωκτισμό που τον διακατέχει: «Δεν θα τολμήσει κανένα δικαστήριο να επιδείξει δικαστικό ακτιβισμό απέναντι στην μεγάλη πλειοψηφία της Βουλής...». Τέτοια κυνική και θρασεία επίδειξη δύναμης της Νομοθετικής εξουσίας έναντι της Δικαστικής, δεν υπήρξε ποτέ στην μεταπολιτευτική ιστορία αυτού του τόπου. Θέσεις που στοιχειοθετούν οπωσδήποτε το κακούργημα της Εσχάτης Προδοσίας και έρχεται η ίδια η Δικαιοσύνη διά στόματος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων στην ανακοίνωσή της την 23^η Ιουλίου 2017 και ομιλεί για «βρώμικους μηχανισμούς...», γιά «παρακράτος...», επιρρωνύοντας το δημοσίευμα της εφημερίδας Documento της 23^{ης} Ιουλίου 2017 το οποίο υποστηρίζει ότι τα ανωτέρω αποτελούν λοιδορία και καταφρόνηση στο κοινό περί δικαίου αίσθημα.

Μας προκαλούν ναυτία και αποστροφή οι ανεπαρκείς, κυνικοί, διαβρωμένοι και φαύλοι λειτουργοί της Θέμιδος που, ένεκα της ολιγωρίας των, συμμετέχουν στο έγκλημα, συναυτουργοί στην δολοφονία των χιλιάδων αυτοχειριασθέντων αδελφών μας Ελλήνων, ο τριγμός των κοκκάλων των οποίων δονεί νεκρικά την ατμόσφαιρα καθώς η Ελλάδα έγινε ένα

τεράστιο θυσιαστήριο και ένας κάμινος εθνοκάθαρσης.

Μας δημιουργεί εμετική διάθεση η ανεπιτρέπτως εκφρασθείσα άποψη του εκλεκτού του κυρίου Τσίπρα, πρώην Προέδρου της Βουλής, ότι οι Δικαστές πρέπει να αποφασίζουν όπως εξυπηρετεί την Κυβέρνηση δηλώνοντας: «αλλοίμονο εάν οι δικαστές της χώρας αντιμετωπίζουν τα πράγματα εκτός τόπου, χρόνου, συγκυρίας, διαθέσεων, προθέσεων», μία υπόθεση για την οποία ουδέποτε μας εξηγήθηκε γιατί η Δικαιοσύνη δεν ενήργησε για την διαλεύκανσή της καθώς και για την παρέμβαση του τότε Προέδρου της Βουλής κυρίου Κώστα Τασούλα ο οποίος την 27^η Μαΐου 2020 υποστήριξε ότι, κακώς το αίτημα άρσης ασυλίας διαβιβάστηκε στην Βουλή, ενώ αποκάλυψε συνεργασία της Βουλής με τον Άρειο Πάγο «προκειμένου να γίνεται ο προβλεπόμενος έλεγχος και να αποτρέπονται καταστάσεις όπως η σημερινή», υποκαθιστώντας ο ίδιος την εξουσία της Δικαιοσύνης.

Πώς ο πολίτης να υπολήπτεται την Δικαιοσύνη, όταν ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης κύριος Λέανδρος Ρακιντζής, απαντώντας στα ερωτήματα των μελών της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής (την οποία και ενημέρωσε για την ετήσια έκθεση του 2009), αναφέρθηκε σε «επίορκους δικαστές» αφήνοντας αιχμές για φαινόμενα διαφθοράς στον χώρο της Δικαιοσύνης, αλλά και για «επώνυμους, που στην πλειονότητά τους δεν καταδικάζονται ποτέ, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, απαλλάσσονται διά βουλεύματος» προσθέτοντας: «Γνωρίζω πολλά πράγματα, από μέσα, υπάρχουν αποφάσεις που δεν μπορώ να εξηγήσω».

Δεν ενοχλήθηκε, ποτέ μέχρι σήμερα, η θεσμική ευαισθησία των λειτουργών της Δικαιοσύνης, όταν συνάδελφοί τους διορίζονται επικεφαλής στις δήθεν Ανεξάρτητες Αρχές και έκαναν επί δεκαετίες τα στραβά μάτια, επιτρέποντας έτσι σε κάποιους να πλουτίζουν αθέμιτα, εξοντώνοντας τους ανταγωνιστές τους, εξολοθρεύοντας Ελληνικές επιχειρήσεις και καταληστεύοντας, ανενόχλητοι, φορολογούμενους και καταναλωτές.

Δεν ακούστηκε ποτέ μέχρι σήμερα, ούτε ένα «Θεσμικό Κατηγορώ», για τον απόλυτο εξευτελισμό της Ελληνικής Δικαιοσύνης, την ώρα που εν ενεργεία Εισαγγελείς και Δικαστές βλέπουν καθημερινά, τα παιδιά και τους λοιπούς συγγενείς τους, αλλά και ορισμένους συνταξιούχους συναδέλφους τους, να δικηγορούν μπροστά στα μάτια τους, στις αίθουσες των δικαστηρίων όλης της Χώρας, υπέρ Τραπεζών, Funds, Servicars, εργολάβων, νταβατζίδων, μιντιαρχών, λαθρεμπόρων, ακόμη και εμπόρων ναρκωτικών. Όργανα της ισταμένης και καθημένης Δικαιοσύνης που έχουν επανδρώσει τις νομικές υπηρεσίες των Τραπεζών, των Funds, των Servicars και των Ασφαλιστικών Εταιρειών με γόνους των... σε πλήρη υποταγή και εξόντωση του Ελληνικού Λαού!

Για την δραματική κατάσταση στην οποία έχει οδηγηθεί η χώρα, δεν ευθύνονται μόνο η Εκτελεστική και η Νομοθετική εξουσία, αλλά και η Δικαστική, η οποία τις τελευταίες δεκαετίες, έχει σταδιακά **εξελιχθεί σε μηχανισμό συναυτουργίας και συγκάλυψης εγκλημάτων.** Την ζοφερή κατάσταση που επικρατεί στον τρίτο πυλώνα της Δημοκρατίας, έχει περιγράψει, εκ των έσω, σε μία αποκλειστική εκτεταμένη συνέντευξή του, στον Δημοσιογράφο κύριο Τάκη Κωνσταντινόπουλο, στην εφημερίδα «**Κόσμος του Επενδυτή**», τον Ιούνιο 2010, ο τότε Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου κύριος Ιωάννης Παπανικολάου, οι πρωτοφανείς καταγγελίες του οποίου αποτελούν ισχυρό ράπισμα στην υποκρισία περί δήθεν ανεξάρτητης Ελληνικής Δικαιοσύνης διά του αποφθέγματός του: «**Η μαύρη Βίβλος της Δικαιοσύνης**»!!! «Όταν όρθωσα ανάστημα απέναντι στη διαφθορά και την κάθε μορφής ανεπάρκεια και ανικανότητα, που μαστίζουν τη Δικαιοσύνη, μου επαναφέρουν στη μνήμη το πάντοτε, δυστυχώς, επίκαιρο «**κατηγορώ**» του αείμνηστου Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου **Ευάγγελου Κρουσταλάκη: «Δεν είναι άξια επαίνων η Δικαιοσύνη. Υπάρχουν δικαστές που δεν έχουν ήθος. Μουσκεύουμε στην αμαρτία» (Εφημερίς ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, 14-11-2003).**

Σύμφωνη με τα ανωτέρω καταγγελλόμενα είναι και η πρώην Πρόεδρος της Βουλής κυρία **Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη** με τα όσα τραγικά καταθέτει στην συνέντευξή της στο Περιοδικό

«ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ» ΤΟ ΈΤΟΣ 1995: *«...Ιδιαίτερα στον χώρο της Δικαιοσύνης έχω ορισμένες ιδέες που προσπαθώ να κάνω κατανοητές. Δεν μπορεί η υπόδειξη της ηγεσίας της Δικαιοσύνης να είναι ανεξάρτητη από την πολιτική. Δεν είναι σε κανένα μέρος του κόσμου και δεν μπορεί να είναι, διότι είναι μία εξουσία που και αυτή αντλεί τη δύναμή της από τον λαό και επομένως από κάπου πρέπει να ελέγχεται. Αν δεν ελέγχεται από πουθενά φτάνουμε στο «Κράτος των Δικαστών» που είναι κάτι ανεξέλεγκτο και ανεπιθύμητο. Επομένως η υπόδειξη των δικαστών στο ανώτατο επίπεδο, το ηγετικό, από την εκάστοτε κρατούσα εξουσία, γιά εμένα είναι φυσιολογική. Θεωρώ λοιπόν φυσιολογικό μιά πολιτική εξουσία να επιλέξει την κορυφή της Δικαιοσύνης ανάλογα με την ιδεολογία της και τις πολιτικές της πεποιθήσεις. Μία σοσιαλιστική κυβέρνηση θα αναζητήσει μεταξύ των δικαστών πρόσωπα που εμφορούνται κατά κάποιο τρόπο από την σοσιαλιστική ιδεολογία, μιά φιλελεύθερη από την φιλελεύθερη κ.λ.π. Αυτό είναι αυτονόητο να γίνει....».*

Την εικόνα αυτή της Δικαιοσύνης την 22^α Δεκεμβρίου 2011 ενίσχυσε ο τότε Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κύριος Μιλτιάδης Παπαϊωάννου δηλώνοντας: *«Η Δικαιοσύνη είναι σε βαθιά κρίση»* προσθέτοντας: *«Η Δικαιοσύνη δοκιμάζεται και αμφισβητείται και γι' αυτό κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί το δικαίωμα του Έλληνα πολίτη να ασκεί κριτική στις δικαστικές αποφάσεις».*

Αποτελούμε μοναδικό παγκόσμιο φαινόμενο Χώρας που οι Λειτουργίες Σύνταξης της Πολιτείας δρουν ως συμμορία, ως προδοτική εγκληματική οργάνωση και οδαλίσκη της παγκόσμιας Διακυβέρνησης που, κατά την δήλωση της Βουλευτού Δωδεκανήσου κυρίας Τσαμπίκα (Μίκας) Ιατρίδη την 20^η Μαρτίου 2012: *«Τα τελευταία δύο χρόνια οι Έλληνες πολίτες, εκβιάζονται και τρομοκρατούνται».*

Η Δικαιοσύνη και κάθε έννοια δικαίου στην Ελλάδα ευρίσκεται εν ανεπαρκεία και προκαλεί την κοινωνία απειλώντας, με τις εν γένει δραστηριότητές της, την κοινωνική συνοχή και κατ' επέκταση την Δημοκρατία αφού καταλύεται διά των ιδίων λειτουργιών αυτής προεξάρχοντος του τέως Υπουργού της Δικαιοσύνης κυρίου Αντωνίου Ρουπακιώτη ο οποίος ξεδιάντροπα, την 09:10 της 16^{ης} Νοεμβρίου 2012 στη εκπομπή του κυρίου Γεωργίου Παπαδάκη «Πρωινό ANT1» στον δίαυλο ANT1, ομολόγησε δημοσίως ότι *«παρίστανε τον Υπουργό»*, ότι δηλαδή ήταν μία μαριονέτα στην θέση αυτή, ότι *«ψήφισε στη Βουλή πριν από μερικές μέρες θετικά για τα μέτρα του μνημονίου με το μαχαίρι στο λαιμό, μέτρα που δεν τα έγραψε αυτός αλλά άλλοι τα γράψανε»* και ουδείς Εισαγγελέας συγκινήθηκε εγκαταλείποντας απροστάτευτο το Σύνταγμα της χώρας και επιτρέποντας σε λειψά δείγματα πολιτικών ανδρών να το σέρνουν στην λάσπη δημιουργώντας μείζον Εθνικό θέμα.

Πού ίσταται η περηφάνια και ο αυτοσεβασμός της τρίτης κατά το Σύνταγμα εξουσίας όταν οι δηλώσεις αυτές του κυρίου Αντωνίου Ρουπακιώτη αποτελούν ωμή ομολογία Εσχάτης Προδοσίας, με την ποινική έννοια του όρου κατά παράβαση των διατάξεων του 134^{ου} άρθρου του Ποινικού Κώδικα;

Οι δηλώσεις του πρώην Υπουργού της Δικαιοσύνης συνιστούν ομολογία κατάλυσης των διατάξεων της 2^{ας} παραγράφου του 1^{ου} άρθρου του Συντάγματος κατά τις οποίες: *«Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία»* η οποία συνιστά το θεμέλιο της Δημοκρατίας και του Συντάγματος, και εκφράζεται με την ελευθερία της Νομοθετικής Εξουσίας, δηλαδή της Βουλής. *«Τα μέτρα που ψήφισα τα ψήφισα με το μαχαίρι στο λαιμό!!!»*, *«Αυτά που υπέγραψα δεν τα έγραψα και δεν ντρέπομαι να το πω.... δεν τα έγραψα εγώ... άλλοι τα γράψανε»* και *«Τα μέτρα μου επεβλήθησαν γι' αυτό και καθυστέρησα να υπογράψω..»* και *«Με εντιμότητα, ποιός Υπουργός έγραψε αυτά που ψηφίστηκαν. Πές τε μου έναν. Πές τε μου έναν Υπουργό που έγραψε αυτά που ψηφίστηκαν. Γιατί σας κακοφαίνεται όταν σας λέω ότι κάποιοι τα επέβαλαν; Όταν λέω εγώ ότι επιβληθήκαν, σας κακοφαίνεται; Την αλήθεια λέω»* *«Είναι δεδομένο ότι μας τα επέβαλαν...»*. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης Ομολογεί Εσχάτη Προδοσία κατά της Ελλάδος και

δεν συνεκλήθη η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου προς άσκηση ποινικής δίωξης εν ονόματι της Πολιτείας; **Οποία καταισχύνη!!!**

Βέβαια σήμερα αποτελεί σχήμα οξύμωρο να εγκαλείται η Δικαιοσύνη γιά μη άσκηση των, υπό του Συντάγματος, υποχρεώσεων της αφού η ίδια, διά της μη ασκήσεως της λειτουργίας της, έχει απεμπολήσει τον Συνταγματικό της ρόλο και με την παθητικότητά της **καθίσταται συνένοχη στην κατάλυση του Συντάγματος που όφειλε να προστατεύει**, γεγονός που συνεπάγεται ανατροπή της καθεστηκυίας έννομης τάξης στο σύνολό της επιφέροντας την παραβίαση του Συντάγματος όσο και την αδυναμία εφαρμογής του ή αναίρεση της πραγματικής ισχύος του και εκμηδενισμό της αποτελεσματικότητάς του.

Κατά το **26^ο άρθρο του Συντάγματος (Διάκριση των εξουσιών): «Η δικαστική λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια· οι αποφάσεις τους εκτελούνται στο όνομα του Ελληνικού Λαού»**. Η ανωτέρω διάταξη ανήκει στον σκληρό πυρήνα του Συντάγματος που σημαίνει πως, ό,τι και να γίνει, οι Δικαστικές αποφάσεις θα εκδίδονται και θα εκτελούνται **«Στο όνομα του Ελληνικού Λαού»**. Ούτε στο όνομα του Ελληνικού Κράτους, ούτε στο όνομα της Ελληνικής Πολιτείας. Μόνο **«Στο όνομα του Ελληνικού Λαού»**. Και τούτο διότι, σύμφωνα με την **2^α παράγραφο του 1^{ου} άρθρου του Συντάγματος: «Θεμέλιο του Πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία»**, ενώ με την **3^η παράγραφο του ιδίου άρθρου: «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα»**, κατά την **1^η δε παράγραφο του δευτέρου άρθρου του Συντάγματος: «Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου, αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας»**.

Με την φράση **«Στο όνομα του Ελληνικού Λαού»** ξεκινά κάθε εκτελεστήριος τίτλος δικαστικής απόφασης που είναι η μοναδική νομιμοποιητική βάση πάνω στην οποία εδράζεται κάθε εξουσία ενός Δημοκρατικού καθεστώτος. Έτσι και οι αποφάσεις των Δικαστηρίων της χώρας εκτελούνται **«Στο όνομα του Ελληνικού Λαού»**, γιατί **ο Λαός είναι ο πρώτος και τελευταίος υπεύθυνος για την διαφύλαξη όλων των εξουσιών**. Στα Δημοκρατικά καθεστώτα δεν μπορεί να υπάρξει Δικαιοσύνη χωρίς Λαό και ούτε Λαός χωρίς Δικαιοσύνη.

Εκ των ανωτέρω συνάγεται το συμπέρασμα, **ότι πηγή της Δικαστικής εξουσίας είναι ο Ελληνικός Λαός**, και για τον λόγο αυτόν, κατά την απονομή της Δικαιοσύνης, γίνεται επίκληση της πηγής της, **«Στο όνομα του Ελληνικού Λαού»**.

Σύμφωνα με την **2^α παράγραφο του άρθρου 93 του Συντάγματος: «Οι συνεδριάσεις κάθε δικαστηρίου είναι δημόσιες....»**, κατά την **3^η δε παράγραφο του ιδίου άρθρου: «Κάθε δικαστική απόφαση πρέπει να είναι ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένη και να απαγγέλλεται σε δημόσια συνεδρίαση»**.

Ο δημόσιος χαρακτήρας των δικαστικών συνεδριάσεων είναι υποχρεωτικός ώστε να λαμβάνει την έγκριση των εντολοδόχων τους και η εγκυρότητα των Δικαστικών αποφάσεων τεκμαίρεται από το γεγονός ότι αυτές απαγγέλλονται δημόσια **«Στο όνομα του Ελληνικού Λαού»**, εκφράζοντας το **«κοινό περί δικαίου αίσθημα»**.

Όταν το κοινό περί δικαίου αίσθημα δεν έχει εκφρασθεί, με αποτέλεσμα να αποδοκιμάζεται μαζικά από τον εντολοδόχο Λαό μία Δικαστική απόφαση, ο Δικαστής κωλύεται να δηλώσει ότι η απόφαση εκδίδεται **«Στο όνομα του Ελληνικού Λαού»**, με αποτέλεσμα η απόφαση να είναι κατά νόμον και ουσία άκυρη διότι **ο Δικαστής δεν έχει το δικαίωμα να επικαλεστεί το όνομα του Ελληνικού Λαού κατά την απαγγελία μίας απόφασης**, ώστε να αποκτήσει η απόφαση εγκυρότητα. Η επίκληση ενός ονόματος υπό την έννοια της αίτησης αδείας επικύρωσης μίας πράξης, τεκμηριώνει το γεγονός ότι, **δίχως την συναίνεση αυτού, η πράξη παραμένει άκυρη**, τυπικά και ουσιαστικά και για τον λόγο αυτόν πρέπει να ακυρωθεί.

ΕΠΕΙΔΗ, ο θεσμικός ρόλος της Δικαιοσύνης, κατά το Σύνταγμα, είναι να διασφαλίζει αποτελεσματικά την λειτουργία του Κράτους Δικαίου, ζητούμε, την

παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως στην Αθήνα, για να αποκατασταθεί η προσβληθείσα Συνταγματική αρχή του κοινωνικού Κράτους Δικαίου, σύμφωνα με τα οριζόμενα με την 1^η παράγραφο εδάφιο α και β, του 25^{ου} άρθρου του Συντάγματος, Αρχή της Τριτενέργειας και την 1^η παράγραφο εδάφιο δ του 25^{ου} άρθρου του Συντάγματος, Αρχή της Αναλογικότητας.

Οι ληξιπρόθεσμοι οφειλέτες προς τις Τράπεζες και το Δημόσιο αποτελούν πλέον την πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού, δίχως δική του υπαιτιότητα, οι Τραπεζίτες, που κατά κύριο λόγο φέρουν την ευθύνη για το σημερινό αδιέξοδο συμμετέχοντας ακόμη και σήμερα στο μεγάλο φαγοπότη, επιβαρύνοντας συνεχώς το Δημόσιο χρέος, οδηγώντας καθημερινά στην αυτοκτονία απελπισμένους ανθρώπους, αντλούν Διαταγές Πληρωμής για τοκογλυφικά δάνεια που έχουν χορηγήσει στους Έλληνες με τις ευλογίες των Δικαστικών λειτουργιών που τις εκδίδουν μάλιστα **«Στο όνομα του Ελληνικού Λαού»**.

Και θα δούμε πιθανόν στο μέλλον, να εκδίδονται Διαταγές Πληρωμής, **«Στο όνομα του Ελληνικού Λαού»**, στα γραφεία των υπόλογων Τραπεζών μιά και η Δικαιοσύνη μετετράπη σε μισθοφόρο και ενεργούμενο μιάς συμμορίας Τραπεζιτών, Servicers και Funds.

Δυστυχώς η εξουσία των Δικαστηρίων να κατάσχουν και να εκπλειστηριάσουν την περιουσία μελών του Κυρίαρχου Ελληνικού Λαού, δεν πηγάζει από τον Λαό ούτε υπάρχει υπέρ αυτού και του Ελληνικού Έθνους αλλά υπέρ των Τραπεζικών συμφερόντων, των Servicers και των Funds. Και η Δικαιοσύνη δεν αντέδρασε στην σκλαβοποίηση του Ελληνικού Λαού, αλλά συμμετέχει ενσυνειδήτως στην κορυφαία απάτη και στην φτωχοποίησή του. Το Σύνταγμα καταπατήθηκε με την βοήθεια της αυτοκτονικής στάσης της Δικαστικής εξουσίας που πλήττει την αξιοπιστία της Δικαιοσύνης και αμαυρώνει την προσπάθεια των εύορκων Δικαστικών και Εισαγγελικών λειτουργιών που ασκούν ευσυνειδήτητα το καθήκον τους. Έχουμε ευτυχώς και κάποιους λαμπρούς Δικαστές και Εισαγγελείς.

Σύμφωνα με την 2^α παράγραφο του 87^{ου} άρθρου του Συντάγματος: **«...οι δικαστές κατά την άσκηση των καθηκόντων τους υπόκεινται μόνο στο Σύνταγμα και στους νόμους και σε καμμία περίπτωση δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με διατάξεις που έχουν τεθεί κατά κατάλυση του Συντάγματος»**.

Σύμφωνα με την 4^η παράγραφο του 93^{ου} άρθρου του Συντάγματος: **«Τα δικαστήρια υποχρεούνται να μην εφαρμόζουν νόμο, που το περιεχόμενο του είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα»**.

Σύμφωνα με την 4^η παράγραφο του 2^{ου} άρθρου του Νόμου 4354/16-12-2015 (ΦΕΚ Α' 176): **«...ιδρύεται μία κατ' εξαίρεση νομιμοποίηση, βάσει της οποίας οι ΕΔΑΠΔ νομιμοποιούνται να ενεργούν διαδικαστικές πράξεις αντί του δικαιούχου της απαίτησης ΕΑΑΔΠ οι οποίες (ΕΑΑΔΠ) απέκτησαν τις δανειακές απαιτήσεις από την αντίστοιχη εκχωρήτρια τράπεζα, βάσει πάλι του ανωτέρω Νόμου 4354/16-12-2015 (άρθρο 3), και καθίστανται ειδικοί διάδοχοι της τράπεζας»**. Όμως ο ανωτέρω νόμος εκδόθηκε προς εφαρμογή του Νόμου 4336/14-08-2015 (ΦΕΚ Α' 94) (3^ο μνημόνιο), όπως ρητά αναφέρεται στην προμετωπίδα του. Και οι δύο ανωτέρω Νόμοι, ο Νόμος 4336/2015 που ψηφίστηκε την 14-08-2015 και ο Νόμος 4354/2015 που ψηφίστηκε την 16-12-2015, είναι νόμοι που έρχονται σε πλήρη αντίθεση ως προς το περιεχόμενό τους και παραβιάζουν το αποτέλεσμα του Δημοψηφίσματος της 05^{ης} Ιουλίου 2015, και ειδικότερα τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 1 και την 2^α παράγραφο του 44^{ου} άρθρου του Συντάγματος καθιστάμενοι αυτοδίκαια αντισυνταγματικοί.

Έκτοτε δεν έχουμε Ελληνική Κυβέρνηση και οι Συνταγματικές Λειτουργίες της Πολιτείας είναι πιόνια της αυτοκρατορίας των Διεθνών τοκογλύφων και νομοθετώντας επιβάλουν την θέλησή τους και με την συμμετοχή της Δικαιοσύνης, καταλύουν το Σύνταγμα. Η εκάστοτε υποτιθέμενη Ελληνική Κυβέρνηση δεν έχει την δυνατότητα να ενεργήσει ως κυβέρνηση ανεξάρτητου κράτους, αλλά ενεργεί ως εντολοδόχος των «δανειστών», ως πανστρατιά Μήδων και εκβιαζόμενη υποκύπτει και δέχεται τις παρατηρήσεις τους επί των

υποδειχθέντων και λαμβάνει εντολές χωρίς αντίλογο ενώ η Δικαιοσύνη, θηλάζουσα από τους δηλητηριώδεις μαστούς των «*ιερών αγελάδων*» και φαλκιδεύουσα την Συνταγματική νομιμότητα, περί άλλων τυρβάζει και τούτο διότι, *δεδομένης* της ανοχής της στην ωμή παρέμβαση τόσο της Νομοθετικής όσο και της Εκτελεστικής εξουσίας στην λειτουργία της, *έχει αποδεχθεί τον ευνουχισμό της και αυτοκαταργούμενη έχει εκχωρήσει η ίδια τις θεσμικές της αρμοδιότητες, κατά παράβαση των διατάξεων του Συντάγματος που έχουν τεθεί κατά της καταλύσεώς του. Τότε, γιά ποιά Δημοκρατία μιλάμε; Για την κατ' εξακολούθηση βιασθείσα Δημοκρατία από τους ίδιους τους φύλακές της; Όλα όμως θα τα γράψει η Ιστορία και ο καθ'είς θα απολογηθεί εκεί περισσότερο.*

Με την **668/20-2-2012** απόφασή του το Συμβούλιο της Επικρατείας, έκρινε συνταγματικό το μνημόνιο σε όλα τα μέτρα του, υπερισχύον του ίδιου του Συντάγματος και των άρθρων που κατοχυρώνουν τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα και αγαθά.

Τέλος με την απόφαση **2787/3 Ιουλίου 2015**, η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας έκρινε «*απαράδεκτες*» τις προσφυγές δύο πολιτών για την συνταγματικότητα του δημοψηφίσματος, καλυπτόμενη υπό την χαμαιλέοντεια προβιά της ανυπαρξίας **Συνταγματικού Δικαστηρίου**, καλύπτοντας έτσι άνομες πράξεις.

Επί του θέματος του ανυπόστατου και της αντισυνταγματικότητας των ανωτέρω Νόμων, αποτελεί καταλυτική εφαρμογή η υπ' αριθμό **14/22-10-2020 Γνωμοδότηση του Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου κυρίου Βασίλειου Χαλντούπη**, κατά την οποία: «*...με τον τρόπο δε αυτό αποσκοπείται η διασφάλιση της προστασίας των εννόμων αγαθών του ανθρώπου, που προστατεύονται από τις ανωτέρω διατάξεις, αφού ο τυπικός νόμος που έχει ως αποτέλεσμα να πλήττεται ακόμη και η ανθρώπινη αξία στο πρόσωπο του απροστάτευτου θύματος αξιοποιώνων πράξεων, τα συνταγματικά δικαιώματα-έννομα αγαθά, δεν μπορεί να κατισχύσει του Συντάγματος. Κάθε εξαίρεση, εισαγόμενη τυχόν με διάταξη κοινού νόμου...., είναι ανίσχυρη κατά το μέτρο που υπερβαίνει το κριτήριο της προστασίας συνταγματικά υπέρτερου έννομου αγαθού...».*

Εξ όλων των ανωτέρω, σαφώς προκύπτει ότι οι ανωτέρω **Νόμοι 4336/14-08-2015 και 4354/16-12-2015**, ως προς το περιεχόμενό τους, ως και κάθε ψηφισθείς νόμος, κατά παράβαση του **25^{ου} άρθρου** του Συντάγματος, **μετά το συντελεσθέν Πραξικόπημα της 05^{ης} Ιουλίου 2015**, είναι ανυπόστατοι και πλήρως αντισυνταγματικοί, άκυρες δε είναι όλες τις Κυβερνήσεις που υπέγραψαν τα Μνημόνια και τις Δανειακές συμβάσεις, και φυσικά Μνημόνια και Δανειακές συμβάσεις που υπογράφηκαν από άκυρες Κυβερνήσεις δεν έχουν ισχύ, έχουσες ως αποτέλεσμα την βίαιη μεταβολή του Πολιτεύματος σε Δικτατορία και η εφαρμογή αυτών συνιστά ευθεία προσβολή του Πολιτεύματος και του Συντάγματος και διώκεται με τις διατάξεις του εγκλήματος της «**Εσχάτης Προδοσίας**» του **134^{ου} άρθρου** του Ποινικού Κώδικα.

Έχοντας την ευθύνη των γραφομένων μας, στα πλαίσια λειτουργίας μιάς «**δικαιοκρατούμενης πολιτείας**» και σε εφαρμογή του Δικαιϊκού αξιώματος της παρακαταθήκης του αλήστου μνήμης Καθηγητού του Συνταγματικού Δικαίου **Αλέξανδρου Σβώλου** ότι: «*Η εκτέλεσις του καθήκοντος απέναντι εις τον κυρίαρχον Ελληνικόν Λαόν δεν πρέπει να έχη όρια*», απευθυνόμασθε στους πραγματικά έντιμους, επαρκείς και αδέκαστους **Ευρωπαίους Εντεταλμένους Εισαγγελείς**, επικαλούμενοι την υπέρτατη αρχή του Συντάγματος, δηλαδή την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας. Ο κυρίαρχος Λαός, ο οποίος αποτελεί το αντίβαρο έναντι του «**κράτους των δικαστών**» και του μονοπωλίου της απαξιωμένης πολιτικής τάξης, που αποτελεί μιά συμμορία μετατρέποντας το Ελληνικό Κοινοβούλιο σε ένα απέραντο χαμαιτυπείο, έχει την τελευταία λέξη στην εφαρμογή του **Συντάγματος** αφού η Δικαιοσύνη, κατά κατάλυση διά του, εκ μέρους της, σφετερισμού του Συντάγματος, επιδιώκει την προστασία των **Τραπεζών**, των **Funds** και των **Servicers**, εις βάρος της προστασίας της αξίας του ανθρώπου και ευρύτερα της αξίας του Κυρίαρχου Ελληνικού Λαού και του Έθνους, και ένεκα τούτων, ο κυρίαρχος Λαός δεν συναινεί, στην επίκληση του ονόματός του, ήτοι του ονόματος του Ελληνικού Λαού, προς

νομιμοποίηση των Δικαστικών αποφάσεων, με αποτέλεσμα να κωλύονται οι Δικαστές στην έκδοση απόφασης η όποια είναι κατά νόμον και ουσία άκυρη διότι: Δεν τεκμαίρεται ότι εκφράζει το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Δεν διασφαλίζει αποτελεσματικά την λειτουργία του Κράτους Δικαίου. Όθεν δεν μπορεί να εκδοθεί «Στο όνομα του Ελληνικού Λαού» διότι δεν πηγάζει από τον Λαό και δεν υπάρχει υπέρ αυτού και του Έθνους, όπως ορίζει το Σύνταγμα.

Εξ άλλου, βάσει της 4^{ης} παραγράφου του 93^{ου} άρθρου του Συντάγματος: **«Τα δικαστήρια υποχρεούνται να μην εφαρμόζουν νόμο που το περιεχόμενό του είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα»**, και τούτο για να αποκατασταθεί η προσβληθείσα Συνταγματική αρχή του κοινωνικού Κράτους Δικαίου, σύμφωνα με τα οριζόμενα με την, κατά την 1^η παράγραφο εδάφια α και β του 25^{ου} άρθρου του Συντάγματος, Αρχή της Τριτενέργειας και την κατά την 1^η παράγραφο εδάφιο δ του 25^{ου} άρθρου του Συντάγματος, Αρχή της Αναλογικότητας.

Να μην εφαρμόζει, η Δικαιοσύνη, νόμους που οδηγούν σε παραβίαση θεμελιωδών αρχών και θεσμών του Δημοκρατικού Πολιτεύματος, που είναι αντίθετοι με τις διατάξεις του 17^{ου} άρθρου του Συντάγματος, που προσβάλλουν το προστατευόμενο δικαίωμα της ιδιοκτησίας, ήτοι: τα εμπράγματα δικαιώματα (ΟΛΑΠ 7/1990 Δ 21.908-ΟΛΑΠ 4/1999 Δ. 21938-ΑΠ 345/1994 ΝοΒ 43.247) και όλα τα δικαιώματα περιουσιακής φύσεως και τα κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα, υποσκάπτοντας το θεμέλιο αυτού που είναι η Λαϊκή Κυριαρχία.

Οφείλεται λοιπόν να ληφθεί υπ' όψιν ότι, σύμφωνα με την 3^η παράγραφο του 120^{ου} άρθρου του Συντάγματος: **«Ο σφετερισμός, με οποιονδήποτε τρόπο της Λαϊκής Κυριαρχίας και των εξουσιών που απορρέουν από αυτή διώκεται μόλις αποκατασταθεί η νόμιμη εξουσία...»** και ότι κατά την 4^η παράγραφο του ιδίου άρθρου: **«Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία»**, διάταξη την οποία παραβιάζουν τα Δικαστήρια, δια της εκδόσεως Δικαστικών αποφάσεων που δεν εκφράζουν το κοινό περί δικαίου αίσθημα και κατά συνέπεια επικαλούμενα καταχρηστικώς το όνομα του Ελληνικού Λαού, διά του σφετερισμού της Λαϊκής Κυριαρχίας, επιχειρείται η κατάλυση θεμελιωδών αρχών και θεσμών του Πολιτεύματος, όπως ορίζονται δια του 134^{ου} άρθρου του Ποινικού Κώδικα, καθώς και η κατάλυση του Συντάγματος με την βία, με αποτέλεσμα η ενεργοποίηση του θεμελιώδους δικαιώματος και της θεμελιώδους Συνταγματικής υποχρέωσης αντίστασης, βάσει των καθηκόντων μας, όπως αυτά απορρέουν από το 120^ο Άρθρο του Συντάγματος, αλλά προπάντων βάσει του όρκου που έχουμε δώσει να τηρούμε **«πίστη στην πατρίδα»** κατά την στρατιωτική μας θητεία, καθίσταται μία υποχρέωση απολύτως νόμιμη και αναπότρεπτη ενασκήσεως Καθήκοντος, με κάθε μέσο, μέχρι αυτοθυσίας, για την προστασία του Συντάγματος, της Πατρίδας και της ελευθερίας.

Να ληφθεί υπ' όψιν ότι, η καταστολή, με οιονδήποτε τρόπο, πράξεων που απορρέουν από την ενεργοποίηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων της 4^{ης} παραγράφου του 120^{ου} του άρθρου του Συντάγματος, είναι εκ του νόμου αδύνατη, καθώς δεν υπάρχει νόμος που περιορίζει ειδικά τον τρόπο άσκησης των εν λόγω δικαιωμάτων, ούτε των μέσων αντίστασης.

Να ληφθεί υπ' όψιν ότι, σύμφωνα με το 7^ο άρθρο του Συντάγματος **«Έγκλημα δεν υπάρχει ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο, που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξης και να ορίζει τα στοιχεία της...»**, κατά δε το 1^ο άρθρο του Ποινικού Κώδικα: **«Έγκλημα δεν υπάρχει χωρίς νόμο που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξης και να ορίζει τα στοιχεία της καθώς και την επιβλητέα γι' αυτή ποινή»**, κάθε δε διάταξη, είναι τυπικά ανίσχυρη έναντι της ισχύος της 4^{ης} παραγράφου του 120^{ου} άρθρου του Θεμελιώδους Νόμου του Κράτους.

Γιά τους λόγους αυτούς:

Κάθε επιχείρηση καταστολής ή τιμωρίας άσκησης του, κατά την 4^η παράγραφο του 120^{ου} άρθρου, δικαιώματος αντίστασης με κάθε μέσο, εκ του Κυρίαρχου Λαού, ενάντια στους καταχραστές του Συντάγματος, με στόχο την τήρηση αυτού και της έννομης τάξης, είναι εκ του νόμου παράνομη.

Μπορεί βέβαια η Δικαιοσύνη, ως, κατά το 26^ο άρθρο του Συντάγματος, Όργανο Σύνταξης και Λειτουργίας της Πολιτείας, να δολοφονήσει την οικονομική μας ελευθερία, όχι όμως και την τιμή μας.

Πέραν των ανωτέρω, οφείλεται να ληφθεί υπ' όψιν ότι, το πολιτικό και νομικό καθεστώς, που κατέστησε την πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού ληξιπρόθεσμους οφειλέτες του Δημοσίου και των Τραπεζών, **δεν εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον, δεν συνιστά μορφή εξουσίας που πηγάζει από τον Λαό, δεν υπάρχει υπέρ αυτού και του Έθνους, δεν ασκείται όπως ορίζει το Σύνταγμα, δεν σέβεται την προστασία της αξίας του ανθρώπου, δεν συνάδει προς την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας και κατά συνέπεια πρέπει να απενεργοποιηθεί, η καταλυτική προς το Σύνταγμα και το Δημοκρατικό Πολίτευμα, δράσης του.**

Υπάρχουν τίμιοι Δικαστές και Εισαγγελείς, αναποφάσιστοι, δειλοί, άλλοι που δεν καταλαβαίνουν από φόβο, αλλά και διεφθαρμένοι και εκμαυλισμένοι. Επικρατούν οι διεφθαρμένοι και οι ανίκανοι και καταφέρνουν να ταυτίσουν τον θεσμό με τον φαιδρό εαυτό τους, ενεργώντας ως μίσθαρνα όργανα των **Τραπεζών**, των **Funds** και των **Servicers**, οι μεν **Δικασταί** εκδίδοντας Διαταγές Πληρωμής, κατά παράβαση των κειμένων διατάξεων, οι δε **Εισαγγελείς** να εκτελούν αυτές παριστάμενοι για να νομιμοποιήσουν το ξεσπίτωμα του Ελληνικού Λαού, προς όφελος των στρατευμάτων κατοχής που, **ως ύαινες**, λυμαίνονται έναν ολόκληρο Λαό.

Η **Ελληνική Δικαιοσύνη**, παρ' ότι έχει υπηρεσιακή και λειτουργική ανεξαρτησία από τις άλλες εξουσίες, **δεν είναι ανεξάρτητη**. Την εξάρτησή της δημιουργεί η παραθεσμική σύνδεση με την πολιτική εξουσία, η οποία έχει συμφέρον *(για να παραμείνει και να διαιωνιστεί)* να την καταστήσει υποχείριο. Την ώρα που η Δικαιοσύνη αποφασίζει να εξαρτάται από την πολιτική εξουσία, με αντάλλαγμα ένα ιδιότυπο κράτος Δικαστών και τις γκρίζες πρόνοιές του, έχει καταργήσει κάθε ανεξαρτησία της. Όλα τα υπόλοιπα **(χρηματισμός ανθρώπων της Δικαιοσύνης, παραδικαστικά κυκλώματα, σύνδεσή τους με τις επιχειρηματικές ελίτ, στημένες δίκες και αποφάσεις)**, είναι παράγωγα των εγκληματιών του λευκού κολάρου.

Οι ισχυροί του χρήματος και της εξουσίας μπορεί να περνούν απαρατήρητοι και να μην τους πιάνει το δίχτυ του νόμου! Γιατί όταν ο **Ανάχαρσις** πριν από **2.500** χρόνια παρομοίαζε τους νόμους του **Σόλωνα** με τον ιστό μιάς αράχνης παρατηρώντας εύστοχα: **«Τους μεν ασθενείς και λεπτούς των αλισκομένων καθέξιν, υπό δε των δυνατών και πλουσίων διαρραγήσασθαι»**, φαίνεται ότι είχε δίκιο. Στους αδύνατους και σε αυτούς που δεν έχουν **«στον ήλιο μοίρα»** πέφτει βαρύς ο πέλεκυς του νόμου, ενώ για εκείνους που έχουν εξουσία και χρήμα, η Δικαιοσύνη δείχνει και κατανόηση και επιείκεια.

Πάντα οι δράστες του λευκού κολάρου δεν ήταν ορατοί από τους φύλακες του νόμου. Η παραβατικότητά τους ούτε φαίνεται ούτε κραυγάζει και τα δικαστικά και εγκληματολογικά χρονικά μας, αντιμετωπίζοντας τις διατάξεις του νόμου ως κατευθυντήριες γραμμές, παρά τις κατηγορηματικές επιταγές, ένα διδάσκουν: **άλλο να κλέβεις για να ζήσεις και άλλο να κλέβεις για να πλουτίσεις!**

Σε αυτή την οπτική, υπό το πρίσμα της κριτικής εγκληματολογίας, το σύνολο του εγκληματικού φαινομένου, στην περίπτωση της εγκληματικότητας του λευκού κολάρου, η παράμετρος της εξουσίας και η κατάχρησή της αποτελούν τον εννοιολογικό της πυρήνα. Στους εγκληματίες του λευκού κολάρου μετράει το αίσθημα υπεροχής έναντι των άλλων, **ότι**

βρίσκονται πάνω από τον νόμο. Το έγκλημα του λευκού κολάρου διαθέτει πρώτου βαθμού συγγένειες με το οργανωμένο έγκλημα πρωτόγνωρης οικονομικής, κοινωνικής, πολιτικής και πολιτισμικής κρίσης στην Ελλάδα. Γίνεται, λοιπόν, εταιρικό έγκλημα, οικονομικό έγκλημα, επιχειρηματικό έγκλημα, επαγγελματικό έγκλημα, κυβερνητικό έγκλημα, κρατικό-εταιρικό έγκλημα, περιβαλλοντικό έγκλημα, οργανωσιακό έγκλημα, έγκλημα των ελίτ, έγκλημα της αφρόκρεμας, έγκλημα της κορυφής, όπου η έννοια της θεσμικής νομιμότητας έχει απωλέσει κάθε της πλεονέκτημα έναντι της παγκοσμιοποιημένης αγοράς. **Η διαφθορά είναι επίσημη και δηλωμένη.** Οι διωκτικές αρχές συνήθως δεν στρέφουν το ενδιαφέρον τους στους εγκληματίες υπεράνω πάσης υποψίας, σε ανθρώπους με μεγάλη οικονομική επιφάνεια και δυνατότητα επιρροής. Δεν φωτίζουν την δράση τους και την συμπεριφορά τους. Δεν τους θεωρούν **«πρότυπο»** για εγκληματικές επιδόσεις. Εκ προοιμίου τους εξαιρούν. Λειτουργούν πάντα με την αντίληψη και το στερεότυπο: **Μα είναι δυνατόν αυτός; Ο κύριος τάδε μπορεί να έχει κάνει ετούτο ή εκείνο;** Αλλιώς κρίνονται οι έχοντες και αλλιώς οι μη κατέχοντες χρήμα, φήμη, όνομα, εξουσία ή **«πλάτες»**.

Πόσο τυφλή όμως είναι η Δικαιοσύνη, όταν πρόκειται να κρίνει πολίτες που εγκλημάτησαν, παρέβησαν τον νόμο, αλλά ανήκουν κοινωνικά στους δράστες με το λευκό κολάρο; Η κρίση των λειτουργών της επηρεάζεται από το γεγονός ότι οι κατηγορούμενοι διαθέτουν χρήμα, μόρφωση αλλά και κοινωνική θέση που κάθε άλλο παρά προδιαθέτουν για εγκληματικές δράσεις και συμπεριφορές.

Όσο το έγκλημα εκσυγχρονίζεται, οι εγκληματίες του λευκού κολάρου αυξάνονται με ραγδαίους ρυθμούς. Όλο και περισσότερο η μόρφωση, η επαγγελματική εξειδίκευση, τίθενται στην υπηρεσία του εγκλήματος. Επιστήμονες και πολίτες πέρα και πάνω από κάθε υποψία μετέχουν στην εγκληματική δράση, και μάλιστα με όρους και προϋποθέσεις επικινδυνότητας που τρομάζουν.

Άλλωστε το οικονομικό έγκλημα που ανθεί στις ημέρες μας και αυξάνεται με ρυθμούς γεωμετρικής προόδου τελείται συνήθως από εγκληματίες του λευκού κολάρου υπεράνω πάσης υποψίας, υπό την προστασία του κρατικού οργανωμένου εγκλήματος. Πώς οι εγκληματίες αυτοί αντιμετωπίζονται συνήθως από τις διωκτικές και δικαστικές αρχές στην χώρα μας; Τί αξιολογεί περισσότερο ο Έλληνας Δικαστής όταν καλείται να αποφασίσει; Το έγκλημα ή μήπως εκείνον που το διαπράττει; Μία έρευνα που έγινε πριν από χρόνια από το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών απέδειξε ότι οι Δικαστές, σε ποσοστό **41,2%**, δίδουν σημασία στο ποιός είναι ο κατηγορούμενος, ποιά η κοινωνική του θέση, το μορφωτικό του επίπεδο και γενικότερα **στα στοιχεία που συνθέτουν την προσωπικότητά του.**

Την Χώρα, στην φυλακή των μνημονίων την οδήγησαν η **Νέα Δημοκρατία** και το **ΠΑΣΟΚ...Ο ΣΥΡΙΖΑ** που υποσχέθηκε **«απόδραση»**, απέτυχε παταγωδώς και το μόνο που κατάφερε ήταν να φορτώσει ένα ακόμη μνημόνιο στην πλάτη των Ελλήνων... Και για τα τρία καταδικαστικά για την Ελλάδα Μνημόνια, οι ευθύνες των Ευρωπαίων και Αμερικανών **«συμμάχων»** μας είναι κολοσσιαίες! Είναι οι ίδιοι που σήμερα μοιράζουν δισεκατομμύρια για να σκοτώνεται κόσμος στην Ουκρανία, αλλά δεν είχαν καμία διάθεση να βοηθήσουν, ούτε στο ελάχιστο, την Ελλάδα. Έχοντας πρόθυμους συνεργάτες στο εσωτερικό της χώρας, τους **«βάστα Γερούν»**, την οδήγησαν στην καταστροφή με μεγάλη ευχαρίστηση. Το Τρίτο Μνημόνιο που υπογράφηκε την **13^η Ιουλίου 2015** και επικυρώθηκε την **14^η Αυγούστου 2015 (Νόμος 4336/14-08-2015, ΦΕΚ Α' 94)**, ακολούθησε την πλήρη ανατροπή της συντριπτικής βούλησης ενός ολόκληρου Λαού! Το δημοψήφισμα του **ΟΧΙ** που έγινε **ΝΑΙ** μέσα σε λίγα **24ωρα**, είναι κάτι που πληγώνει ακόμη τον κόσμο και εξηγεί σε μεγάλο βαθμό την εικόνα παράδοσής του, ακόμη και σήμερα που η χώρα δείχνει να πλέει ξανά προς τα βράχια!

Είναι αδιανόητο πώς μία κυβέρνηση μπορεί αβασάνιστα να απορρίπτει το αποτέλεσμα μιας τέτοιας λαϊκής ετυμηγορίας, και πώς, συνακολούθως, άλλα κράτη και διακυβερνητικοί οργανισμοί μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες που είναι τελείως αντίθετες με αυτήν την

ετυμηγορία. Τέτοιες συμφωνίες είναι αναμφίβολα αθέμιτες και στερούνται κάθε ηθικής βάσης.

Η Χώρα έχει βάλει εγγύηση τον Εθνικό της πλούτο, και σύμφωνα με το αγγλικό Δίκαιο, αυτός δεσμεύεται. Η επιβολή του αγγλικού δικαίου λειτουργεί πάντα υπέρ του δανειστή και ποτέ υπέρ του οφειλέτη. Η Ελλάδα εγκλωβίστηκε στο αγγλικό δίκαιο των δύο πρώτων μνημονίων και υποχρεώθηκε να αποδεχθεί και το ευρωπαϊκό δίκαιο του τρίτου μνημονίου, που, κατά την κυνική ομολογία του αρχιμάγειρα της ατιμωρησίας των υπουργών, κυρίου Ευάγγελου Βενιζέλου την 12-02-2012: **«Δίνουμε το αγγλικό δίκαιο στους δανειστές μας, για να μην τους περάσει από το μυαλό ότι αργότερα έχουμε σκοπό να ξαναμειώσουμε το χρέος μας»**. Και επ' αυτής της αντεθνικής δηλώσεως, η Δικαιοσύνη τήρησε σιγή ιχθύος.

Η Δανειακή Σύμβαση (το λεγόμενο Πρώτο Μνημόνιο) που υπέγραψε η Ελλάδα και επικυρώθηκε με τον Νόμο 3845/6 Μαΐου 2010, με τις χώρες της Ευρωζώνης και με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, στην Σύμβαση Τροποποίησης αυτής, στο 4^ο άρθρο (Εφαρμοστέο Δίκαιο), έχει περιλάβει τον όρο ότι: **«4.1: Η παρούσα Σύμβαση Τροποποίησης και κάθε εξωσυμβατική αξίωση που γεννάται από ή σε σχέση με αυτή θα διέπονται και θα ερμηνεύονται σύμφωνα με το Αγγλικό δίκαιο.**

4.2: Τα Μέρη υποχρεούνται να υπαγάγουν κάθε διαφορά που ενδέχεται να προκύψει σε σχέση με τη νομιμότητα, εγκυρότητα, ερμηνεία ή εκτέλεση της παρούσας Σύμβασης Τροποποίησης στην αποκλειστική αρμοδιότητα των δικαστηρίων του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

4.4 Το Δικαιούχο Κράτος Μέλος, η Τράπεζα της Ελλάδος και το Ελληνικό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας παραιτούνται με την παρούσα αμετάκλητα και ανεπιφύλακτα από κάθε δικαίωμα ασυλίας που ήδη έχουν ή μπορεί να δικαιούνται σε σχέση με τους ίδιους και τα περιουσιακά τους στοιχεία έναντι δικαστικών ενεργειών σχετικά με την παρούσα Σύμβαση Τροποποίησης, συμπεριλαμβανομένων ενδεικτικά, από κάθε δικαίωμα ασυλίας έναντι άσκησης αγωγής, έκδοσης δικαστικής απόφασης ή άλλης διάταξης, κατάσχεσης, εκτέλεσης ή ασφαλιστικού μέτρου και έναντι κάθε εκτέλεσης ή αναγκαστικού μέτρου σε βάρος των περιουσιακών τους στοιχείων στο μέτρο που αυτό δεν απαγορεύεται από αναγκαστικό νόμο».

Ο όρος αυτός παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές του κράτους δικαίου σε όλα τα επίπεδα, τόσο του Διεθνούς όσο και του Ευρωπαϊκού αλλά και του Εθνικού δικαίου. Ο όρος, μέσα από την απειλή της εθνικής κυριαρχίας, προσβάλλει την δημοκρατική αρχή και τα πολιτικά και συνταγματικά δικαιώματα των Ελλήνων. Είναι αντίθετος σε οποιαδήποτε λογική αναλογικότητας και επί πλέον είναι ανυπόστατος, ως αντίθετος στις αρχές του Διεθνούς δικαίου που αποτελούν, για την συμβατική ελευθερία, **jus cogens «επιτακτικό δίκαιο»**.

Το Κράτος όμως για να διασφαλίσει τις λειτουργίες του και ο Λαός για να διατηρήσει την κυριαρχία του διαθέτει Δημόσια ακατάσχετη περιουσία (π.χ στρατός, δημόσια κτήρια κ.α), η οποία είναι απαραίτητη για την ικανοποίηση των λειτουργιών του (Κ. Χρυσόγονος, *Η χαμένη τιμή της Ελληνικής Δημοκρατίας*, ΝοΒ 6/2010.1358-1359). Στο μέτρο όμως και στον βαθμό που η ως άνω Σύμβαση επεκτείνεται και στην περιουσία του Δημοσίου, είναι αντισυνταγματική και αντιστρατεύεται την κυριαρχία του Λαού. Άλλωστε δεν επιτρέπεται το κράτος να επιτρέψει εκτέλεση στην ακατάσχετη Δημόσια περιουσία του (ΣτΕ 1943/1998, Α. Καϊδατζής, *Συνταγματικοί Περιορισμοί των ιδιωτικοποιήσεων*, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2006, σελ. 243).

Στο 1^ο άρθρο του Συντάγματος ορίζεται ότι: **«Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η Λαϊκή κυριαρχία»**, καθώς και ότι: **«Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από τον Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα»**. Οι διατάξεις αυτές είναι η βάση για την Δημοκρατική Αρχή, η οποία διαμορφώνεται σε ένα κανονιστικό πλαίσιο με βάση

και τα υπόλοιπα άρθρα του Συντάγματος που προσδιορίζουν το περιεχόμενό της (Κ. Μαυριάς, Συνταγματικό δίκαιο, Εκδ. Αντ. Σάκκουλα, 2002, σελ. 326), το οποίο εμψυξεί το πνεύμα της Δημοκρατικής Αρχής στο γράμμα του Συντάγματος.

Τα αμετροεπή όμως Κρατικά Όργανα, το πολιτικό προσωπικό και το βαθύ Κράτος, υπό την σύμπραξη της Δικαιοσύνης, που υλοποιούν περιεχόμενα τέτοιων Συνθηκών και φυλάκισαν την Ελλάδα σε αλληπάλληλες παγίδες Μνημονίων, χρεοκοπώντας και ξευτελίζοντας έναν ικανότατο Λαό που ζει σε μία πάμπλουτη χώρα, **στοιχειοθετούν, τουλάχιστον, με σφετερισμό της ιδιότητάς τους ως Κρατικών Οργάνων, την περίπτωση των διατάξεων του 134^{ου} άρθρου του Ποινικού Κώδικος και ουδείς νόμος θα τα αμνηστεύσει από τις ευθύνες τους.**

Υπό αυτά τα δεδομένα, όσες **Δανειακές Συμβάσεις και Μνημόνια** περιέχουν παραχωρήσεις οι οποίες, κατά τις διατάξεις της 2^{ας} παραγράφου του 36^{ου} άρθρου του Συντάγματος **«...επιβαρύνουν ατομικά τους Έλληνες, δεν ισχύουν χωρίς τυπικό νόμο που τις κυρώνει»**, κατά ρητή δε Συνταγματική πρόβλεψη, η δικαιοσύνη ισχύς αλλά και η υλοποίησή τους αρχίζει μόνο από και με νόμο που θα κυρώσει η ίδια η Βουλή.

Οι ανθελληνικές πολιτικές δυνάμεις της Χώρας, **υπό την σύμπραξη της Δικαιοσύνης**, έσυραν την Ελλάδα στα παράνομα Μνημόνια εκχώρησης της Εθνικής και οικονομικής της ανεξαρτησίας στους διεθνείς κερδοσκόπους-τοκογλύφους, υπό το πρόσχημα της **αδυναμίας δανεισμού της Χώρας από τις αγορές**. Έτσι, ενώ η χώρα έως τον **Απρίλιο του 2010** είχε πλεόνασμα προσφοράς δανεισμού, από την στιγμή που έφτασε η λήξη των **Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου**, που είχαν δοθεί στις Τράπεζες και αυτές είχαν **ρευστοποιήσει για την κάλυψη των «κόκκινων θέσέων τους» και όχι επενδύσει** για να αποπληρώσουν αυτά τα **Ομόλογα** και να βγάζουν νόμιμο κέρδος, **τότε οδηγήθηκε η Χώρα στην «κατασκευασμένη χρεοκοπία»**, για να κλέψουν τον Δημόσιο Πλούτο μας. Όμως δεν έφθανε μόνο η κάλυψη των χρεών των Τραπεζιτών σε βάρος του Δημόσιου Πλούτου, αλλά το πολιτικό Σύστημα συνεπικουρούμενο από το Διεθνές ληστρικό τοκογλυφικό κεφάλαιο και την **συμμετοχή της Δικαιοσύνης**, έβαλε στόχο και την κλοπή του Ιδιωτικού Πλούτου των Ελλήνων προσδίδοντας επί πλέον κέρδος στους Τραπεζίτες μέσω των εγγυήσεων Ομολογιών του Κράτους. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να επιβαρυνθούμε υπέρμετρα οικονομικά μέσω της αλλαγής του φορολογικού συστήματος και να καταβάλλουμε περισσότερους φόρους με αποτέλεσμα, αφού έκλεψαν από τον Έλληνα ό,τι του ανήκει, κατά τις αναφορές της Βίβλου: **«...ο οφειλέτης να είναι πάντα υπηρέτης του δανειστή...»** και κατά τον Πλούταρχο **«...οι οφειλέτες να είναι δούλοι όλων των δανειστών τους...»**.

Εξ' άλλου αυτό έχει αποδειχθεί και με την τελεσίδικη απόφαση 2343/2016 ΜΠρΑθ ότι όλο το Τραπεζικό σύστημα: **«Έπραξε δε όλα τα ανωτέρω ενώ γνώριζε την οικονομική κρίση που βίωνε ο κλάδος του συνόλου των επιχειρήσεων ήδη από το έτος 2008 και για το λόγο αυτό, μάλιστα, δημιουργήθηκαν τα ανωτέρω προγράμματα προς οικονομική τους ενίσχυση και ενώ το Δεκέμβριο του έτους 2011 οι τράπεζες είχαν λάβει συνολικά 163.000.000.000 ευρώ εγγυήσεις του Ελληνικού Δημόσιου από τα οποία το ποσό των 93.000.000.000,00 ευρώ προορίζονταν για την χορήγηση στεγαστικών δανείων και δανείων προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις με ανταγωνιστικούς όρους σύμφωνα με το Ν. 3723/09.12.2008 σε συνδυασμό με τους Ν. 3845/2010, 3872/2010 και 3965/2011»**.

Το προδοτικό Ελληνικό Κράτος, ως οργανωμένο έγκλημα, καταστρέφει μεθοδικά και ανελέητα το Έθνος των Ελλήνων! Στον πυρήνα αυτού του συστήματος βρίσκονται πάντα οι **«άνθρωποι-κλειδιά»**. Πλήρως ελεγχόμενοι, έτοιμοι να υπακούσουν χωρίς ερωτήσεις. Κρατιούνται δεμένοι όχι μόνο με χρήμα, αλλά με φόβο, με εκβιασμούς, με μυστικά που δεν επιτρέπεται να βγουν στο φως, γενόμενοι αυτουργοί και συνένοχοι στην επιβουλή της Λαϊκής εξουσίας και πραξικοπηματίες-σφετεριστές, **εχθροί του Ελληνικού κράτους, του Ελληνικού Λαού, του Ελληνικού Πολιτεύματος** ως και του Ελληνικού Συντάγματος.

Η Δικαιοσύνη δυστυχώς, αυτοκτόνησε, συμμετέχοντας σε ένα Συνταγματικό πραξικόπημα, γεγονός που προκαλεί την διέγερση του Λαού ο οποίος είναι πλέον ένα καζάνι που βράζει και πριν μας οδηγήσει στον αυτοπυρπολησμό μας, όπως συνέβη με την Δημοσιογράφο **Αύρα Βασιλική Γρηγορίου (Απόφοιτη του τμήματος Πολιτικών Επιστημών, ΕΚΠΑ)** την **Τετάρτη (30 Ιουλίου 2025)**, έξω από την **Αίγλη Ζαπτείου**, στο κέντρο της Αθήνας φωνάζοντας: **«δεν έχω να φάω»**, με τα τεκταινόμενα στους κόλπους της, η οποία δεν ασκεί ευόρκως τα καθήκοντά της, θα αναγκάσει τελικά τους πολίτες να πάρουν τον νόμο στα χέρια τους, να προβούν σε αυτοδικίες και θα είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για την κάθε σταγόνα αίματος που θα χυθεί και ας γνωρίζει ότι οι αλυσίδες με τις οποίες έχει δεμένον πισθάγκωνα τον Ελληνικό Λαό μπορεί να γίνουν οι αγχόνες της στην πλατεία Συντάγματος. **Προς αποφυγή των ανωτέρω και προς καταλογισμό των πράξεων και των παραλείψεων της Δικαιοσύνης, αιτούμεθα την παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως στην Αθήνα.**

Τα τελευταία χρόνια, **οι Έλληνες έχουν αποστραγγιστεί οικονομικά, έχουν εξουθενωθεί συναισθηματικά και ψυχολογικά και καταστραφεί** εξ' αιτίας πολιτικών που επιβλήθηκαν και ήταν προφανώς αντιλαϊκές και νεοφιλελεύθερες, με αποτέλεσμα να έχουν εξαφανισθεί και τα τελευταία ψήγματα κοινωνικού και δίκαιου κράτους, αφού η Πολιτεία αδιαφόρησε για τον κυρίαρχο, κατά το Σύνταγμα, Λαό και την φροντίδα του, αποβλέποντας στην εξουθένωσή του και στον εξαναγκασμό του να ξεπουληθεί για να επιβιώσει και, πολύ περισσότερο, να **«επιτρέψει» σε διαβρωμένα Όργανα της Πολιτείας να ξεπουλήσουν την Εθνική περιουσία.**

Το σύνολο των Ελληνικών χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων, κατά παράβαση των διατάξεων της **2^{ας} παραγράφου του 106^{ου} άρθρου** του Συντάγματος κατά το οποίο: **«Η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν επιτρέπεται να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της εθνικής οικονομίας»**, γράφουν εις τα παλαιότερα των υποδημάτων τους τις αποφάσεις των ελληνικών Δικαστηρίων, των Υπουργικών αποφάσεων και των Νόμων αμφισβητώντας ευθέως και τις διατάξεις του Συντάγματος, προς βλάβη του κοινωνικού συνόλου και ημών προσωπικά.

Αντικειμενικά, **λόγω των εκτάκτων κοινωνικοοικονομικών συνθηκών που συνέβησαν το 2010 και εντεύθεν, στην Ελλάδα διαμορφώθηκαν συνθήκες που εμπεριέχονται στην νομική διάταξη των άρθρων 288 και 388 του Αστικού Κώδικα (Απρόοπτη μεταβολή συνθηκών)**, που οφείλονται σε **«λόγους που ήταν έκτακτοι και δεν μπορούσαν να προβλεφθούν»** και αποτελούν **(αντικειμενικό κριτήριο)**. Τα θεμελιώδη περιστατικά μπορεί να αφορούν (π.χ. νομοθετική και νομισματική σταθερότητα [ΑΠ 598/1992-ΑΠ 678/1996], ο τιμάριθμος, η ειρήνη, οι συνήθεις καιρικές συνθήκες, οι συνθήκες της αγοράς).

Η μεταβολή των συνθηκών εκδηλώνεται στην πράξη υπό δυο κυρίως μορφές: Είτε **α)** ως αύξηση των προϋπολογισθέντων εξόδων παραγωγής ή προμήθειας ή εκτέλεσης της παροχής για τον οφειλέτη (π.χ λόγω αύξησης της αξίας των πρώτων υλών για την κατασκευή του πωλούμενου πράγματος), είτε **β)** ως μείωση της πραγματικής αξίας της προσδοκώμενης προσόδου από τον δανειστή, δηλαδή συνήθως της χρηματικής αντιπαροχής. Έκτακτοι νέοι λόγοι που δεν επέρχονται κατά την συνήθη πορεία των πραγμάτων, αλλά προκαλούνται από ασυνήθιστα γεγονότα, φυσικά, πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά και λοιπά (**ΑΠ 1171/2004-ΑΠ 678/1097-ΑΠ 1138/1990**) και ενδεικτικά αναφερόμενες περιστάσεις είναι, **πόλεμοι, επαναστάσεις, θεομηνίες, επιδημίες, αιφνίδια αύξηση του τιμαρίθμου, απαγόρευση εξαγωγών**, προφανώς τα **Μνημόνια και οι συνακόλουθες Δανειακές Συμβάσεις κ.λ.π.** Τα γεγονότα αυτά πρέπει να είναι, επί πλέον, απρόβλεπτα για τους συμβαλλόμενους κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης, σύμφωνα με τους κανόνες της συνήθους επιμέλειας.

Αυτό, από πολιτικοοικονομικής πλευράς, εκφράστηκε κατά τον καλύτερο τρόπο από την παραδοχή του τέως πρωθυπουργού της Ελλάδος κυρίου **Κωνσταντίνου Καραμανλή**, που δήλωσε στην **Κυριακάτικη Δημοκρατία (28-10-2023)** τα εξής: **«Η Ελλάδα στοχοποιήθηκε**

και συκοφαντήθηκε συστηματικά, ενώ της επιβλήθηκαν προγράμματα τιμωρητικού περιεχομένου, με τεράστιο κοινωνικό κόστος, που οδήγησαν την απώλεια του 30% του Α.Ε.Π. κάτι που μπορεί να συμβεί μόνο έπειτα από παρατεταμένο πόλεμο».

Για την απρόοπτη μεταβολή συνθηκών ο Τραπεζικός τομέας, με την αρωγή της **Δικαιοσύνης, είναι οι αποκλειστικά υπαίτιοι για την υπαγωγή της χώρας στα Μνημόνια.** Γιατί παρ' όλες τις διαβεβαιώσεις περί φερεγγυότητας των Τραπεζών που παρείχαν ο **Πρόεδρος και ο Γραμματέας της Ενώσεως Ελληνικών Τραπεζών** στην Βουλή των Ελλήνων, τόσο πριν την κρίση **(2008)** όσο και κατά την οικονομική κρίση της εποχής των Μνημονίων, είναι πλέον αποδεδειγμένο πλήρως, ότι οι **Τράπεζες ήταν η αχίλλειος πτέρνα της Ελλάδος.** Οι Τράπεζες, σύμφωνα με την τοποθέτηση του **Φίλιππου Σαχινίδη** (Υπ. Οικονομικών) την **27-06-2013** στην Βουλή, **λειτούργούσαν χωρίς κρατική εποπτεία από την πρώτη στιγμή που η χώρα έγινε μέλος της Οικονομικής Νομισματικής Ένωσης.** Η ανεξέλεγκτη αυτή λειτουργία, σε συνδυασμό με την παράνομη χρήση ρευστότητας που απέκτησαν μέσω των **εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου,** ήταν οι **αποκλειστικές αιτίες που οδήγησαν στην ανακεφαλαιοποίησή τους με Δημόσιους χρηματοδοτικούς πόρους, οι οποίοι επιβάρυναν τους Έλληνες πολίτες και την Εθνική οικονομία.**

Η Ελλάδα ήταν φερέγγυα χώρα γιατί για να καλύψει τις δικές της ανάγκες από τον Οκτώβριο του **2009** έως τον Απρίλιο του **2010** άντλησε από τις αγορές, μέσω μακροπρόθεσμου και βραχυπρόθεσμου δανεισμού, κεφάλαια ύψους **29.180 δις ευρώ,** που είχε ανάγκη και απέρριψε την πλεονάζουσα προσφορά δανεισμού ύψους **59,254 δις ευρώ** που της προσφέρθηκε. Άρα δεν είχε ανάγκη να αυξήσει το Δημόσιο χρέος της με πλεονάζοντα ποσά. Αντίθετα, οι Τράπεζες είχαν πρόβλημα ρευστότητας και μέσω **Νόμων, Υπουργικών αποφάσεων και Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου** έλαβαν δάνεια σε **Ομόλογα, με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου,** με σκοπό να τα διοχετεύσουν στην Αγορά για ενίσχυση της Οικονομίας με στεγαστικά και επιχειρηματικά δάνεια. Όμως οι Τράπεζες, δεν χρησιμοποίησαν το προϊόν των ρευστοποιήσεων των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου που έκαναν μέσω της **Εθνικής Κτηματικής Τράπεζας Ελλάδος (ΕΚΤΕ)** και με επιτόκια από **0,75-2,5% (Αρ. πρωτ. 2/64855/0023/24-09-2012 του Υπ. Οικονομικών)** για την παροχή δανείων, αλλά αντίθετα χρησιμοποίησαν τα χρήματα αυτά **για να καλύψουν τις «κόκκινες θέσεις»** στις οποίες είχαν οι ίδιες περιέλθει λόγω της **παράνομης δραστηριότητάς τους και κινδύνευαν τόσο αυτές όσο και οι Ευρωπαϊκές (Γαλλικές και Γερμανικές) Τράπεζες, με άμεση χρεοκοπία.**

Όπως και εμείς, κάθε πολίτης αυτής της Χώρας, **πλην των ενόχων,** αγνοούσαμε ότι λόγω **δολίων μεθοδεύσεων** οι **(4) συστημικές Τράπεζες, δημιουργούσαν μη νομιματοποιημένο χρήμα** που κατά τον **Ηλία Λεγκό, Διευθυντή Μονάδας Οικονομικής Ανάλυσης Αγορών της Τράπεζας Πειραιώς και Μέλους του Επιστημονικού Συμβουλίου της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών,** κατηγορηματικά προσδιορίζεται ως **«...παραγωγή αέρα κοπανιστού, ο οποίος στη συνέχεια βαφτίζεται χρήμα...»** και όπως καταγγέλλει ο Νομπελίστας **Maurice Allais:** **«...Η σημερινή δημιουργία χρήματος από το τίποτα γίνεται από το τραπεζικό σύστημα και είναι πανομοιότυπη με την δημιουργία χρήματος από τους παραχαράκτες...»** και ενώ ο καθ' ένας μας νόμιζε ότι συναλλασσόταν με έναν **αξιόπιστο και αξιόχρεο αντισυμβαλλόμενο,** οι Τράπεζες καταστρατηγώντας τα όρια που καταχώριζε η Πράξη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε (ΠΔ/ΤΕ 2560/01-04-2005, ΦΕΚ 88Α/18-04-2005) και ήταν ο δεσμευτικός νόμος του Κράτους που καθόριζε τον **δείκτη ρευστών διαθεσίμων στο 20%** και επέτρεπε στις Τράπεζες να δανείζουν **μόνο μέχρι το 80%** των καταθέσεων σε αυτές, **οι Τράπεζες δάνειζαν πέραν αυτού του ορίου και έφθασαν μέχρι 160% - 170% και επάνω με αποτέλεσμα την 16-02-2009,** ημερομηνία ίδρυσης του Ταμείου Εγγύησης Καταθέσεων και Εγγυήσεων (**ΤΕΚΕ**), ήτοι νομικού προσώπου που

ιδρύθηκε με τον **Νόμο 3746/16-02-2009 (ΦΕΚ 27Α)** ως φορέας διαχείρισης του συστήματος εγγύησης των τραπεζικών καταθέσεων και επενδυτικών υπηρεσιών, **να επέλθει στην Ελλάδα ο συστημικός κίνδυνος της χρηματοπιστωτικής αστάθειας.**

Αυτή η **δόλια και παράνομη δράση των Τραπεζών** είχε σαν αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένας **παράνομος μηχανισμός Δημοσίου χρέους μέσω των εγγυήσεων του Ελληνικού Δημοσίου**, που επιβάρυνε και επιβαρύνει ακόμη όλους τους Έλληνες πολίτες με φόρους και η **ευθύνη για όλα τα κακά έπεσε στους δανειολήπτες**, (που μειώθηκε-χάθηκε η δουλειά μας από την ύφεση), και όχι στους Τραπεζίτες που δρούσαν ανεξέλεγκτα από το **2005**, αφού **δάνειζαν δολίως (Άμεσος Δόλος) μη νόμιμο χρήμα, που δεν υφίστατο ως κατάθεση.** Η άμεση αυτή ανάγκη, που αφορούσε το Τραπεζικό Σύστημα να καλύψει τις ελλείψεις του, για να μην επέλθει η κατάρρευσή του και χάσουν οι καταθέτες τις καταθέσεις τους, οδήγησε το πολιτικό σύστημα, με την συνευθύνη των ανέλεγκτων απατεώνων χρυσοκάνθαρων Τραπεζιτών και την **συμμετοχή της Δικαιοσύνης, στην αφαίμαξη της Εθνικής μας Οικονομίας.**

Όμως οι Τράπεζες, από την αρχή της κρίσης στηρίχθηκαν εις βάρος μας και εις βάρος του Ελληνικού Λαού, όπως ομολόγησε και ο ίδιος ο Πρόεδρος του **Eurogroup Γερούν Νταϊσεμπλούμ**, ενώπιον της **Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων της Ευρωβουλής**, απαντώντας στην ερώτηση του Ευρωβουλευτή κυρίου **Νίκου Χουντή**, κατά πόσο συμφωνεί με τον **Ολι Ρεν** ότι: **«το πρώτο πρόγραμμα της Ελλάδος έγινε για να στηριχθούν οι Τράπεζες»**, παραδεχόμενος την **09-11-2017** τα εξής: **«Στην αρχή της κρίσης σε όλες τις χώρες το μεγαλύτερο πρόβλημα ήταν οι Τράπεζες. Ο κόσμος που λέει ότι όλα έγιναν για τις τράπεζες έχει κάποιο δίκιο. Είχαμε τραπεζική κρίση, δημοσιονομική κρίση και χρησιμοποιήσαμε πολλά από τα χρήματα του φορολογούμενου, με λάθος τρόπο κατά την γνώμη μου, για να σώσουμε τις Τράπεζες και ο κόσμος που επέκρινε τα πρώτα χρόνια λέγοντας, πως όλα έγιναν για τις Τράπεζες έχει κάποιο δίκιο».**

Παρ' όλα αυτά, οι **Τράπεζες**, τα **Funds** και οι **Servicers**, καταχρηστικά και παράνομα προχωρούν μονομερώς στην έκδοση Εκθέσεων Αναγκαστικής Κατάσχεσης Ακίνητης Περιουσίας των Ελλήνων και σε παραγγελίες με επιταγή προς πληρωμή αν και **οι υποτιθέμενες χρεωστικές δανειακές συμβάσεις των Ελλήνων πολιτών έχουν εξοφληθεί ολοσχερώς.**

Τονίζεται διά της παρούσης **Αναφοράς-Καταγγελίας** μας ότι **οι Τράπεζες έχουν εξοφληθεί ολοσχερώς, για όλα τα κόκκινα δάνειά τους και για κάθε υποτιθέμενη οφειλή, ληξιπρόθεσμη ή μη, από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και επομένως δεν δικαιούνται να ζητούν να εισπραχθεί, για δεύτερη φορά, η ίδια εν λόγω οφειλή, προς όφελος αλλοδαπών «εταιρειών κουφάρια».**

Το δικαίωμα αυτό το έχει μόνο το **Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας** το οποίο έχει και την ενεργητική νομιμοποίηση να ζητήσει το ποσό της οφειλής αφού σε αυτό οφείλονται τα ανωτέρω προϊόντα και όχι στις **Τράπεζες**, στα **Funds** και στους **Servicers** και στην κάθε αλλοδαπή εταιρεία, δεδομένου ότι, κατά το ισχύον νομοθετικό καθεστώς, **στους σκοπούς του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας εντάσσονται:**

- 1^{ον}** η παροχή κεφαλαιακής ενίσχυσης στα **«πιστωτικά ιδρύματα»**,
- 2^{ον}** η παρακολούθηση και αξιολόγηση αυτών, διασφαλίζοντας την επιχειρησιακή τους αυτονομία και
- 3^{ον}** η διευκόλυνση διαχείρισης των μη εξυπηρετούμενων δανείων των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Όθεν, την στιγμή κατά την οποία το **Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας παρέσχε κεφαλαιακή ενίσχυση στα «πιστωτικά ιδρύματα»** καλύπτοντας τα ποσά των μη εξυπηρετούμενων δανείων τους, **τεκμαίρεται ότι τα κόκκινα δάνεια και η οποιαδήποτε οφειλή, εξοφλήθηκαν ολοσχερώς υπ' αυτού και αυτό και μόνον αυτό δικαιούται να τα απαιτήσει.**

Πέραν των ανωτέρω ιστορουμένων, επί της παροχής της κεφαλαιακής ενίσχυσης των **303.638.100.00 δις ευρώ** που εγγυήθηκε το Ελληνικό Δημόσιο για λογαριασμό των Τραπεζών, **έχουμε απαράγραπτο ατομικό δικαίωμα, ως πολίτες αυτής της Χώρας, επί της Δημόσιας περιουσίας (ορυκτός πλούτος, υποδομές κ.λ.π),** της οποίας ερήμην μας παραχωρήθηκε το δικαίωμά μας αυτό προς τις Τράπεζες και σαφώς προκύπτει ότι έχουμε καταβάλλει υπέρμετρα και δυσανάλογα ποσά για την εξόφληση της παραπάνω απαίτησης, ήτοι:

α. διά της παροχής της κεφαλαιακής ενίσχυσης προς τις Τράπεζες, έχουμε καταβάλλει όλο το αρχικό κεφάλαιο.

β. έχουμε υπέρμετρους άμεσους και έμμεσους φόρους από το **2010** και μετά.

γ. έχουν παραχωρηθεί ατομικά, εμπράγματα, περιουσιακά δικαιώματά μας επί της Δημόσιας περιουσίας, ερήμην μας, που η οικονομική τους αποτίμηση κατ' έτος και κατ' Έλληνα πολίτη, **ξεπερνά τα 200.000 ευρώ**, προς το σύνολο των πιστωτικών ιδρυμάτων **επί σκοπώ της διασώσεώς τους από την χρεοκοπία τους και την κατάρρευσή τους. Οι απαιτήσεις των Τραπεζών είναι παράνομες, καταχρηστικές και τοκογλυφικές γιατί έχουν λάβει επί πλέον, εκ των καταβληθέντων κατωτέρω, δια μέσου Νόμων, Υπουργικών και Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου, τα αναλογούντα ποσά:**

Νόμος 3723 9-12-2008 (άρθρα 2, 3, 4, 5) ΦΕΚ 250 ^Α /9-12-2008	23 δις
Νόμος 3845/6-5-2010 (άρθρο 4 # 8) ΦΕΚ 65 ^Α /6-5-2-2010	15 δις
Νόμος 3864/21-7-2010 (άρθρο 3 # 1)	10 δις
Νόμος 3872/3-9-2010 (άρθρο 7) ΦΕΚ 148 ^Α /3-9-2010	25 δις
Νόμος 3965/18-5-2011 (άρθρο 19 # 1) ΦΕΚ 113 ^Α /18-5-2011	30 δις
Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου ΦΕΚ 203 ^Α /14-9-2011	30 δις
Νόμος 4031/9-12-2011 (άρθρα 1 , 2) ΦΕΚ 256 ^Α /9-12-2011	60 δις
Νόμος 4056/12-3-2012 (άρθρο 21 # 1) ΦΕΚ 52 ^Α /12-3-2012	30 δις
Νόμος 4079/19-9-2012 (άρθρο 1 # 1) ΦΕΚ 94 ^Α /14-9-2012	40 δις
Νόμος 3297/24-12-2013 ΦΕΚ Β εδόθησαν στην Τράπεζα Πειραιώς	3.572.100.000
Νόμος 3319/27-12-2013 ΦΕΚ Β εδόθησαν στην Τράπεζα Alpha Bank	3.609.000.000
Νόμος 3356/30-12-2013 ΦΕΚ Β εδόθησαν στην Εθνική Τρ. Ελλάδος	4.107.700.000
Με τον αυτό νόμο εδόθησαν ως δανεισμό στην Ε. Τ. Ε.	70.000.000
Νόμος 3379/31-12-2013 ΦΕΚ Β εδόθησαν στην Eurobank	4.280.000.000
Νόμος 4334 ΦΕΚ 80 ^Α /16-07-2015	25 δις

=====

ΣΥΝΟΛΟΝ 303.638.100.000

Τα δισεκατομμύρια των ανακεφαλαιοποιήσεων από το αίμα του Ελληνικού Λαού που ενθυλακώθηκαν από τους ημέτερους της εκάστοτε κυβέρνησης, εις βάρος του γενικού συμφέροντος, του Δημοσίου χρέους και του ελλείματος, ήτοι προς βλάβη της Εθνικής Οικονομίας της Ελλάδος και της περιουσίας των Ελλήνων πολιτών, διαπράχθηκε το, **κατά του Έθνους, το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας**, όπερ, ως έχοντες ως πολίτες, υποχρέωση κατά τις διατάξεις του **40^{ου} Άρθρου** του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, **καταγγέλλουμε τους διαπράξαντες τα ανωτέρω αδικήματα**, ενώπιον της **Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως στην Αθήνα**, αναμένοντας τις, κατά τις διατάξεις του **Άρθρου 39** του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ενέργειές της.

Αυταπόδεικτη καθίσταται πλέον η, εκ μέρους των κατ' επίφαση **«Πιστωτικών Ιδρυμάτων»**, σύσταση συμμορίας και εγκληματικής οργανώσεως εις βάρος του κοινωνικού συνόλου, του Ελληνικού κράτους και ημών προσωπικώς, τα οποία δρουν ανεξέλεγκτα ως κερδοσκόποι και ως τοκογλύφοι, **υπό την ανοχή και συνενοχή της Δικαιοσύνης**, κατά παράβαση των διατάξεων του **404^{ου} άρθρου** του Ποινικού Κώδικα, **αλλά**

και σε νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, Νόμος 4557/2018, όπως ο τελευταίος ισχύει (κατόπιν τροποποίησης με τον Νόμο 4816/2021, ο οποίος ενσωμάτωσε την οδηγία ΕΕ 1673/2018).

Έπειτα από το βεβαιωμένο οικονομικό έγκλημα, όπως αυτό προσδιορίστηκε με σαφήνεια ανωτέρω και βάσει των ανωτέρω λεπτομερώς παρατιθέμενων στοιχείων, **προκύπτει με μαθηματικό βέβαιο τρόπο, ότι οι συστημικές Τράπεζες, έχουν υπεξαιρέσει τα χρήματα από την Εθνική Οικονομία και από τους Έλληνες πολίτες και από εμάς τους ίδιους.** Τα στοιχεία αυτά αποδεικνύουν, κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, το οικονομικό έγκλημα που διέπραξαν οι Τράπεζες εις βάρος της Εθνικής Οικονομίας αλλά και ημών προσωπικά ως πολιτών και βαρέως φορολογούμενων.

Από την ύφεση και την κακή οικονομική κατάσταση μειώθηκαν και τα εισοδήματά μας που δεν αρκούν πλέον ούτε για την διατροφή μας, με την πληρωμή δε των πάσης φύσεως άδικων φόρων που επιβλήθηκαν περαιτέρω (*αύξηση ΦΠΑ 24%, χαράτσι ΔΕΗ, Εισφορά επαγγελματιών, φόρος αλληλεγγύης, την μείωση του Δημόσιου τομέα, κ.λ.π*), συγκεντρώθηκαν τα χρήματα που δόθηκαν στις Τράπεζες, και ενώ οι Τράπεζες έλαβαν αυτά τα χρηματικά ποσά, αν και η μετοχική τους αξία δεν ξεπερνούσε το 8 δις, **άρα θα έπρεπε το Δημόσιο να έχει τον έλεγχό τους, τα κεφάλαια διασπαθίστηκαν. Η Συνταγματική όμως επιταγή της Κοινωνικής Δικαιοσύνης επιβάλλει να γίνει αναγκαίος έλεγχος προκειμένου να διερευνηθεί γιατί δημιουργήθηκαν ελλείμματα σε αυτές και σε ποιούς δόθηκαν θαλασσοδάνεια.**

Επί πλέον τονίζεται ότι, αποκλειστικοί υπεύθυνοι της οικονομικής αδυναμίας όλων των Ελλήνων πολιτών, είναι οι ίδιες Τράπεζες και οι διαχειριστές της εξουσίας, που έθεσαν σε εφαρμογή την απάτη να φορτώσουν με ένα τεράστιο ψευδές χρέος ολόκληρο τον Ελληνικό Λαό, ώστε μη δυνάμενοι όλοι να αποπληρώσουμε πλέον αυτό το επαχθές χρέος, να μας αρπάξουν τόσο την κρατική περιουσία, της οποίας όλοι μας εξ αδιαιρέτου είμαστε ιδιοκτήτες, όσο και την ιδιωτική μας τοιαύτη, δηλαδή τα κινητά και ακίνητά μας, ούτως ώστε να οδηγήσουν έναν έκαστον των πολιτών στην σημερινή οδυνηρή οικονομική κατάσταση και τούτο διότι:

Επί ανώνυμης εταιρίας, τα μέλη του **Δ.Σ.** δεν έχουν μεν προσωπική ευθύνη για τις υποχρεώσεις της εταιρίας, είναι όμως δυνατή η ευθύνη των μελών του **Δ.Σ.** της **Α.Ε.** προσωπικά από αδικοπραξία κατά το **914^ο άρθρο** του Αστικού Κώδικα, δηλαδή η αρχή της μη ευθύνης των διοικούντων **Α.Ε.**, **δεν ισχύει όταν υπάρχει πταίσμα αυτών από αδικοπραξία**, βάσει των γενικών αρχών του Αστικού Κώδικα, οπότε στοιχειοθετείται σχετική ευθύνη τους, όπως εν προκειμένω, (*ΕφΠατρών 769/2007-ΕφΠειρ 375/2003-ΠΠρΣύρου 94/2003-ΕφΑθ 6286/2000-ΕφΑθ 5365/1992*).

Βάσει των ανωτέρω δεδομένων, ευλόγως δίδεται το δικαίωμα σε κάθε πολίτη να στραφεί, τόσο ποινικώς όσο και αστικώς, εναντίον οιοδήποτε του προξένησε, προξενεί και θα του προξενήσει μελλοντικώς βλάβη ή και ζημία, με την άμεση ή και την έμμεση συμμετοχή του, στην εις βάρος του συντελούμενη απάτη, αφού οι Τράπεζες εγνώριζαν ότι, εξ αιτίας της απάτης με την οποία δημιουργείται ψεύτικο χρέος και με δικαιολογία αυτό, μεταβιβάζεται η κρατική περιουσία σε τρίτους βλάπτοντας έτσι το Κράτος και εμάς ως φορολογούμενους πολίτες.

ΒΑΣΕΙ των άρθρων 36 και 40 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, 45, 46, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, και 371 του Ποινικού Κωδικα, καταγγέλλουμε, καταμηνύουμε την Δικαιοσύνη, ενώπιον της Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως, για συνέργεια σε εσχάτη προδοσία και για απόπειρα καθώς, προκειμένου να νομιμοποιήσει την προδοσία και την κατοχή της Χώρας από ξένες εχθρικές τοκογλυφικές δυνάμεις, και εφαρμόζοντας τις προδοτικές διατάξεις της 1^{ης}, 2^{ης} και 3^{ης} Δανειακής Σύμβασης, συνεχίζει ενσυνείδητα, κακουργηματικά και με δόλο να αποσιωπά, να συγκαλύπτει και να υποθάλπει την διαρκή διάπραξη και εγκαθίδρυση της Εσχάτης Προδοσίας, κατά κοινή δράση και με την ενεργό συμμετοχή και συνεργασία στην εκτέλεση της πράξης, κατά τις διατάξεις του 134^{ου} άρθρου του Ποινικού Κώδικα, δεδομένου ότι η Εσχάτη Προδοσία είναι Διαρκές

Κακούργημα (684/1975 Ολ ΑΠ), καταδικάζοντας έτσι την Ελλάδα σε μια ουσιαστική και διαρκή κατάσταση Κατοχής και τον Λαό σε έναν αργό βασανιστικό, βιολογικό, ηθικό και εθνικό θάνατο, εφαρμόζοντας το εγκληματικό σχέδιο που στήθηκε εις βάρος της Χώρας, από εσωτερικούς καταχραστές και εξωτερικούς εγκληματίες σκιωδών κέντρων κατακτητών, που, τα κατά το **26^ο άρθρο** του Συντάγματος Όργανα Λειτουργίας της Πολιτείας, ως **εκτροπείς της μορφής του πολιτεύματος και ολετήρες του Έθνους μας**, διά της παραλείψεως οφειλομένων νομίμων ενεργειών των, κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της διαφάνειας ή κατά κατάχρηση εξουσίας, με βία κατέλυσαν, μετέβαλαν, αλλοίωσαν, το Δημοκρατικό Πολίτευμα που στηρίζεται στην Λαϊκή κυριαρχία και καταστρατηγήσαντα τις θεμελιώδεις αρχές και τους θεσμούς, διέπραξαν, κατά συναυτουργία, **το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας** του **134^{ου} άρθρου** του Ποινικού Κώδικα, καταργώντας κάθε έννοια **Εθνικής Κυριαρχίας** και τούτο διότι, ένα έκαστο τούτων, κατά το μέρος της ευθύνης που του αναλογεί και άπαντα προφανώς συλλογικώς δρώντα, προέβησαν στην έγκριση της αλλοίωσης του Δημοψηφιστικού αποτελέσματος και του δικαιώματος του Λαού να διατυπώνει την, διά του Δημοψηφίσματος, βούλησή του και με πρόθεση προκάλεσαν την παραγωγή απατηλής έκβασης της εκλογής διά της αποδοχής της νοθεύσεως του γνησίου εκλογικού αποτελέσματος του Δημοψηφίσματος της **05^{ης} Ιουλίου 2015**.

Όθεν, υπό τα όσα μας υπαγορεύει το εσωτερικό μας όραμα για το αύριο του Έθνους μας, ακούγοντας την φωνή της συνειδήσεώς μας, έχοντας κατά νου την διαχρονική επιταγή του Δικαίου ότι: **«Και οι κρίνοντες κρίνονται»** και βάσει της διδαχής του αειμνήστου Αντισταγγελέως του Αρείου Πάγου Γεωργίου Χοϊδά ότι: **«αι πράξεις των δημοσίων Αρχών και ιδιαίτατα αι υπό της δικαστικής εξουσίας προερχόμεναι εισί του κοινού κτήμα και εις την κοινήν κρίσιν υπόκεινται»**, νομιμοποιούμεθα, ως Έλληνες το γένος και ως ο **κυρίαρχος Λαός**, να προβούμε στην επίκριση όχι μόνον των Δικαστικών αποφάσεων αλλά και στην πλημμελή άσκηση των καθηκόντων της Δικαστικής Λειτουργίας έναντι ημών ως ενεργών κυττάρων του Έθνους, διότι η Δικαιοσύνη την εξουσία της την αντλεί από τον Λαό και, ως τρίτος πυλώνας Λειτουργίας της Πολιτείας, έχει εκχωρήσει παρανόμως την εξουσία της στην Νομοθετική και Εκτελεστική Λειτουργία προς βλάβη του Δημοσίου συμφέροντος, **με συνέπεια την κατάλυση του Συντάγματος και την ανατροπή του Πολιτεύματος, διαπράττοντας το έγκλημα της έσχατης προδοσίας**.

Υπό τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, βάσει των εγκύρων απόψεων εγκρίτων νομικών, ως του Επίτιμου Προέδρου του Αρείου Πάγου κ. **Βασιλείου Νικόπουλου**, όπως διατυπώνονται στο πνευματικό του δημιούργημα **«Αγαπημένο μου Σύνταγμα»**, τόσο για τα αρμόδια Όργανα του Κράτους όσο και για τους Έλληνες πολίτες, **«η υποχρέωση σεβασμού στο Σύνταγμα είναι νομική και όχι ηθική ή κοινωνική υποχρέωση»** (σελίς 349).

Επομένως, είναι φυσικό το ίδιο το Σύνταγμα να ενδιαφέρεται για την **«αυτοσυντήρησή του»** από παραβιάσεις, καταδολιεύσεις ή επαπειλούμενες καταλύσεις και ανατροπές της Συνταγματικής τάξης και για τους λόγους αυτούς η προστασία και η υπεράσπιση της Συνταγματικής νομιμότητας βαρύνει πρωταρχικά τους πολίτες, οι οποίοι καλούνται να το υπερασπιστούν όταν απειλείται με κατάλυση.

Με βάση την ανωτέρω νομική μας υποχρέωση και κατ' εφαρμογή των διατάξεων των **άρθρων 134 έως και 137** του Ποινικού Κώδικα, **υποβάλλουμε**, ενώπιον της **Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως**, την παρούσα διά της οποίας δεν επιδιώκουμε μόνο την δίωξη και τον ποινικό κολασμό αυτών που αλλοίωσαν και αδρανοποίησαν Θεμελιώδεις Θεσμούς **καταλύοντας** το Δημοκρατικό πολίτευμα της Χώρας, αυτών που καθυπόταξαν το Έθνος των Ελλήνων σε ξένα συμφέροντα αλλά, ακολουθώντας την ηθική της ευθύνης, **συνηγορούμε ενεργητικά υπέρ των δικαίων του Ελληνικού Λαού και της ελευθερίας της Πατρίδας μας και στρεφόμεθα κατά των συγκεκριμένων ανωτέρω δραστών**.

Εγκαλούμε τους ανωτέρω, κατά τις διατάξεις του Συντάγματος, για πλήθος εγκλημάτων αυτεπαγγέλτως διωκομένων που τελέσθησαν και τελούνται εκ μέρους των ως σφετεριστών

του Συντάγματος, τόσο της Νομοθετικής όσον και της Εκτελεστικής αλλά και της Δικαστικής Εξουσίας **δρώντας κατά παράβαση των Συνταγματικών κανόνων που δεσμεύουν αυτούς.**

Εγκαλούμε τους ανωτέρω ως παράγοντες αποσταθεροποίησης και εκτροπείς της μορφής του πολιτεύματος, διότι διά της παραλείψεως οφειλομένων νομίμων ενεργειών των και κατά κατάχρηση εξουσίας, διαπράττουν κατ' εξακολούθηση εγκλήματα, κακουργηματικής μορφής, που κατά την αξιολόγησή μας διαπιστώνουμε ότι τελούνται εις βάρος μας, ως Ελλήνων πολιτών αλλά και εις βάρος ολόκληρου του Ελληνικού Έθνους με σκοπό τον Εθνικό του ακρωτηριασμό.

Ως κυρίαρχος Λαός, προκειμένου να εμπεδώσουμε την νομική βάση της παρούσης προβάσεώς μας ως προς το διαπραττόμενο συνεχές και ενεστώδες έγκλημα της κατάλυσης του Καταστατικού Χάρτη Οργάνωσης και Λειτουργίας της Πολιτείας, απευθύνουμε το εύλογο ερώτημα προς τον τρίτο πυλώνα λειτουργίας αυτής: «η Δικαιοσύνη τι θεωρεί Σύνταγμα»; «Σύνταγμα; Τι πάει να πει Σύνταγμα; Σύνταγμα είναι ό,τι πει ο Άρειος Πάγος ότι είναι Σύνταγμα!», ιστορεί επικριτικά ο Κώστας Μπέης στο έργο του «Η Ελλάδα που αγάπησα, η Ελλάδα της χρεοκοπίας» (σελ. 203).

Τον 19^ο αιώνα ο Ν. Ι. Σαρίπολος στην Πραγματεία Συνταγματικού Δικαίου έγγραφει: **«...νομίζομεν δε ότι και την άγρυπνον τούτην του έθνους φρουρά προκαλεί το 107 του ημέτερου συντάγματος άρθρο, διότι άλλως ουδεμίαν καθ' ημάς ήθελον έχει έννοια αι λέξεις αυτού η τήρησις του συντάγματος αφιερούται εις τον πατριωτισμό των Ελλήνων».**

Από το γράμμα της διάταξης της 4^{ης} παραγράφου του 120^{ου} άρθρου προκύπτει ότι βασικές προϋποθέσεις άσκησης του δικαιώματος αντίστασης είναι: α) η κατάλυση του Συντάγματος, β) η δια της βίας κατάλυση, γ) η αντίσταση σε όποιον επιχειρεί να καταλύσει το Σύνταγμα και περιέχει αυτήν ακριβώς την εγγύηση τήρησης του Συντάγματος, για την οποία μιλούσε ο Σαρίπολος, προβλέποντας ότι: **«η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον Πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιοσδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με την βία».**

Το κατά το Σύνταγμα δικαίωμα αντίστασης, αποτελεί το έσχατο και αποτελεσματικό όριο κατά των συνεπειών των επαχθών αντισυνταγματικών Μνημονίων, όταν πλέον οι υπόλοιπες προληπτικές και κατασταλτικές εγγυήσεις εφαρμογής του δεν επαρκούν για την διατήρηση της Συνταγματικής νομιμότητας και της Εθνικής κυριαρχίας, δικαίωμα που προβλέπεται και στην **Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (1948)** των Ηνωμένων Εθνών στο προοίμιο της οποίας ορίζεται ότι: **«έχει ουσιαστική σημασία να προστατεύονται τα ανθρώπινα δικαιώματα από ένα καθεστώς δικαίου, ώστε ο άνθρωπος να μην αναγκάζεται να προσφεύγει, ως έσχατο καταφύγιο, στην εξέγερση κατά της τυραννίας και της καταπίεσης...»**

Με τον όρο Σύνταγμα, ο νομοθέτης αναφέρεται στο **«ουσιαστικό»** Σύνταγμα, το οποίο ταυτίζεται με το Πολίτευμα και αποτελεί το σύνολο των κανόνων δικαίου που ανάγονται στον σχηματισμό, στην οργάνωση και την άσκηση της Κρατικής εξουσίας και όταν παραβιάζεται μία διάταξή του, εφ' όσον οι προληπτικές και κατασταλτικές εγγυήσεις εφαρμογής του δεν είναι σε θέση να αποκαταστήσουν την Συνταγματική νομιμότητα, **τότε υπάρχει κατάλυση του Συντάγματος.**

Τι σημαίνει όμως κατάλυση του Συντάγματος; Η έννοια της καταλύσεως του Συντάγματος αφορά τις βαρύτατες εκείνες προσβολές που θέτουν εν κινδύνω την ίδια την υπόστασή του, όταν δηλαδή έχει επέλθει η άμεση ή η έμμεση κατάλυση του Πολιτεύματος που εκδηλώνεται με την προσβολή της μορφής του ή μίας από τις οργανωτικές του βάσεις.

Η ρήτρα του **ακροτελεύτιου άρθρου** του Συντάγματος: **«Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων...»**, θεμελιώνει και νομιμοποιεί **«δικαίωμα αντίστασης»**, της οποίας η ηθική, η πολιτική, η κοινωνική και η συμβολική

αποτελεσματικότητα, στο επίπεδο του δικαίου, έχει παίξει καθοριστικό ρόλο στους αγώνες του Ελληνικού Λαού και στην προσπάθειά του για την επανάκτηση της Συντακτικής εξουσίας του. Αποτέλεσε το τυπικό υπόβαθρο της αντίστασης των πολιτών σε απόπειρες κατάλυσης του Συντάγματος. Έχει υπάρξει το έρεισμα της αντίστασης των πολιτών αυτής της Χώρας σε περιόδους αμφισβήτησης της Συνταγματικής νομιμότητας και υπήρξε ο θεμέλιος λίθος του δικαιώματος και του καθήκοντος, ο δεσμευτικός δε αυτός κανόνας αποτελεί την συνεχή υπόμνηση προς τον Λαό της κυρίαρχης εξουσίας του, την οποία νομιμοποιείται να αποκαταστήσει.

Καμία άλλη δύναμη, κανένα στοιχείο δεν είναι ικανό να προστατεύσει και να διασφαλίσει την τήρηση του Συντάγματος, από τον πατριωτισμό των Ελλήνων, πατριωτισμός δε είναι η ουσιαστική αγάπη του πολίτη προς την Πατρίδα του. Να έχεις δηλαδή αγάπη μέχρι θυσίας σου και το Σύνταγμα απευθύνεται στην συνείδηση των Ελλήνων, εν ονόματι δε του πατριωτισμού υποχρεώνει όλους ανεξαιρέτως τους Έλληνες σε αντίσταση κατά των σφετεριστών της Λαϊκής κυριαρχίας και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας αφού με αυτόν συντηρείται το Συνταγματικό Πολίτευμα και εμψυχώνεται και δικαιολογείται η πολιτική κυριαρχία του Λαού.

Ο πατριωτισμός έδωσε το μεγαλείο του ονόματος στον Έλληνα. Ο πατριωτισμός παρακολούθησε πάντοτε και παντού κατά πόδα αυτόν. Ο πατριωτισμός ανέδειξε αυτόν εκ δούλου ελεύθερον. Στον πατριωτισμό επομένως του Έλληνα έκρινε εύλογο ο νομοθέτης να αναθέσει το πολυτιμότερο αγαθό του Συντάγματος.

Η αντίσταση, ως πράξη άρνησης του εκφυλισμού της Δημοκρατίας, συναρτάται με την τήρηση, την εφαρμογή και την προστασία του Συντάγματος και αφορά την ύπαρξη των θεμελίων του ταυτίζεται δε με την προστασία του Πολιτεύματος η εκπλήρωση της οποίας ανατίθεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων ως φορέα δύναμης που αναλαμβάνει να υπερασπιστεί το Συνταγματικό Πολίτευμα από δυνάμεις που απειλούν την υπόστασή του και επιδιώκουν την κατάλυσή του. Η αντίσταση γεννιέται όταν το Δίκαιο και η νομιμότητα καταργούνται, όταν δημιουργηθεί κενό δικαίου, είτε διότι η ισχύουσα νομιμότητα έχει ανατραπεί και εγκαθίσταται καθεστώς αυθαιρεσίας ή τυραννίας, είτε διότι μία νέα **«νομιμότητα» επιδιώκει να επιβληθεί μέσα από μία κατάσταση ανομίας και γυμνής βίας.**

Η αξία άλλωστε, που πρώτη από όλες είναι πίο σημαντική για τον Συνταγματικό πατριωτισμό του Λαού, είναι η κυριαρχία και η αυτονομία του, γεγονός που αναδεικνύει την σημασία και την νομική έκταση του δικαιώματος αντίστασης το οποίο επηρεάζεται και επιβεβαιώνεται με τρόπο αναμφίβολο και από την δεύτερη φράση της διατάξεως του ίδιου άρθρου: **«...που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία»,** ρητή διαταγή που καθιερώνει δικαίωμα και καθήκον αντίστασης εναντίον οποιουδήποτε επιχειρήσει να καταλύσει το Σύνταγμα με οποιονδήποτε τρόπο μορφή βίας, που μπορεί να συντελεστεί είτε από τον Κρατικό καταναγκασμό ή εκ μέρους υπερεθνικών Οργάνων ή από Όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η κατάλυσή του βέβαια μπορεί να επέλθει με επανάσταση ή πραξικόπημα ή να εκδηλωθεί με την αδυναμία λειτουργίας του ή με την εξουδετέρωση ή την παράλυση μίας από τις οργανωτικές βάσεις του, οπότε διασαλεύεται η Συνταγματική τάξη στο σύνολό της και επέρχεται η **«πραγματική απώλεια της ισχύος του και ο εκμηδενισμός της αποτελεσματικότητός του»** η οποία χάνεται αφού η παραβίαση των επιταγών του συντρέχει με την αδυναμία καθολικής ή μερικής εφαρμογής τους και επέλευσης των προβλεπόμενων κυρώσεων. Οι κυρώσεις δε για τους Συνταγματικούς κανόνες ταυτίζονται με τις εγγυήσεις τηρήσεώς τους. Για τον λόγο αυτό και η απώλεια ισχύος του Συντάγματος διαπιστώνεται με την αδυναμία λειτουργίας των προληπτικών και κατασταλτικών εγγυήσεων τηρήσεώς του, με την ευθύνη τήρησης των οποίων βαρύνονται τα άμεσα Όργανα του Κράτους.

Πέραν των ανωτέρω, η **κατάλυση του Συντάγματος έχει συντελεσθεί** εκ του γεγονότος

ότι τα άμεσα Όργανα του Κράτους στερούνται της ικανότητας να ασκήσουν τα καθήκοντά τους και τούτο εξετελέσθη όταν μιά ομάδα ατόμων κρυμμένων πίσω από την ανωνυμία των κεφαλαίων, αυτός ο δόλιος συγχυτικός νεολογισμός εννοιών που οι παγκοσμιοκράτες μετονόμασαν **«Θεσμούς» για να περιβληθούν μία ισχύ που δεν έχουν**, στους οποίους λογοδοτούν, ως οι, κατά τον **Λένιν**, **«χρήσιμοι ηλίθιοι»** και Όργανα της Πολιτείας μαριονέτες, **«Θεσμοί»** έχουν παρέμβει καταλυτικά στην εκτεταμένη ιδιωτικοποίηση του Κράτους, απαιτώντας την εφαρμογή και διασφάλιση των δικών τους επιλογών με επιτήρηση της τηρήσεως τούτων.

Εδώ εντάσσεται, **η κατάργηση των Οργάνων Σύνταξης της Πολιτείας** και η παραχώρηση των αρμοδιοτήτων των σε Όργανα εξωθεσμικά, **βάλλοντας έτσι ευθέως κατά της Λαϊκής κυριαρχίας**, ως πηγής του πρωτογενούς φορέα όλων των εξουσιών, εξαφανίζοντας το ίδιο το θεμέλιο του Πολιτεύματος και τον ρόλο της να έχουν αντιπποιηθεί τρίτοι με την βία, με απειλή βίας ή με σφετερισμό αυτής παραβιάζοντας θεμελιώδεις αρχές, με αποτέλεσμα, **αντιπποιοούμενες και σφετεριζόμενες τις εξουσίες της, να κυβερνούν με «Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου», αναδεικνύοντας, πρόθυμους εγκάθετους έκτακτους Πρωθυπουργούς, εκτός των συνταγματικών προϋποθέσεων.**

Η μνημονιακή λαίλαπα που βιώνουμε, σφετεριζόμενη την Λαϊκή κυριαρχία, έχει επιδράμει με σωρεία παραβιάσεων του Συντάγματος, του Πολιτεύματός μας και των οργανωτικών του βάσεων, η γενικευμένη δε αδυναμία αντίδρασης και μη αποτελεσματικής αντιμετώπισής τους από τις κατασταλτικές εγγυήσεις, με προεξάρχουσα την Δικαιοσύνη, πληροί το πνεύμα της διάταξης της **4^{ης} παραγράφου του 120^{ου} άρθρου** που προβλέπει την, διά της βίας, κατάλυση του Συντάγματος, **βία δε νοείται αδιακρίτως η κάθε βία, τόσο η απόλυτη όσο και η ψυχολογική ή υλική βία ως και κάθε μορφής αδικία και ωμή ισχύς των Δικτατοριών, των απολυταρχικών και ολοκληρωτικών καθεστώτων που αποτελεί το μέσον κατάλυσης του Συντάγματος.**

Βία είναι η δημιουργία κενού στην συνοχή και την αιτιώδη συνάφεια, που κυρίως οφείλεται να υπάρχει ανάμεσα στους κυβερνώντες και τους κυβερνώμενους, στην βάση της λαϊκής εντολής που στην πραγματικότητα καταργεί-καταλύει την λειτουργία της όταν ο κυβερνών νομοθετεί, απαλλάσσοντας και αθλώνοντας τον εαυτόν του από τις ευθύνες του, δια του νόμου που ο ίδιος επιβάλλει και μπορεί να παραβιάζει με τον δικόν του νόμο τις αρχές της ισότητας και της ελευθερίας αναιρώντας το Σύνταγμα, **που είναι ο ανώτατος νόμος της Χώρας.**

Βία είναι η διαχρονική διαφθορά των Κρατικών Λειτουργιών που υποκύπτουν και εκδίδονται με ανταλλάγματα στις απαιτήσεις των ισχυρών και έτσι λειτουργώντας, η διαφθορά αποτελεί ουσιαδώς βία και παραβίαση της Δημοκρατίας, της Κοινωνικής συνοχής και του σκοπού του Καταστατικού Χάρτου της Χώρας.

Βία είναι η αगाστή συνεργασία των κυβερνήσεων με την Δικαιοσύνη, την οποία έπεισαν ότι, (στα πλαίσια της Νέας Τάξης Πραγμάτων και της Παγκοσμιοποίησης), θα πρέπει να συναινέσει έως ότου να επιτευχθεί η φτωχοποίηση της Ελληνικής οικογένειας και η εξαφάνιση κάθε εγχώριας παραγωγής.

Εκ των καταγγελλομένων συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών, τα οποία συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση αξιοποιώνων πράξεων, αποκαλύπτεται η κατάλυση του Συντάγματος και των νόμων του Κράτους ως και η μεθοδευμένη εξαπάτηση του Ελληνικού Λαού από τους εγκαλουμένους, προκειμένου να πετύχουν την πλήρη διάλυση των Δημοκρατικών μας θεσμών, την ολοκληρωτική απαξίωση του κοινωνικού ιστού, με στόχο την πολιτική και νομική υποτέλεια των Ελλήνων στους ξένους δανειστές οι οποίοι τάσσουν την βία υπεράνω του δικαίου.

Συνεπώς η με οποιοδήποτε τρόπο βία, ανεξαρτήτως του υποκειμένου που την χρησιμοποιεί, ενεργοποιεί το δικαίωμα αντίστασης προς αποτροπή της καταλύσεως του Συντάγματος, αξίωση που αποτελεί επιταγή εθνικής συνειδήσεως διά της οποίας ο Έλληνας

εντέλλεται και οφείλει αφ' ενός μεν να διασφαλίζει την τήρηση της Συνταγματικής νομιμότητας προκειμένου να προστατεύει το Πολίτευμα από απόπειρες ανατροπής ή κατάλυσής του αφ' ετέρου δε αποβλέπει στην αποτροπή επί μέρους παραβιάσεων των Συνταγματικών κανόνων, **ικανές να επιφέρουν την κατάλυσή του.**

Κατάλυσις θεωρείται η ανατροπή της ηθικής τάξης, η ποινικοποίηση της εθνικής συνειδήσεως, η προσβολή του Δημοσίου δικαίου, η άρνησις του Λαού και της βουλήσεώς του, ο ανεπανόρθωτος κλονισμός του υπόβαθρου του Δημοκρατικού Πολιτεύματος, Δημοκρατικό δε Πολίτευμα, είναι η ύπαρξη και λειτουργία συγκεκριμένων θεσμών, **αρχών** και δικαιωμάτων του τυπικού και ουσιαστικού Συντάγματος με μοναδικό σκοπό την ουσιαστική ωφέλεια της Λαϊκής κυριαρχίας.

Κατάλυσις του Συντάγματος επέρχεται, όταν εξακολουθητικώς, επί σκοπώ και εξ συστήματος, με πνεύμα καταφρόνησης προς το ίδιο το Σύνταγμα και δηλωτικό σταθερής βουλήσεως μη τηρήσεώς του, παραβιάζονται κατάφορα οι διατάξεις οι αναφερόμενες στην μορφή, την λειτουργία και την οργάνωση του Πολιτεύματος, με τρόπο που δηλώνει απροκάλυπτη έλλειψη σεβασμού προς το Σύνταγμα. Όταν δηλαδή **παραβιάζονται εξακολουθητικώς οι Συνταγματικές διατάξεις των ατομικών δικαιωμάτων, τα εργασιακά δικαιώματα πολιτών, η ίδια η αξία του ανθρώπου, που αναγνωρίζεται από το 2^ο άρθρο του, ως υπέρτατη αξία προστατευόμενη από το Σύνταγμα και μάλιστα ιδιαιτέρως, όταν παραβιάζονται εκ συστήματος, όταν ουδείς τις λαμβάνει υπ' όψιν του, όταν παρά τις διαμαρτυρίες των πολιτών, παρά τις αντιδράσεις των, εξακολουθούν τα καθεστωτικά Όργανα να τις καταφρονούν, τότε έχουμε οπωσδήποτε κατάλυση αυτού τούτου του Συντάγματος.**

Με βάση την νομική θεωρία, κατάλυση του Συντάγματος έχουμε **όταν επέλθει ο άμεσος ή έμμεσος «παραμερισμός της συνταγματικής τάξης» και η «πραγματική απώλεια της ισχύος του, που επέρχεται όταν εκμηδενιστεί η αποτελεσματικότητά του»** οπότε επέρχεται η (εκ των πραγμάτων) **de facto** ανατροπή της καθεστηκυίας έννομης τάξης η οποία εκδηλώνεται τόσο με την παραβιάσή του όσο και με την βαρεία ή σοβαρή προσβολή της μορφής του Πολιτεύματος ή με την κατάργηση ή με την παράλυση της ισχύος έστω και ενός θεμελιώδους Δημοκρατικού Θεσμού ή Αρχής ή μιάς Λειτουργίας εκ των οργανωτικών βάσεων του που επιφέρει την αδυναμία λειτουργίας του Συντάγματος η εξουδετέρωσή του διά της οποίας συνεπάγεται η αναίρεσης της πραγματικής ισχύος του και κατ' επέκταση η κατάλυσής του.

Η αποτροπή της καταλύσεως του Συντάγματος με την βία, **είναι επιταγή εθνικής συνειδήσεως που διέπει την συνταγματική ρήτρα της αντίστασης και η προστασία του συνταγματικού Πολιτεύματος από ενδεχόμενες ανατροπές ή επιβουλές είναι πρωταρχικά υπόθεση του Λαού,** γι' αυτό και ο Συντακτικός Νομοθέτης εμπιστεύτηκε την υπεράσπισή του στον Λαό συνολικά ως ολότητα και όχι στα άτομα ξεχωριστά. Η τήρησή του δεν επαφίεται στα μεμονωμένα άτομα, αλλά στους πολίτες ως μέλη μιάς πολιτικής κοινότητας ή ενός οργανωμένου πολιτικά κοινωνικού συνόλου. Η προστασία του Συντάγματος δεν αναγνωρίζεται άρα στους Έλληνες ως ατομικό δικαίωμα αλλά ως συλλογικό, δηλαδή πολιτικό δικαίωμα του Λαού.

Προδήλως, το ίδιο το Σύνταγμα, ως θεμέλιο του Πολιτεύματος καθιερώνει την Λαϊκή κυριαρχία και αναφέρεται στις θεμελιώδεις αρχές που του προσδίδουν ταυτότητα και συνθέτουν τον σκληρό πυρήνα της Συνταγματικής τάξης που δεν επιδέχεται προσβολή, οι οργανωτικές δε βάσεις του Πολιτεύματος, είναι η διάκριση των εξουσιών. Η, εκ του Συντάγματος όμως, ανάθεση στον Λαό όλων των εξουσιών δεν αρκεί εάν ο Λαός δεν είναι πραγματικά και ουσιαστικά κυρίαρχος των εξουσιών και όταν η αληθινή πραγμάτωση της Λαϊκής κυριαρχίας υπονομεύεται, νοθεύεται και χειραγωγείται, με διάφορες αυταρχικές μεθοδεύσεις, **τότε το Πολίτευμα καταλύεται.**

Κατά την έννοια της 3^{ης} παραγράφου του 120^{ου} άρθρου: **«Ο σφετερισμός, με οποιονδήποτε τρόπο, της λαϊκής κυριαρχίας και των εξουσιών που απορρέουν από**

αυτή διώκεται...», συνιστά μίαν αυτοτελή περίπτωση κατάλυσης, η οποία συμπληρώνει και επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του δικαιώματος και του καθήκοντος αντίστασης. Νομιμοποιημένη είναι άρα και η αντίσταση που στρέφεται κατά των «σφετεριστών», με την προσβολή δε μίας θεμελιώδους αρχής ή θεσμού του Πολιτεύματος, προσβάλλεται και η συνολική μορφή της λειτουργίας του και κατ' επέκταση προσβάλλεται το περιεχόμενο της Λαϊκής κυριαρχίας.

Αναμφιβόλως τέτοια προσβολή έχει δεχθεί το Σύνταγμα με την δόλια συμπεριφορά των επίορκων Οργάνων Συντάξεως της Πολιτείας που, προς ίδιον όφελος και προς όφελος αλλότριων συμφερόντων, **άνευ πολέμου, προέβησαν αυθαιρέτως και άνευ της εγκρίσεως του Ελληνικού Λαού, στην παραίτηση από την ασυλία του Κράτους των Ελλήνων συντελούμενης υπό μίας έωλης και ανίερης «Δανειακής Συμβάσεως»** θέτοντας την Χώρα υπό την κατοχή αλλοεθνών και σκοτεινών δυνάμεων του διεθνούς χρηματοπιστωτικού και όχι μόνο συστήματος, προσβάλλοντας κατάφορα τους κυρίαρχους θεσμούς και οπωσδήποτε και την Λαϊκή κυριαρχία, ως θεμέλιο του Πολιτεύματος, **καταλύοντας αναμφιβόλως το ίδιο το Σύνταγμα στην ουσία του.**

Έτσι, όταν τα Όργανα συντάξεως της Πολιτείας, παραβιάζοντας το Συνταγματικό της εύρος, με σκοπό την ιδιοποίηση, την οικειοποίηση, την καταπάτηση και την υπεξαίρεση και κατά συνέπεια την **κατάχρηση εξουσίας** προς εξυπηρέτηση ιδιοτελών σκοπών εις βάρος του Δημοσίου συμφέροντος, ως Όργανα του κράτους σφετερίζονται την ιδιότητά τους ενεργώντας **έξω και πάνω από τις διαδικαστικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις άσκησής της,** επιδιώκοντας παρανόμως να επιτύχουν αποτέλεσμα που αλλιώς δεν θα επιτύγχαναν, αντιπαικόμενα μία εξουσία που δεν έχουν, είτε ότι καταχρώνται μία εξουσία που ήδη έχουν και ασκώντας **«σφετερισμό»** της εξουσίας τους, χρησιμοποιούν αυτήν παράνομα για την παραγωγή παράνομων αποτελεσμάτων, **διαπράττοντας το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας.**

Η επιβληθείσα κρίσης χρέους στην Χώρα μας και οι εκφάνσεις αυτής, είχε ως συνέπεια να προβληθούν όλες οι κακουργηματικές δράσεις των μεταπολιτευτικών κυβερνήσεων εις βάρος του κυρίαρχου Λαού με χαρακτηριστική παράβαση το θέμα της μη κύρωσης από την Βουλή των Συμφωνιών Δανεισμού (Γ. Κασιμάτης, *Οι συμφωνίες δανεισμού της Ελλάδας με την ΕΕ και το ΔΝΤ, ΔΣΑ-2010*), για την αντιμετώπιση των δημοσιονομικών προβλημάτων της Ελλάδας.

Υπάρχει κατάλυση του Συντάγματος αφού, από την **6^η Μαΐου 2010** μέχρι σήμερα, δεν έχει ψηφισθεί από την Βουλή, **η Δανειακή Σύμβαση** και τα άλλα κείμενα που έχουν συναφθεί μεταξύ Ελλάδας και των κρατών μελών της Ευρωζώνης, το τρισυπόστατο δε **Μνημόνιο Συνεννόησης** της Ελλάδας με την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, για λογαριασμό των κρατών μελών της **Ευρωζώνης**, και η συμφωνία μεταξύ **Ελλάδας** και του **Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου**, με την οποία το τελευταίο εγκρίνει τον διακανονισμό χρηματοδότησης, **μέχρι σήμερα δεν έχουν κυρωθεί με νόμο ενώ απαιτείται μία τέτοια ενέργεια για την ολοκλήρωση και δεσμευτικότητά τους.**

Κατάλυση του Συντάγματος επιφέρει το **4^ο άρθρο του Νόμου 3845/06-05-2010**, με το οποίο: **«Παρέχεται στον Υπουργό Οικονομικών η εξουσιοδότηση να εκπροσωπεί το Ελληνικό Δημόσιο και να υπογράψει κάθε μνημόνιο συνεργασίας, συμφωνία ή σύμβαση δανεισμού, διμερή ή πολυμερή, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη-μέλη της ζώνης του ευρώ, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, προκειμένου να εφαρμοστεί το πρόγραμμα της προηγούμενης παραγράφου. Τα μνημόνια, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις του προηγούμενου εδαφίου, εισάγονται στη Βουλή για συζήτηση και ενημέρωση».**

Στην **1^η παράγραφο του 2^{ου} άρθρου του Νόμου 3845/06-05-2010** ορίζεται ότι: **«Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, λαμβάνονται όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα δημοσιονομικής πολιτικής, με τη συμπλήρωση, την κατάργηση ή**

την τροποποίηση των κειμένων διατάξεων, για την επίτευξη των στόχων του προγράμματος του προηγούμενου άρθρου».

Σύμφωνα όμως με την 4^η παράγραφο του 43^{ου} άρθρου του Συντάγματος **«...μπορεί να παρέχεται εξουσιοδότηση έκδοσης κανονιστικών διαταγμάτων για τη ρύθμιση των θεμάτων που καθορίζονται σε αυτούς σε γενικό πλαίσιο».** Τα Μνημόνια όμως που περιλαμβάνονται στον **Νόμο 3845/06-05-2010** δεν αποτελούν **Συνθήκες**, δεν εμπεριέχουν κανόνες δικαίου και υπό αυτή την έννοια ουδόλως καθορίζεται το γενικό πλαίσιο μέσα στο οποίο παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων, που οδηγεί σε κατάλυση του Συντάγματος.

Η αναισχυντος καταπάτηση των Συνταγματικών διατάξεων, επέφεραν μία μακρά σειρά πολυεπίπεδων συνεπειών στα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματά μας, όπως αυτά κατοχυρώνονται στο Σύνταγμα και αποτελούν την πρώτητιστη των οργανωτικών βάσεων ειδικά για ένα Πολίτευμα φιλελεύθερης Δημοκρατίας. Πάντα ταύτα υπέστησαν δριμύτατη επίθεση αποτελούσα προσβολή της οργανωτικής αρχής της προστασίας των Συνταγματικών δικαιωμάτων **και στοιχειοθετεί την κατάλυση του Συντάγματος. Χωρίς την μέριμνα όμως της οργανωτικής αρχής της προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων, το Πολίτευμα δεν είναι Δημοκρατικό και ακριβέστερα, δεν είναι φιλελεύθερο.**

Τα πίο βασικά θιγόμενα δικαιώματα είναι:

1^{ον} Η παραβίαση της 1^{ης} παραγράφου του 22^{ου} άρθρου στο οποίο: **«Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος, που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών και για την ηθική και υλική εξύψωση του εργαζομένου αγροτικού και αστικού πληθυσμού»**, δικαίωμα το οποίο λειτουργεί όχι μόνο ως κατευθυντήρια διάταξη, αλλά και ως γνήσιο υποκειμενικό δικαίωμα που κατοχυρώνει δίκαιες, ασφαλείς και υγιεινές συνθήκες εργασίας, οι ρυθμίσεις δε που προβλέπουν δυνατότητα απόκλισης από τις κλαδικές **Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, είναι κατά την έννοια αυτή αντισυνταγματικές.**

2^{ον} Επί πλέον, οι μειώσεις αποδοχών, δύσκολα μπορεί να δικαιολογηθούν με αναφορά σε λόγους δημοσίου συμφέροντος, όπως άλλωστε η νομολογία έχει απαιτήσει σε ανάλογες περιπτώσεις στο παρελθόν, η νομοθέτηση δε εργασιακών ρυθμίσεων άσχετων στην λογική της εξοικονόμησης πόρων, αλλά με σαφή κατεύθυνση την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων ώστε οι εργασιακές σχέσεις να ικανοποιούν πλέον, όχι το δημοσιονομικό συμφέρον, αλλά ένα συγκεκριμένο, εγκεκριμένο από τις διεθνείς αγορές μοντέλο οικονομικής υποτίμησης, ώστε η Ελληνική αγορά να καταστεί εκ νέου ελκυστική για επενδύσεις ξένων κεφαλαίων, **δεν μπορεί να νομιμοποιήσει τις όποιες Μνημονιακές αλλαγές.**

3^{ον} Η μείωση των συντάξεων δεν μπορεί να υπολείπεται ενός ελάχιστου ορίου προστασίας που επιτρέπει στον ασφαλισμένο αξιοπρεπή διαβίωση και κατά το μέτρο που το παραβιάζουν οι όποιες ρυθμίσεις που αφορούν μειώσεις των συντάξεων ή οι αλλαγές στον τρόπο υπολογισμού είναι αντισυνταγματικές και με βάση αυτό θεωρούμε ότι η μείωση των συντάξεων, όπως έχει λάβει χώρα στην Ελλάδα, κάλλιστα θα μπορούσε να ελεγχθεί για την συνταγματικότητά της από την έντιμους και έγκριτους **Ευρωπαίους Εντεταλμένους Εισαγγελείς.**

4^{ον} Η παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας (**άρθρο 25 § 1 του Συντάγματος**), καθώς και της αρχής του κράτους δικαίου μπορεί να εντοπιστεί σε πολλές από τις νομοθετικές ρυθμίσεις της κυβέρνησης, ιδίως στα δημοσιονομικά βάρη που κατανέμονται με προφανή άδικο τρόπο. Με βάση το **4^ο άρθρο** του Συντάγματος καθιερώνεται η αρχή της ισότητας στα

δημόσια βάρη, γεγονός που καθιστά την κοινωνικά άδικη φορολόγηση αλλά και την συνολικότερη αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης, αντισυνταγματική. Στο επίπεδο του κράτους δικαίου η εμπιστοσύνη του πολίτη, ως συνταγματική αρχή που εφαρμόζεται πρωτίστως στο οικονομικό πεδίο, παραβιάζεται κατάφορα, ενώ σειρά ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων είτε προσβάλλονται, είτε υποβαθμίζονται.

Η Δημοκρατική Αρχή έχει καταστρατηγηθεί στο πνεύμα της, με αιτία την προφανή κρίση νομιμοποίησης, την **«φιλική εναλλαγή»** των Λειτουργιών της Πολιτείας και η ουσία του προβλήματος του σημερινού Πολιτεύματος συνίσταται στο γεγονός ότι η έννοια της Λαϊκής κυριαρχίας αποτελεί πλάσμα και όπως έγραφε ο Σβώλος στο Νέο Σύνταγμα, **«Η Λαϊκή κυριαρχία αποτελεί, έναν των μύθων του νεωτέρου δημοσίου βίου, απλός προλήψεις», «πλάσματα χωρίς περιεχόμενον»**. Υπό αυτή την έννοια, η Δημοκρατία μετατρέπεται σε κατ' επιφάση θεσμό, η Λαϊκή κυριαρχία κάμπτεται εν όψει των δημοσιονομικών αναγκών, λόγω του αυθαίρετου, ανομιμοποίητου και ξεκάθαρα αντίθετου με την Λαϊκή βούληση χαρακτήρα, μέσο, τρόπο, ένταση και κοινωνική Δικαιοσύνη αυτής της δημοσιονομικής λιτότητας.

Ήδη, πριν το πλέγμα του **«Μνημονίου»** παρουσιαστεί στην Συνταγματική μας πραγματικότητα, το Ελληνικό Σύνταγμα και ιδίως το οικονομικό, επικαθορίζετο από τους Συνταγματικούς σκοπούς της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Οι υποχρεώσεις όμως που έχει αναλάβει η Ελλάδα και στον οικονομικό τομέα, είναι υπέρογκες, το επιτόκιο της Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης είναι πολύ υψηλό και σε κάθε περίπτωση το οικονομικό πρόγραμμα του Μνημονίου είναι αδιέξοδο, κατά παράβαση της 2^{ας} παραγράφου του 122^{ου} άρθρου της Συνθήκης για την λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), το πλέγμα δε του **«Μνημονίου με το οποίο επιχειρείται η αναπροσαρμογή του Ελληνικού οικονομικού Συντάγματος, αποτελεί «παρασύνταγμα»** και η ενσωμάτωση στις αποφάσεις 2010/320/ΕΕ και 210/486/ΕΕ του Συμβουλίου του πλέγματος του **«Μνημονίου»** εμφανίζει την συμμόρφωση στις ως άνω επιταγές, ως συμμόρφωση στο Ευρωπαϊκό δίκαιο και το τμήμα που δέχεται κανείς για την συμμετοχή του σε αυτή την Ένωση είναι ο επικαθορισμός τα όρια του οποίου μπορούν να αναζητηθούν νομικά στην αρχή του Ευρωπαϊκού δικαίου της δοτής αρμοδιότητας και περισσότερο πολιτικά παρά νομικά στις αρχές της αναγκαιότητας, της αναλογικότητας, της κυριαρχίας και της αλληλεγγύης μεταξύ των Κρατών μελών. Η υιοθέτηση από το Συμβούλιο των ως άνω αποφάσεων αντίκειται στην αρχή της δοτής αρμοδιότητας, όπως αυτή καθορίζεται στα άρθρα 4 και 5 της Συνθήκης Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΕΕ) και στα άρθρα 2-6 της Συνθήκης για την λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), καθ' ότι η άσκηση εισοδηματικής, κοινωνικής, φορολογικής και ασφαλιστικής πολιτικής ανήκει στο πλαίσιο της αποκλειστικής αρμοδιότητας των Κρατών μελών.

Απόρροια της ολιγωρίας των θεσμικών οργάνων της Πολιτείας, που δεν διασφαλίζουν την προς τον κυρίαρχο Λαό εκπλήρωση των υποχρεώσεών των, το δημόσιο συμφέρον και την Λαϊκή θέληση, είναι ο, εκ μέρους των σφετερισμός του Καταστατικού Χάρτου της Χώρας, η κατάλυση αυτού και η δολοφονία της Δημοκρατίας και του Ελληνικού Λαού, διαπράττοντας, ως φυσικοί και ηθικοί αυτουργοί, κατ' εξακολούθηση ειδεχθή εγκλήματα κατ' αυτού (οικονομικά- κοινωνικά- πολιτικά αλλά και κατά της ζωής του).

Οι πολίτες νομιμοποιούνται να υπερασπίζονται και ακόμη να απαιτούν την τήρηση του Συντάγματος χρησιμοποιώντας κάθε μέσο. Δικαιούνται έτσι να **«χρησιμοποιούν τα πολιτικά και ατομικά τους δικαιώματα διά να αμύνονται του Συντάγματος όταν παραβιάζεται, χωρίς η τοιαύτη πράξις καθ' εαυτήν να δύναται ποτέ να χαρακτηρισθή ως αξιόποινος ή εν γένει νομικώς επίμεμπτος»**, (Αλ. Σβώλος, Συνταγματικό Δίκαιο, σελ. 106).

Όθεν, θεωρώντας την αντίσταση ως υπέρτατο καθήκον μας, υψώνουμε την δική μας φωνή υπερασπιζόμενοι τα συνταγματικώς κατοχυρωμένα δικαιώματά μας, βασιζόμενοι στην δικαιοδοσία που μας παρέχεται από τα εν αυτώ οριζόμενα, διότι η προστασία του Συντάγματος από ενδεχόμενες παραβιάσεις, καταδολιεύσεις ή επαπειλούμενες καταλύσεις και ανατροπές της Συνταγματικής τάξης, δεν είναι μία υπόθεση μαζών αλλά αντίθετα είναι **«προσωπική»**

υπόθεση του κάθε Έλληνα. Είναι καθήκον επιτακτικό, (Αλ. Σβώλος, ΣυντΔικ. 1934, σελ. 97 επ.).

ΕΠΕΙΔΗ, έχοντες ήδη καταστεί μάρτυρες καταχρήσεων των θεμελιωδών Συνταγματικών μας δικαιωμάτων, βιώνοντας τον εμπαιγμό των Οργάνων της Πολιτείας και υπό τα ανωτέρω δεδομένα, με σκοπό την καταπολέμηση δράσεων που διακυβεύουν και υποσκάπτουν τόσο τα έννομα συμφέροντά μας όσο και το Δημόσιο συμφέρον περιστέλλοντας την Λαϊκή κυριαρχία, θέτουμε την παρούσα μας υπό την εχέφρονα κρίση εντίμων και εγκρίτων **Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων** καθ' ότι τα διαλαμβανόμενα στην παρούσα μας, αφορούν το σύνολο του Ελληνικού Λαού και εμάς προσωπικώς και την διασφάλιση και διατήρηση της λογοδοσίας από τις Δημόσιες Αρχές και τους θεσμούς ως και την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών όλων των Ελλήνων.

ΕΠΕΙΔΗ, με το 1^ο άρθρο του Νόμου 3845/6-5-2010 πραγματοποιήθηκε πραξικόπημα, διά σφετερισμού της Λαϊκής κυριαρχίας και των εξουσιών, με συνέπεια, από την στιγμή εκείνη στην Ελλάδα μεταβλήθηκε βίαια το Πολίτευμά της σε Δικτατορία, ενώ στην συνέχεια με τον Νόμο 4336/14-8-2015 επεβλήθη και κατοχή και σήμερα ζούμε την Γερμανική κατοχή του 1940-1945 αναμένοντας και πάλι το γνωστό ανακοινωθέν: *«Προς αντιμετώπισιν των εκ του πολέμου ερειπίων και συμφορών, είναι απαραίτητος η εσωτερική ησυχία και τάξις και η απόλυτος νομιμοφροσύνη προς τας Γερμανικάς Αρχάς Κατοχής»*, Κυριάκος Κωνσταντίνου Μητσοτάκης (*«Παρατηρητής» Χανίων, 7-5-1944 σελίς 1^η*), και μέρες είναι να ακουστεί, μέσω μεγαφώνων, η βδελυρή ανακοίνωση: *«Achtung. Achtung. Προσοχή, προσοχή. Σας ομιλεί ο Διοικητής»*.

ΕΠΕΙΔΗ, οι ανωτέρω καταγγελλόμενοι ισχυροποιώντας ένα θεσμικό οπλοστάσιο υπέρ των *«δανειστών»*, το οποίο διακατέχει όλους τους τομείς της εθνικής ζωής, της πολιτικής και της οικονομικής, που στερείται Συνταγματικού ερείσματος, ολοκλήρωσαν τα εγκλήματά τους, προσπορίζοντας σε τρίτους (*«Θεσμούς»*, *Τράπεζες κ.λ.π*) ως και στους εαυτούς τους, παράνομο περιουσιακό όφελος με αντίστοιχη βλάβη και ζημία ημών των πολιτών, του Ελληνικού Δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Ενώσεως υπεξαιρώντας ιδιαίτερης μεγάλης αξίας χρηματικά ποσά και διαπράττοντας κακουργηματική απιστία εις βάρος πάντων των ανωτέρω.

ΕΠΕΙΔΗ, βάσει της υπ' αριθμόν 4/18-04-2012 γνωμοδοτήσεως του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, η σύλληψη των εγκληματιών ακολουθεί την αυτόφωρη διαδικασία δίχως να λαμβάνεται υπ' όψη το δικαίωμα της βουλευτικής ασυλίας ο ποινικός δε Δικαστής *«μπορεί και υποχρεούται να αναζητήσει αυτοτελώς και αδέσμευτα όσα στοιχεία κρίνει ότι οδηγούν στην ουσιαστική αλήθεια»* (Ν. Ανδρουλάκης, *Θεμελιώδεις έννοιες της ποινικής δίκης*, 1994, σελίδες 157-158).

ΕΠΕΙΔΗ, το αμερόληπτο της Δικαιοσύνης, η ανεξαρτησία αυτής και η απαλλαγή της Δημοκρατίας από τον επηρεασμό των Δικαστικών λειτουργών εκ πολιτικών σκοπιμοτήτων, παρακρατικών ή παραδικαστικών μηχανισμών και μετατροπής αυτής σε εργαλείο υπέρ της διαφθοράς, της διαπλοκής και του κοινοβουλευτικού ξεπλύματος, **παραμένει πάντοτε επίκαιρο ως ζητούμενο.**

ΕΠΕΙΔΗ, οφείλουμε να παραδεχτούμε πως δεν αντιλαμβανόμαστε ποιών κτήμα αποτελεί η Δικαιοσύνη και μας προβληματίζει ο, εκ μέρους της, στρουθοκαμηλισμός προς την ανομία των *«Θεσμών»* και την κατάφορη παραβίαση του Συντάγματος, προς βλάβη και ζημία πάντων ημών.

ΕΠΕΙΔΗ, εκ των ατεκμηρίωτων εκδοθησομένων αποφάσεων υπέρ των Τραπεζών και λοιπών εντολέων, φρονούμε ότι η Δικαιοσύνη καθεύδει τον νήδυμο ύπνο υπηρετούσα το δίκαιο του ισχυρότερου ως το μόνο δίκαιο, με αποτέλεσμα να υποτάσσεται ασμένως ως ενεργούμενο στις βουλές του εκάστοτε επίβουλου αλλοτριώνοντας την Συνταγματική της υποχρέωση και αντί να υψώσει το ανάστημά της και να ίσταται αγέρωχη προς οιονδήποτε επιχειρεί να την σφετεριστεί ή να την καθυποτάξει προς όφελος του,

επικυρώνοντας την εφαρμογή παρανόμων μνημονιακών προαπαιτήσεων και νόμων, αποτελεί το όργανο αποψίλωσης της κινητής και ακίνητης περιουσίας του Ελληνικού Λαού και καταστρέφοντας θυσίες υποθηκεύει βάναυσα το μέλλον των επιγόνων μας καθιστάμενη υπόλογος του αυτοχειριασμού των χιλιάδων Ελλήνων και συνένοχος στο επιχειρούμενο έγκλημα της γενοκτονίας της φυλετικής μας εθνότητας.

ΕΠΕΙΔΗ, έχουν τελεστεί και τελούνται, ερήμην ημών, εις βάρος της διαβιώσεώς μας και αυτής ταύτης της φυσικής υποστάσεώς μας, παράνομες και καταχρηστικές πράξεις υπό των εγκαλουμένων σε συναυτουργία των Οργάνων Σύνταξης της Πολιτείας, φρονούμε ότι η παρούσα μας, απευθυνόμενη ενώπιον της **Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελίας**, αποτελεί μέσον λυτρώσεως του Λαού μας από την σκαιά και απηνή δίωξη των **«Θεσμών»**.

ΕΠΕΙΔΗ, δυνάμει της 3^{ης} παραγράφου του 2^{ου} άρθρου της Σύμβασης του ΟΗΕ (9-12-1948), για την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος της γενοκτονίας που κυρώθηκε από την Ελλάδα και ισχύει κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Νομοθετικού Διατάγματος 3091/12-10-1954 (ΦΕΚ Α' 250), ως γενοκτονία θεωρείται και η **«Εκ προθέσεως υποβολή της ομάδος σε συνθήκες διαβιώσεως δυνάμενες να επιφέρουν την πλήρη ή την μερική σωματική καταστροφή αυτής»**.

ΕΠΕΙΔΗ, δυνάμει των διατάξεων του 4^{ου} άρθρου της ως άνω Συμβάσεως: **«Τα άτομα τα διενεργήσαντα γενοκτονίαν ή μίαν οιανδήποτε εκ των άλλων πράξεων των απαριθμωμένων εις το άρθρον 3^{ον} θα τιμωρούνται είτε είναι κυβερνώντες, είτε υπάλληλοι, είτε ιδιώται»**, οι πράξεις δε που περιλαμβάνονται στο 3^ο άρθρο αυτής είναι και: α) Η γενοκτονία... δ) Η απόπειρα γενοκτονίας, ε) Η συνέργεια εις την γενοκτονίαν, διαπραττομένου δε του εγκλήματος της γενοκτονίας, επιτρέπεται η έκδοση του κατηγορουμένου εις οιανδήποτε Χώρα, για να δικαστεί από το αρμόδιο Δικαστήριο.

ΕΠΕΙΔΗ, δυνάμει των διατάξεων του 6^{ου} άρθρου του καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, το οποίο κύρωσε η Ελλάδα με τον Νόμο 3003/08-04-2002, **«γενοκτονία»** σημαίνει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις οι οποίες διαπράττονται με την πρόθεση καταστροφής, εν όλω ή εν μέρει, μιάς εθνικής, εθνοτικής, φυλετικής ή θρησκευτικής ομάδας, ως τέτοιας και το οποίο περιλαμβάνει, αλλά δεν περιορίζεται, στα ακόλουθα συγκεκριμένα εγκλήματα:

(β) Πρόκληση βαρείας σωματικής ή διανοητικής βλάβης σε μέλη της ομάδας.

(γ) Με πρόθεση επιβολή επί της ομάδας συνθηκών ζωής υπολογισμένων να επιφέρουν τη φυσική καταστροφή της εν όλω ή εν μέρει.

(δ) Επιβολή μέτρων που σκοπεύουν στην παρεμπόδιση των γεννήσεων εντός της ομάδας.

ΕΠΕΙΔΗ, αποτελεί θέσφατο ότι η Δικαστική Λειτουργία έχει ως λειτουργική αποστολή την διαφύλαξη της εννόμου τάξεως και να εξασφαλίζει προεχόντως την τήρηση των διατάξεων του Συντάγματος από την Εκτελεστική και την Νομοθετική εξουσία, διατηρούμε την ελπίδα της, εκ μέρους των **Ευρωπαϊκών Εντεταλμένων Εισαγγελέων**, λήψεως μιάς ευπροσώπου απαντήσεως στο αγωνιώδες και διαχρονικό πλέον ερώτημα: **«Πώς μπορούν οι «Ηρακλείς» του νόμου να επιτρέπουν να κυκλοφορούν ελεύθεροι (συνεχίζοντας να μας κλέβουν) τόσα μέλη του συνδικάτου του εγκλήματος που καταβρόχθισαν επί δεκαετίες τα ευρωπαϊκά «πακέτα», τα έσοδα από τους Προϋπολογισμούς και τους εξωτερικούς δανεισμούς εξακοντίζοντας το εξωτερικό χρέος της Ελλάδος και εν τέλει, ποιός κυβερνάει αυτόν τον τόπο;»**

ΕΠΕΙΔΗ, η κατ' εξακολούθηση διάπραξη κακουργηματικών αδικημάτων πληροί αντικειμενικώς και υποκειμενικώς την νομοτυπική μορφή εγκλημάτων που διώκονται και τιμωρούνται υπό των διατάξεων του κειμένου ποινικού δικαίου, είναι μονόδρομος η κακουργηματική δίωξη των κακούργων-καταστροφέων της Πατρίδος μας για να σταλεί το μήνυμα εντός και εκτός Ελλάδας ότι: **«Αυτοί που υποδούλωσαν την Χώρα, είναι κοινοί εγκληματίες, είναι κοινοί απατεώνες και όχι δημοκράτες πολιτικοί»**.

ΕΠΕΙΔΗ, οι εγκαλούμενοι, διά των πράξεων και των παραλείψεων των, τέλεσαν, επί σκοπώ, αποδεδειγμένα συγκεκριμένες αντικειμενικώς άδικες και αξιόποινες πράξεις κακουργηματικού χαρακτήρα και επιπέδου, **με τα πασιδήλα ολέθρια αποτελέσματα**, όπως προκύπτει και αποδεικνύεται από τα καταγγελλόμενα εν προκειμένω συγκεκριμένα γεγονότα και τεκμηριωμένα πραγματικά περιστατικά, σύμφωνα με τα ανωτέρω παρατιθέμενα αληθή ως προς τον χρόνο, τον τόπο, τον τρόπο και τις ιδιαίτερες συνθήκες, τεχνάσματα και περιστάσεις, υπό τις οποίες εκδηλώθηκε η εγκληματική των συμπεριφορά, η οποία έβλαψε καίρια έναν έκαστον εξ ημών, την Χώρα, το κύρος του Ελληνικού Κράτους, καθώς και έκαστον Έλληνα πολίτη εντός αλλά και εκτός της Ελληνικής Επικράτειας, την **Εθνική μας Οικονομία** ως και την **Ευρωπαϊκή Ένωση**, **οι εν θέματι δε ζημιές εξακολουθούν, μεγεθύνονται, επιδρούν και θα επιδρούν εις βάρος μας και εις βάρος της Ελλάδας στο διηνεκές.**

ΕΠΕΙΔΗ, συνεπεία των πράξεων αυτών, **εκμηδενίστηκε η αποτελεσματικότητα του Συντάγματος αφού δεν εφαρμόζονται οι εγγυήσεις τηρήσεώς του.**

ΕΠΕΙΔΗ, η εκδήλωση της παρούσης **Αναφοράς-Καταγγελίας** μας γίνεται για την διαφύλαξη και την προστασία των πολιτικών μας δικαιωμάτων και από δικαιολογημένο ενδιαφέρον, ως πολίτες Δημοκρατικού Κράτους που υποστηρίζουμε τα ιδεώδη και τις θεμελιώδεις αρχές που προσδίδουν ταυτότητα και συνθέτουν τον σκληρό πυρήνα της συνταγματικής τάξης που δεν επιδέχεται προσβολή, **όπως διακηρύσσει το Ελληνικό Σύνταγμα.**

ΕΠΕΙΔΗ, το Ελληνικό Κοινοβούλιο, σφετεριζόμενο την ιδιότητά του, δεν λειτούργησε και **ΔΕΝ** λειτουργεί ανεξάρτητα αλλά νομοθέτησε και νομοθετεί καθ' υπόδειξη ξένων οικονομικών παραγόντων, με αποτέλεσμα **να καταλυθεί και να καταργηθεί, διά της βίας, η Λαϊκή Κυριαρχία, δηλαδή το Δημοκρατικό Πολίτευμα της Χώρας μας**, ήτοι, η αρχή του κοινοβουλευτικού συστήματος διακυβέρνησης, η αρχή της δέσμευσης του Νομοθέτη, της Εκτελεστικής και της Δικαστικής εξουσίας και η αρχή της γενικής ισχύος και προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων που προβλέπει το Σύνταγμα.

ΕΠΕΙΔΗ, τα στοιχεία που περιήλθαν εις γνώση μας και κατά την αξιολόγησή μας επικαλούμεθα, άνευ δόλου τινός, ενώπιον Σας, κυρία **Ευρωπαϊά Εντεταλμένη Εισαγγελεύ**, δεν είναι ικανά να προκαλέσουν προσβλητικούς συνειρμούς εις βάρος της προσωπικότητας των εγκαλουμένων, δεν έχουν σκοπό δυσφήμισης ή πρόθεση εξύβρισής των και ως γεγονότα είναι αληθή και πασιδήλα.

ΕΠΕΙΔΗ, η υποχρέωση του Κράτους, που απορρέει από την αρχή του Κράτους Δικαίου, είναι να εγγυάται υπέρ των πολιτών την πιστή εφαρμογή του νόμου και να προασπίζει τα δημόσια αγαθά και τα ατομικά δικαιώματα των πολιτών που αποτελούν ακρογωνιαίους λίθους του Δημοκρατικού Πολιτεύματος.

ΕΠΕΙΔΗ, οι πράξεις που επιχείρησαν οι εγκαλούμενοι, κατά τον ανωτέρω τρόπο, αποτελούν προσβολές του Δημοκρατικού Πολιτεύματος και θεμελιώνουν το αδίκημα της **Εσχάτης Προδοσίας**, κατά τα **άρθρα 134 και 135** του Ποινικού Κώδικα.

ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με την έννοια του **36^{ου} άρθρου** του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, **υφίσταται ηθική και νομική υποχρέωση σε αυτεπάγγελτη κίνηση ποινικής δίωξης δεδομένου ότι ο κανόνας του ως άνω άρθρου είναι κανόνας επιτακτικού δικαίου (ius cogens)** και οφείλεται, ανεξάρτητα από την παρούσα μας με την οποία διαπιστώσαμε πραγματικά περιστατικά, να κινηθεί και αυτεπάγγελτα η διαδικασία, αφού κατά το **62^ο άρθρο** του Συντάγματος, **«..δεν απαιτείται άδεια για τα αυτόφωρα κακουργήματα»** τα οποία καθημερινώς διαπράττονται υπό των καταγγελλομένων που, ως Δικαστικοί Λειτουργοί, έδωσαν τον όρκο ότι θα τηρούν τους Νόμους και το Σύνταγμα.

ΕΠΕΙΔΗ, η υιοθέτηση της ισχύος του αγγλικού δικαίου συνεπάγεται εκχώρηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και την κατάργηση της Ελληνικής Δικαιοσύνης.

ΕΠΕΙΔΗ, κατά τις διατάξεις της **5^{ης} παραγράφου του 29^{ου} άρθρου του Νόμου 3023/25-6-2002** το πολιτικό κόμμα, ως υποκείμενο της εξουσίας και φορέας των επιμέρους λαϊκών

θελήσεων και δικαιωμάτων και εν όσο θίγεται αμέσως η δράση του ως φορέως συλλογικής δραστηριότητας, αποκτά με την ίδρυσή του νομική προσωπικότητα για την εκπλήρωση της συνταγματικής αποστολής του (*ΕφΛαρίσης 242/1977- ΑΠ 531/1980 - ΣτΕ 4037/1979- ΣτΕ 2423/1984*), η καθοριζόμενη δε αυτή κορυφαία νομικοπολιτική θέση του παρέχει **ικανότητα δικαίου** και προκειμένου να μπορεί να εκπληρώσει πρόσφορα την αποστολή του υπηρετόν και προσωπικό συμφέρον των μελών του υπό την ιδιότητα που μετέχουν στους κόλπους του, έχει άμεσο και μοναδικό ενδιαφέρον, έννομο συμφέρον, δικαίωμα και υποχρέωση, να τηρείται το Σύνταγμα από όλα τα κρατικά όργανα, κυρίως τα συνταγματικά, αφ' ενός μεν εντός της προβλεπόμενης έννομης τάξης που δεν θα πρέπει να διασαλεύεται, αφ' ετέρου δε με τους όρους και τις προϋποθέσεις που η ίδια καθορίζει.

ΕΠΕΙΔΗ περαιτέρω, το έννομο συμφέρον του εγκαλούντος Πολιτικού φορέως, πηγάζει αφ' ενός μεν εκ της, προς το **29° άρθρο** του Συντάγματος συντάξεώς του και της διά της του **ΝΔ 59/1976** ιδρυτικής του δηλώσεως, ταχθείσης υποχρεώσεώς του, ως ενεργή και δρώσα οντότης, σε ενεστώτα χρόνο, να **«...αντιτίθεται προς πάσα ενέργεια αποσκοπούσαν εις την βιαία κατάληψη της εξουσίας ή την ανατροπή του ελεύθερου Δημοκρατικού Πολιτεύματος»**, αφ' ετέρου δε εκ του δικαιώματός του της προασπίσεως της πολιτικής του τιμής, της υπολήψεώς του και της προς το Εκλογικό Σώμα δεσμεύσεώς του της εκπλήρωσης των καταστατικών του σκοπών, συνταγματικά αγαθά τα οποία, δια τυχόν παραλείψεώς του, θα απεμπολήσει.

ΕΠΕΙΔΗ, η καθ' οιονδήποτε τρόπο ασκηθείσα εγκληματική δραστηριότης των εγκαλουμένων σχετίζεται με την παρεμπόδιση της εκπλήρωσης των σκοπών του φορέως διά του οποίου εκπροσωπούμε τον Ελληνικό Λαό και αφορά αυτό τούτο το πολιτικό κόμμα διότι παρακωλύει αμέσως και καιρίως την εφαρμογή της πολιτικής προτάσεως, εδραιώνοντας προς τούτο το έννομο συμφέρον του, ξένοι όντες από κάθε παρέκκλιση εκ της νομιμότητος, ως συνεπείς εφαρμοστές των διατάξεων του Συντάγματος, εκπροσωπώντας ευπροσώπως τον θεσμικό μας ρόλο και υπηρετώντας το κοινωνικό σύνολο, υποβάλλουμε την παρούσα **κατά πάντων των εμπλεκομένων, ανεξαρτήτως ιδιότητος και βαθμού εξουσίας**, ενώπιον των **Ευρωπαϊκών Εντεταλμένων Εισαγγελέων**, τα βάσιμα νομικά επιχειρήματά μας, **ΔΙΟΤΙ συγχωροχάρτι στους δολοφόνους του Έθνους μας δεν χωρεί.**

ΕΠΕΙΔΗ, η παρούσα μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθινή, συντασσόμενη αφ' ενός μεν με το υπ' αριθμό πρωτοκόλλου **32/20-01-2017 Δελτίο Τύπου** της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων κατά το οποίο: **«Η περιφρούρηση και προστασία του Συντάγματος είναι υποχρέωση και καθήκον όλων των Ελλήνων. Δε δικαιούται κανένας να αδιαφορεί, ούτε να αναθέτει την ευθύνη τήρησής του στους άλλους»** αφ' ετέρου δε με το υπ' αριθμό πρωτοκόλλου **292/3-8-2017** τοιούτο κατά το οποίο: **«...Η ορθή ερμηνεία και εφαρμογή των νόμων ανατίθεται από το Σύνταγμα στους δικαστικούς λειτουργούς, η κρίση των οποίων δεν επιτρέπεται να επηρεάζεται από πολιτικές σταθμίσεις, πιέσεις ή προτροπές...»** και επικαλούμενοι τις δηλώσεις του πρώην Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας κυρίου Παύλου Πολάκη ο οποίος δήλωσε χαρακτηριστικά: **«Τα έχουμε πει, τα έχουμε ανακοινώσει όλα αυτά. Η Δικαιοσύνη τί κάνει; Θα σεβαστεί ποτέ η Δικαιοσύνη τον εαυτό της;», «Ο εισαγγελέας που το έκανε αυτό, είναι αυτός που αθώωσε τον Μαντέλη, που είχαν πάρει τα βαγόνια του ΟΣΕ που ήταν πιο μεγάλα από τις ράγες που είχαμε στην Ελλάδα. Αυτή είναι η Δικαιοσύνη. Αλλά άμα πεις κάτι γι' αυτούς, παρεμβαίνεις στους θεσμούς και προσβάλλεις την ανεξαρτησία της».**

Έχοντας κατά νου την Παγκόσμια Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών της 10^{ης} Δεκεμβρίου 1948, την Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Βασικών (θεμελιωδών) Ελευθεριών της 4^{ης} Νοεμβρίου 1950, την Ευρωπαϊκή Κοινωνική Χάρτα της 18^{ης} Οκτωβρίου 1961, την Διεθνή Σύμβαση για τα Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα και την Διεθνή Σύμβαση για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα της 16^{ης} Δεκεμβρίου 1966, ως και την

Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού της 20^{ης} Νοεμβρίου 1989.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και για όσους κληθούμε να διευκρινίσουμε ή να προσθέσουμε, επιφυλασσόμενοι παντός δικαιώματος μας, υπερασπιζόμενοι την δημόσια και πολιτική αυτονομία μας, υποβάλλουμε ενώπιον της **Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως στην Αθήνα** την παρούσα, ως **ισότιμοι φορείς της εθνικής και πολιτικής κυριαρχίας και ως φύλακες του Συντάγματος** αποσκοπώντας στην αποκατάσταση της Συντακτικής εξουσίας του Λαού, δηλαδή της κυριαρχίας του.

ΕΠΕΙΔΗ βία είναι, η χρήση κάθε μορφής εξουσίας που επιβάλλεται στο άλλο άτομο για την διατήρηση του ελέγχου της σχέσης και της συμπεριφοράς του θύματος συμπεριλαμβάνοντας την καταπάτηση και την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τον έλεγχο, την κοινωνική απομόνωση και την οικονομική εκμετάλλευση, είναι ένα έγκλημα εξουσίας και επιβολής που προσβάλλει βάναισα την προσωπικότητα και την αξιοπρέπεια του κυρίαρχου Λαού ο οποίος ασκεί την κυριαρχία του μέσω των Συνταγματικών διατάξεων, ο εξτρεμισμός δε των Λειτουργιών της Πολιτείας βιάζει αυτό τούτο το καταστατικό σύστασής της και εκτρέπει την εφαρμογή των διατάξεών του από την ομαλή λειτουργία του **καταλύοντας το πνεύμα, το γράμμα και την ουσία αυτού.**

Στο πλαίσιο του **δόγματος του Σοκ**, κυβερνήσεις, αμαθείς και κακόβουλοι κονδυλοφόροι, δανειστές και Δικαιοσύνη, η οποία ταυτίζεται με την ισχύ αυτών ενδύνοντας τους με την διάτρητη λεοντή των αποφάσεών της εις βάρος του κυρίαρχου Ελληνικού Λαού τα συμφέροντα και την επιβίωση του οποίου απεμπολεί, **κατάφεραν με τον πιο βίαιο τρόπο να ανατρέψουν, να ξεθεμελιώσουν και να εξευτελίσουν κάθε ίχνος ανθρώπινης αξιοπρέπειας υποθηκεύοντας ένα ολόκληρο κράτος επί του οποίου οι ίδιες θεσμοθετημένες Λειτουργίες Σύνταξης της Πολιτείας ασέλγησαν και κατασπάραξαν τα σωθικά του.**

Πέραν των ανωτέρω, ως Λειτουργίες της Πολιτείας, με την εγκληματική τους δράση διέπραξαν και το έγκλημα της **Εσχάτης Προδοσίας** διότι, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, **δεν επικαλέστηκαν και δεν εφάρμοσαν, ως όφειλαν, το από το 1962 ενσωματωμένο στο διεθνές δίκαιο «Δόγμα Κάλβο» (Calvo's doctrine), το οποίο εισηγήθηκε ο Αργεντινός δικαστής Calvo το 1868 κατά της άγριας και απάνθρωπης εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο από τους δυνάστες αποικιοκράτες του 19^{ου} αιώνας που λυμαίνονταν τον ντόπιο πλούτο σε συνθήκες ανθρώπινης δουλείας και εξευτελισμού του ντόπιου Λαού (Works in the UN Commission on Permanent Sovereignty over Natural Resources & Resolution 1804 (XVII) by the UN General Assembly on 14-12-1962), οι διατάξεις του οποίου ορίζουν ότι: «Το κάθε κράτος μπορεί νόμιμα, ως ελεύθερη και χωρίς προϋποθέσεις, εξωτερικές και εσωτερικές, έκφραση, πραγμάτωση και αυτοπροστασία της Εθνικής του Κυριαρχίας, να κατάσχει, να απαλλοτριώσει, ή να εθνικοποιήσει, ημεδαπές και αλλοδαπές, κρατικές και ιδιωτικές, ιδιοκτησίες και επενδύσεις στην εδαφική του επικράτεια, με αναγκαστικά κύριο και πρωταρχικό σκοπό την διασφάλιση και προστασία της Εθνικής του Κυριαρχίας και γενικότερα του Δημοσίου του Συμφέροντος, με ή χωρίς αποζημίωση των πρώην ιδιοκτητών», οι οποίες σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 1, 17 και την 1^η παράγραφο του 28^{ου} άρθρου του Συντάγματός μας ενσωματώθηκαν στο 106^ο άρθρο αυτού και παρέχουν το δικαίωμα προστασίας της Εθνικής Κυριαρχίας και του Εθνικού Συμφέροντος.**

Κατόπιν των ανωτέρω:

Ως Λειτουργίες της Πολιτείας **όφειλαν να γνωρίζουν και να προτάξουν σθεναρώς** την αναγκαστική ισχύ των αρχών του **«Δόγματος Κάλβο»**, στο νομικό πλαίσιο του οποίου στηρίχθηκε και η άρνηση αποπληρωμής των εξωτερικών δανείων από την κυβέρνηση του

Ιωάννου Μεταξά η οποία και δικαιώθηκε με την ιστορική υπ' αριθμό **78/15-06-1939 απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου** (*Permanent Court of International Justice-The Law of Treaties. Chapter VVX, p. 603-635, on the Principles of Public International Law, by Prof. Ian Brownlie, Clarendon Press, ed. 4th ed. 1990*), καθώς και η άρνηση της αποπληρωμής των εξωτερικών χρεών της **Αργεντινής** το **2003** η οποία και δικαιώθηκε με την από **8^η Μαΐου 2007** απόφαση του **Γερμανικού Συνταγματικού Δικαστηρίου** για το ίδιο θέμα. Και τέλος **όφειλαν να γνωρίζουν** ότι, στο νομικό αυτό καθεστώς στηρίχθηκε και η νομιμότητα της δημοψηφισματικής απόφασης του **Ισλανδικού Λαού** να αρνηθεί την αποπληρωμή των εξωτερικών του χρεών, **χωρίς ουδεμία συνέπεια**.

Ουδεμία Λειτουργία της Πολιτείας προέταξε την, για αντικειμενικούς λόγους έκτακτη εθνική ανάγκη για την προστασία του **Εθνικού Συμφέροντος**, κατ' εφαρμογή των διατάξεων τόσο του **«Δόγματος Κάλβο»** όσο και των διατάξεων του **106^{ου} άρθρου** του Συντάγματος. Αντ' αυτού, υπό την δόλια προαίρεση και διάπραξη του εγκλήματος της **Εσχάτης Προδοσίας κατά του Ελληνικού Λαού και του Έθνους**, με τις ενέργειες και τις παραλείψεις των, επέτρεψαν σε παράνομες **«Ελληνικές»** κυβερνήσεις και συλλήβδην στο ανυπόστατο κοινοβούλιο που νομοθετεί, **παράνόμως, δολίως και προδοτικά**, όχι μόνο να μην προβάλουν τις εν ισχύ διατάξεις του **Διεθνούς και Εθνικού Δικαίου**, αλλά να ανοίγουν καινούριες πληγές στον κοινωνικό ιστό επιμένοντας σε μία πολιτική **«στραγγαλισμού»** κάθε δραστηριότητας με έναν και μοναδικό στόχο: **να εξοφλήσουν πλήρως τους ξένους τοκογλύφους, για ένα απεχθές και ανύπαρκτο στην ουσία χρέος.....**

Όλα τα Όργανα Λειτουργίας της Πολιτείας **που αμείβονται αδρά από τον ιδρώτα του Ελληνικού Λαού** για να τον εκπροσωπούν κατά τις διατάξεις του Συντάγματος, **ευθύνονται** γιά την άστοχη οικονομική διαχείριση που ασκείται, για τις δομικές ανεπάρκειες του συστήματος οργάνωσης της οικονομίας και του ίδιου του Κράτους που με πράξεις και παραλείψεις των επέβαλαν, για την πληθώρα των ανομιών και των σκανδάλων διασπάθισης του δημοσίου χρήματος που συμμετέχουν, για τον σφετερισμό της Συνταγματικής Εντολής που έλαβαν να διαφυλάττουν το Σύνταγμα και τους Νόμους και για πλήθος άλλες εγκληματικές τους δράσεις για τις οποίες **καταγγέλλονται ενώπιον της Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως στην Αθήνα, ως δολιοφθορείς του Ελληνικού Κράτους και του Έθνους των Ελλήνων!!**

Με την επανάληψη της ρήτρας παραίτησης από τις ασυλίες της εθνικής κυριαρχίας με τον υπερδανεισμό της Χώρας και την άμεση στέρξη της δυνατότητας ικανοποίησης των βασικών αναγκών του Ελληνικού Λαού και της αξιοπρεπούς διαβίωσης των Ελλήνων πολιτών με την σώρευση **«επαχθούς»** δανεισμού και με την εφαρμογή του αγγλικού δικαίου και όχι του Δημοσίου Διεθνούς δικαίου που διέπει τις Διεθνείς Συμβάσεις των κρατών βάσει του **Δόγματος Κάλβο**, όσοι νόμοι έχουν ψηφιστεί μέχρι σήμερα **παραβιάζουν στον πυρήνα τους τις Συνταγματικές εγγυήσεις της εθνικής κυριαρχίας, της λαϊκής κυριαρχίας και της Δημοκρατικής αρχής**, τα μέτρα δε που έχουν επιβληθεί στον Ελληνικό Λαό **παραβιάζουν τις θεμελιώδεις εγγυήσεις της Συνθήκης της Λισαβόνας (του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων) και του Διεθνούς δικαίου**.

Οι Νόμοι είναι άκυροι και κατά τα **άρθρα 178, 179 του Αστικού Κώδικα** ως αντιβαίνοντες στα χρηστά ήθη **καθώς άκυρες είναι και οι Διεθνείς Συνθήκες που υπεγράφησαν, αφού δεν προέρχονται από την λαϊκή κυριαρχία (ετυμηγορία του Ελληνικού Λαού)**, διότι υπό τις ως άνω συνθήκες, εμποδίστηκε Λαός να επιβάλει την θέλησή του, αδρανοποίησαν κυριολεκτικά τον αιμορραγούντα Λαό μας οδηγώντας την Χώρα στην άβυσσο και το εφιαλτικό φάσμα **«νέες χαμένες γενιές»** έκτοτε πλανιέται στο μέλλον του Έθνους και απασχολεί κάθε εχέφρονα Έλληνα το γένος.

Δεν ανεχόμαστε και δεν επιτρέπουμε στα Όργανα Λειτουργίας της Πολιτείας να προχωρήσουν στο ξεπούλημα της πατρίδος μας στους **«εμπόρους των Εθνών και των Λαών»** αντί πινακίου φακής όταν η Γεωκληρονομιά της Ελλάδας, που χαρακτηρίζεται ως

εθνικός μας πλούτος, κατατάσσει την Χώρα μας **στην πρώτη θέση παγκοσμίως σε νικέλιο, λευκόλιθο, υδρομαγνησίτη, περλίτη, χρωμίτη και ψευδάργυρο**. Όταν είμαστε **δεύτεροι παγκοσμίως σε μπετονίτη και τρίτοι σε Λιγνίτη**. Όταν είμαστε **πρώτοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε Βωξίτη, Αλουμίνα και Αλουμίνιο**. Όταν **έχουμε στην Μακεδονία και την Θράκη, τα τρία μεγαλύτερα κοιτάσματα χρυσού της Ευρώπης**. Όταν **έχουμε νοτίως της Κρήτης 175 δισεκατομμύρια βαρέλια πετρέλαιο, το τρίτο μεγαλύτερο κοιτάσμα παγκοσμίως, που η αξία του πετρελαίου και του αερίου μας είναι (10 τρισεκατομμύρια δολάρια), όπως αναφέρει το Γεωλογικό Ινστιτούτο των ΗΠΑ, αυτήν την Χώρα θέλετε να ξεπουλήσετε;**

Εκ του γεγονότος ότι, ως Όργανα Σύνταξης της Πολιτείας, **αποδέχθηκαν αναντιρρήτως, την δέσμευση του συνόλου της περιουσίας της Χώρας προς όφελος των ξένων οικονομικών δυνάμεων, παραιτούμενα εν γνώσει τους από κάθε δυνατότητα αξιοποίησης αυτής προς όφελος των Ελλήνων, του Ελληνικού Έθνους και την μελλοντική και άνευ οιουδήποτε περιορισμού κατάσχεση κάθε περιουσιακού στοιχείου του Κράτους, διά τις όλες αυτές τους πράξεις και παραλείψεις καταγγέλλουμε αυτά ενώπιον της Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως στην Αθήνα, διότι προέβησαν στο, σύμφωνα με την 2^α παράγραφο του 134^{ου} άρθρου και του 134^Α του Ποινικού Κώδικα, κακούργημα της Εσχάτης Προδοσίας.**

Όθεν, ως τα κυρίαρχα Όργανα της Πολιτείας, εξυπηρετώντας σκοπούς κείμενους πέραν της διασφάλισης του Δημοσίου συμφέροντος και σφετεριζόμενα την Συνταγματική τους Λειτουργία **κατέλυσαν το Σύνταγμα** το οποίο υποχρεούνται να υπηρετούν όλες οι Λειτουργίες της Πολιτείας, άπασες εγγυώμενες την διασφάλιση της λαϊκής θέλησης ανά πάσα στιγμή, η νεφελώδης δε διάκριση των εξουσιών και των Λειτουργιών **στα πλαίσια μιάς Πολιτείας, η σύγχυση, η αλληλοεμπλοκή, η υπόγεια διασύνδεση, ο αλληλοεπηηρεασμός, η ώσμωση μεταξύ των εξουσιών,** διαμορφώνουν κλίμα διαφθοράς εξυπηρετώντας σκοπούς που επιτρέπουν την ανάπτυξη εξωθεσμικών αυτόκλητων πολιτικών, οικονομικών οντοτήτων και κύκλων εξουσίας, γεγονός που δεν αποτελεί εγγύηση Δημοκρατικής λειτουργίας του Κράτους. Ένεκα της επισφαλούς δημοκρατικότητας των θεσμών, κάθε πολίτης δικαιούται να κρίνει, να επικρίνει και να κατακρίνει δημόσια, προφορικά και εγγράφως ή διά του τύπου, κάθε Δημόσιο Λειτουργό και βεβαίως κατά πρώτο και κύριο λόγο τις εξουσίες, κάνοντας χρήση του ατομικού και πολιτικού του δικαιώματος που κατοχυρώνεται στο **14^ο άρθρο** του Συντάγματος και διασφαλίζει την ελευθερία του λόγου και του τύπου.

Κατόπιν των ανωτέρω δεδομένων καταγγέλλουμε, **ενώπιον της Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως στην Αθήνα, συλλήβδην τις Λειτουργίες Σύνταξης της Πολιτείας ως δολοφόνους του Έθνους μας και υπευθύνους συντελεστές της γενοκτονίας της Ελληνικής Φυλής, ζητώντας και την κατά το 15^ο άρθρο του Ποινικού Κώδικα (Έγκλημα που τελείται με παράλειψη), ΔΙΩΞΗ ΤΟΥΣ!!!**

Καταγγέλλουμε τα Όργανα Σύνταξης της Πολιτείας διότι ως **πυλώνες οργάνωσης και λειτουργίας της πολιτείας και διαχειριστές αυτής, από κοινού ή και αυτοτελώς εκάστη δρώσες,** ευθύνονται αποκλειστικά για το ότι η Χώρα τις τελευταίες δεκαετίες τσαλαβουτά μέσα στην σαπίλα και στον βούρκο της παρανομίας και **ουδόλως** είναι άμοιρες ευθυνών για τον καταποντισμό της Εθνικής μας Οικονομίας, του Κράτους Πρόνοιας και της αδιανόητης εκχώρησης της εθνικής μας κυριαρχίας και αξιοπρέπειας σε ξένα κράτη μετατρέποντας την πατρίδα μας σε προτεκτοράτο και αποικία χρέους ταπεινώνοντας σαδιστικά τον Ελληνισμό **και καταντώντας την Ελλάδα ένα απέραντο θυσιαστήριο.**

Καταγγέλλουμε τα Όργανα Σύνταξης της Πολιτείας διότι, καταρρέοντας μέσα στην καταισχύνη της δουλοπρεπούς εξυπηρέτησης **«άθλιων κυβερνήσεων»** και μιάς άνομης Βουλής, καάντησαν την **Πολιτεία να μην αποτελεί πλέον κράτος δίκαιου** αλλά να δρά κατά παράβαση των προδιαγεγραμμένων θεμελιωδών Συνταγματικών Κανόνων που δεσμεύουν αυτήν και ισχύουν έναντι πασών των Συντεταγμένων Λειτουργιών, η εκάστοτε αυθαίρετος ενέργεια των οποίων **«...τείνει να μεταβάλει την αρχήν της λαϊκής κυριαρχίας, από θεμέλιον του δημοκρατικού πολιτεύματος, εις μέσον δημεύσεώς της και νομιμοφανούς**

καταλύσεώς της υπό των κυβερνώντων». Αριστόβουλος Μάνεσης «Συνταγματική θεωρία και πράξη 1954-1979» (σελίς 472).

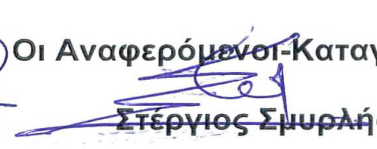
Καταγγέλλουμε τα αμαρτωλά Όργανα Σύνταξης της Πολιτείας διότι συλλήβδην αποτελούν όνειδος για την Δημοκρατία αφού με την βάρβαρη παραβίαση του υπέρτατου Νόμου του Κράτους και την επίορκη δραστηριότητά τους κουρέλιασαν, καταξευτέλισαν και νόθευσαν το ιερό αυθόρμητο, πηγαίο, λαϊκό ξέσπασμα διαμαρτυρίας και απαίτησης να εισακουστούν ρεαλιστικά αιτήματα για ζωτικές κοινωνικές ανάγκες μέσω του «**δημοψηφισματικού δεδικασμένου**» της εκφρασθείσας την 5^η Ιουλίου 2015 λαϊκής βούλησης.

Καταγγέλλουμε τα Όργανα Σύνταξης της Πολιτείας διότι άνευ αιδούς, ως μέλη οργανωμένου εγκλήματος, ενέπαιξαν τον κυρίαρχο Ελληνικό Λαό ασελγώντας επί της Χώρας και ως εγκληματίες πρέπει να λογοδοτήσουν.

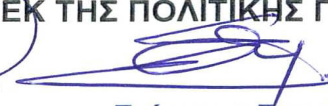
Η παρούσα μας επιρρωνύεται και από την νομική σκέψη του αλήστου μνήμης Πατριάρχη του Συνταγματικού Δικαίου **Αριστόβουλου Μάνεση** ο οποίος στο βιβλίο του «**Συνταγματική θεωρία και πράξη 1954-1979**» (σελίς 471), καταθέτει το απόσταγμα της γνώσης του: «**...Εις τα δημοκρατικά πολιτεύματα, όταν ιδίως υφίσταται τυπικόν σύνταγμα, ό, τι ορίζεται υπό του κυρίαρχου λαού ορίζεται ρητώς. Οι δε προσωπικοί φορείς των κρατικών οργάνων δεν έχουν άλλες εξουσίες ειμή όσας απονέμει εις αυτούς ρητώς το Σύνταγμα και οι συνάδοντες προς αυτό ιδιαίτεροι νόμοι. Τα κρατικά όργανα, έχοντα καθιδρυθή βάσει προηγουμένης ρητώς εκδηλωθείσης βουλήσεως του φορέως της συντακτικής εξουσίας δεν είναι δυνατόν να θεωρούνται ότι θέτουν κανόνες δικαίου εν ονόματι δήθεν του σιωπώντος κυρίαρχου, όταν παραβιάζουν τους υπ' αυτού ρητώς τεθειμένους κανόνες, όταν δηλαδή ενεργούν κατά τρόπον διάφορον του προβλεπομένου υπό του τεθειμένου υπ' αυτού δικαίου, εκ του οποίου αρύονται την ιδιότητα του κρατικού οργάνου**».

Επικαλούμενοι την υπ' αριθμόν 350/2011 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, που όσον αφορά το Έθνος δέχεται τα ακόλουθα: «**Η νομιμοποίηση της κρατικής εξουσίας βασίζεται μεν στη βούληση του λαού, αλλά υπάρχει και ασκείται προς το συμφέρον του Έθνους, οντότητας υπερβαίνουσας χρονικά την εν ζωή κοινότητα των ανθρώπων και τα γεωγραφικά όρια του Ελληνικού Κράτους. Τούτο δε διότι το έθνος αναφέρεται τόσο στις παρελθούσες όσο και στις μέλλουσες γενεές, τα συμφέροντα των οποίων πρέπει να υπηρετεί η κρατική πολιτική, απαρτίζεται δε και από Έλληνες της διασποράς. Ο συνταγματικός νομοθέτης μεριμνά για τη συνέχεια του Έθνους επιτάσσοντας στον απλό νομοθέτη να οργανώνει εκπαίδευση, η οποία μεταξύ άλλων, θα συμβάλλει στην ανάπτυξη εθνικής συνειδήσεως και να προβλέπει και να συντηρεί κοινωνικό δίκτυο υποστηρίξεως της οικογένειας, ως θεμελίου της συντήρησης και παραγωγής του Έθνους**», θέτουμε πρό των ευθυνών τους τα Όργανα Σύνταξης της Πολιτείας και τα εγκαλούμε ενώπιον της Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως στην Αθήνα.

Ερανιζόμενοι την, εκ του άρθρου της εφημερίδος «**ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ**» του 1896, ρήση του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη: «**Άμυνα περί Πάτρις, θα ήτο η ευσυνείδητος λειτουργία των Θεσμών, η Εθνική αγωγή, η χρηστή Διοίκησης, η καταπολέμησης του ξένου υλισμού και πιθηκισμού του διαφθείροντος το φρόνημα και εκφυλίσαντος σήμερα το Έθνος και η πρόληψις της χρεοκοπίας..**», καθώς και την υποθήκη του Κικέρωνος: «**Salus populi suprema lex est**» ήτοι: «**Η ευημερία του λαού είναι ο υπέρτατος νόμος**» ως και τις διατάξεις του εδαφίου α του 52^{ου} άρθρου του Συντάγματος κατά την οποία: «**Η ελεύθερη και ανόθευτη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης, ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, τελεί υπό την εγγύηση όλων των λειτουργιών της Πολιτείας, που έχουν που έχουν υποχρέωση να τη διασφαλίζουν σε κάθε περίπτωση**», εγκαλούμε τα Όργανα Σύνταξης της Πολιτείας ενώπιον της Ευρωπαϊκής Εντεταλμένης Εισαγγελέως στην Αθήνα.

Οι Αναφερόμενοι-Καταγγέλλοντες
Οδυσσέας Τηλιγάδας Στέργιος Σμυρλής Μιχαήλ Γιανναρόπουλος

Για την ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΙΣ «ΕΛ.ΛΑ.Σ»
ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Οδυσσέας Τηλιγάδας Στέργιος Σμυρλής Μιχαήλ Γιανναρόπουλος
210 3250220 6944325056 6932629733
